

หนังสือวิจารณ์

บทเรียนที่ 3

มหากษัตริย์และแผ่นดินของพระองค์

ต้นฉบับ

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัมภีร์มาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ (The Holy Bible, English Standard Version® (ESV®))
สงวนลิขสิทธิ์ © 2001 โดย คอสส์เวย์ (Crossway) หน่วยงานพันธกิจด้านการพิมพ์เผยแพร่ของ “สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ” (Good News Publishers) ใช้โดยได้รับอนุญาตแล้ว สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลเกี่ยวกับ “สหัสวรรษสาม”

“สหัสวรรษสาม” ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1997 ในฐานะองค์กรไม่แสวงผลกำไร อันมีพันธกิจหลักคือการประกาศข่าวประเสริฐคริสเตียนด้วยความมุ่งมั่นที่จะ:

ให้การศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายแก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายรอบโลกที่ขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ในระบบมัลติมีเดียไปทั่วโลกผ่านภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังได้รับการแปลไปอีกกว่า 20 ภาษา โดยผ่านองค์กรผู้มิดหลักสูตรของ “สหัสวรรษสาม” ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต โดยออกแบบเพื่อให้โรงเรียนกลุ่ม หรือบุคคล ใช้งานได้อย่างสะดวกทั้งในระบบออนไลน์และในการศึกษาเป็นกลุ่ม นอกจากนี้ โดยผ่านหลักสูตรของ “สถาบันสหัสวรรษสาม” ซึ่งได้รับการวางโครงสร้างอย่างดีและได้รับการรับรอง เรายังจัดการฝึกอบรมด้านพระคริสตธรรมคัมภีร์และศาสนศาสตร์ในหลากหลายภาษาโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมามี เราได้พัฒนาวิธีการอันมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าสูงในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียอันประกอบด้วยเนื้อหาและคุณภาพที่เป็นเลิศที่สุด ทีมนักออกแบบกราฟฟิก ผู้สร้างภาพประกอบ และผู้ผลิตของเรา ล้วนยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดในการผลิต อีกทั้งยังใช้อุปกรณ์และเทคนิคขั้นสูงอันทันสมัย กลุ่มนักเขียนและบรรณาธิการของเราเป็นนักการศึกษาที่ได้รับการฝึกฝนด้านศาสนศาสตร์ ส่วนนักแปลของเรานั้นก็มีความปรารถนาเรื่องด้านศาสนศาสตร์และเป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายที่ตนรับผิดชอบ และบทเรียนต่าง ๆ ของเราก็ประกอบด้วยความเข้าใจเชิงลึกจากทั้งศาสตราจารย์ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมอันเป็นที่ยกย่องหลายแห่งและจากศิษยาภิบาลทั่วโลก รวมแล้วหลายร้อยคน

เพื่อให้เป้าหมายในการเผยแพร่ของเราลุล่วง “สหัสวรรษสาม” จึงได้ผนึกกำลังเชิงกลยุทธ์กับบรรดาคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถาบันวิทยุกระจายเสียงคริสเตียน ผู้ให้บริการถ่ายทอดโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ ความสัมพันธ์กับพันธมิตรเหล่านี้ได้ส่งผลให้มีการเผยแพร่บทเรียนผ่านวิดีโอหลายล้านบทเรียนไปสู่ผู้นำพื้นเมือง ศิษยาภิบาลพื้นเมือง และนักศึกษาพระคริสตธรรมพื้นเมืองมากมาย นอกจากนี้ เว็บไซต์ของเรายังเป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาวัสดุการเรียนเพิ่มเติมเพื่อเสริมบทเรียนต่าง ๆ ของเรา บริการเหล่านี้ครอบคลุมถึงเสียงธรรมเทศนา คำบรรยายบทเรียน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และวัสดุอื่น ๆ เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ชุมชนการเรียนรู้ของท่านเอง

“สหัสวรรษสาม” ได้รับการรับรองโดยกรมสรรพากรของสหรัฐอเมริกา (IRS) ในฐานะบริษัท ตามมาตรา 501(c)(3) โดยเป็นองค์กรอันพึ่งพาเงินบริจาคด้วยจิตศรัทธา ซึ่งสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้จากบรรดาคริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลทั่วไป หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา หรือหากสนใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของเรา กรุณาติดต่อที่เว็บไซต์ www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ	1
ความเป็นกษัตริย์	2
ความเป็นกษัตริย์ของพระเจ้า	2
ความเป็นกษัตริย์ของพระคริสต์	6
พระมหากษัตริย์	8
พระคัมภีร์เดิม	10
พระคัมภีร์ใหม่	12
ชัยชนะของพระคริสต์	13
ฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์	13
หนังสือวิวรณ์	15
ความภักดี	17
ความพากเพียร	18
การนมัสการ	22
การไถ่ในอดีต	22
เกียรติยศในปัจจุบัน	23
พระพรในอนาคต	25
ผลลัพธ์	27
คำสาปแช่งในบั้นปลาย	28
การทำลายล้าง	28
การพ่ายแพ้	28
การปรับโทษ	29
พระพรในบั้นปลาย	30
การรื้อฟื้นสิ่งทรงสร้าง	30
พระวิหารครอบคลุมทั้งโลก	33
การครองราชย์เป็นนิรันดร์	34
สรุป	35
วิทยากร	36
อภิธานศัพท์	38

หนังสือวิวรณ์

บทเรียนที่ 3

มหากษัตริย์และแผ่นดินของพระองค์

บทนำ

หลังจากพระเยซูถูกจับกุม พระองค์ถูกนำตัวมาอยู่ต่อหน้าปอนทิอัส ปิลาต และปิลาตถามพระองค์ว่าพระองค์คือกษัตริย์ของพวกยิวจริงหรือ แทนที่จะตอบคำถามนั้น โดยตรง พระองค์ตรัสว่า “อาณาจักรของเราไม่ได้เป็นของโลกนี้ ... อาณาจักรของเรามาจากที่อื่น” แน่แน่นอน ปิลาตรู้จักซีซาร์และเคยเห็นราชวังของจักรพรรดิซีซาร์ ปิลาตรู้อย่างแน่นอนว่ากษัตริย์ควรมีหน้าตาทำทางอย่างไร และบุรุษที่ยืนต่อหน้าเขาในตอนนั้นไม่มีอะไรที่ดูเหมือนกษัตริย์เลย ลองจินตนาการว่าถ้อยคำของพระเยซูน่าจะฟังดูเหลือเชื่อเพียงใดสำหรับเขา

ดีไม่มีดี แม้กระทั่งผู้เชื่อในปัจจุบันก็อาจเผชิญการทดลองใจให้ตั้งคำถามว่าพระเยซูเป็นกษัตริย์จริง ๆ หรือ จะหายไปแล้ว ถ้าเรามองดูรอบ ๆ ตัวเรา เราก็สามารถเห็นการต่อต้านการครองราชย์ของพระเจ้าได้อย่างง่ายดายทุกหนแห่งในโลก แต่คำตอบของพระเยซูต่อคำถามของปิลาต แท้จริงแล้วเป็นหนึ่งในประเด็นเน้นอันโดดเด่นที่สุดในหนังสือวิวรณ์ พระเยซูครองราชย์ในฐานะกษัตริย์อย่างแท้จริง แต่อำนาจของพระองค์มิได้มาจากโลกนี้ และหนังสือวิวรณ์ทำให้เรามีความหวังว่าแผ่นดินของพระองค์กำลังจะมาถึง ในปัจจุบัน เรามีประสบการณ์บางส่วนกับแผ่นดินนั้นแล้ว แต่เราจะมีประสบการณ์เต็มที่กับแผ่นดินของพระองค์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา และเนื่องจากชัยชนะในบั้นปลายในโลกนี้เป็นของพระคริสต์ ยอห์นจึงเรียกร้องให้เรารักพระองค์และคงความภักดีต่อพระองค์จวบจนพระองค์เสด็จกลับมา

บทเรียนนี้เป็นบทเรียนที่สามในชุดบทเรียน “หนังสือวิวรณ์” ของเรา และเราได้ตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “มหากษัตริย์และแผ่นดินของพระองค์” บทเรียนนี้จะสำรวจว่า ประเด็นเน้นศูนย์กลางเรื่องอาณาจักรหรือแผ่นดินของพระเจ้าร้อยเรียงผ่านหนังสือวิวรณ์ทั้งเล่มและผูกพันคำสอนต่าง ๆ ในวิวรณ์ให้เป็นเอกภาพได้อย่างไร

ในบทเรียนก่อนหน้านี้อ เรากล่าวว่าพระเจ้าปกครองแผ่นดินของพระองค์ในแนวทางที่คล้ายคลึงกับสนธิสัญญาระหว่างประชาชาติในสมัยโบราณ โดยเฉพาะระหว่างมหาจักรพรรดิหรือผู้มีอำนาจเหนือกว่า กับอาณาจักรบรรณาการที่ปรนนิบัติจักรพรรดิเหล่านั้น เรายังได้เน้นที่ลักษณะสำคัญสามประการของสนธิสัญญาหรือพันธสัญญาเหล่านี้ อันเป็นลักษณะร่วมที่พบได้ในสัมพันธภาพของพระเจ้ากับคนของพระองค์ นั่นคือ พระมหากษัตริย์ของผู้มีอำนาจเหนือกว่าที่มีต่อผู้ได้บรรณาการเปรียบได้ว่าคู่ขนานไปกับพระมหากษัตริย์ของพระเจ้าที่มีต่อคนของพระองค์ ความภักดีหรือความเชื่อฟังที่มีอำนาจเหนือกว่ากำหนดให้ผู้ที่ได้อำนาจต้องมี เปรียบได้ว่าคู่ขนานไปกับความภักดีที่พระเจ้ากำหนดให้คนของพระองค์ต้องสำแดง และผลลัพธ์สำหรับผู้ที่ได้อำนาจเกิดขึ้นจากความภักดีหรือความไม่ภักดี ที่คู่ขนานไปกับพระพรที่พระเจ้าประทานแก่ผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระองค์และคำสาปแช่งที่พระองค์นำมาเหนือผู้ที่ไม่สัตย์ซื่อต่อพระองค์ ลักษณะสามประการนี้ของพันธสัญญาล้วนเด่นชัดตลอดหนังสือวิวรณ์

บทเรียนของเราเรื่อง “มหากษัตริย์และแผ่นดินของพระองค์” แบ่งออกเป็นสี่ส่วน โดยคร่าว ๆ ตามรูปแบบพื้นฐานของพันธสัญญาโบราณเหล่านี้ แรกสุด เราจะพิจารณาความเป็นกษัตริย์ของพระเจ้าในฐานะผู้ทรงอำนาจสูงสุดหรือจักรพรรดิจากเบื้องบน เช่นเดียวกับความเป็นกษัตริย์ของพระเยซูในฐานะกษัตริย์บรรณาการของพระเจ้า สอง เราจะสำรวจแนวทางที่วิวรณ์เน้นถึงพระมหากษัตริย์ของพระเจ้าต่อประชากรตามพันธสัญญาของพระองค์ สาม เราจะศึกษาข้อกำหนดเรื่องความภักดีที่พระเจ้าเรียกร้องจากคนของพระองค์ และสี่ เราจะหันไปดูที่ผลลัพธ์อันเกิดจากความภักดีและความไม่ภักดีต่อพระเจ้า ให้เราเริ่มต้นด้วยการศึกษาความเป็นกษัตริย์ของพระเจ้าในฐานะผู้ทรงอำนาจสูงสุดจากเบื้องบนและความเป็นกษัตริย์ของพระเยซูในฐานะกษัตริย์บรรณาการของพระองค์

ความเป็นภคัตริย์

เราจะอภิปรายความเป็นภคัตริย์ของพระเจ้าและของพระเยซู โดยเน้นที่สองส่วน หนึ่ง เราจะสำรวจความเป็นภคัตริย์ของพระเจ้าในฐานะผู้มีอำนาจเหนือสิ่งทรงสร้างทั้งปวง และสอง เราจะบรรยายความเป็นภคัตริย์ของพระคริสต์ในฐานะภคัตริย์บรรณาการหรือภคัตริย์ผู้รับใช้ของพระเจ้า ให้เราเริ่มที่ความเป็นภคัตริย์ของพระเจ้า

ความเป็นภคัตริย์ของพระเจ้า

หลายส่วนในพระคัมภีร์ เช่น สดุดี 103:19 บรรยายพระเจ้าว่าเป็นมหาภคัตริย์ผู้ทรงฤทธิ์สูงสุดและผู้ปกครองเหนือสิ่งทรงสร้างทั้งปวง พระองค์ทรงฤทธิ์อำนาจเหนือทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้าง และพระองค์ใช้ฤทธิ์อำนาจนั้น โดยการปกครองจักรวาลและสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นในนั้น

พระเจ้ามีสิทธิ์ในการปกครองเหนือสิ่งทรงสร้างทั้งปวงเพราะพระองค์เป็นผู้สร้าง พระองค์สร้างทุกสิ่งขึ้นมา ทุกสิ่งจึงเป็นของพระองค์ และพระองค์ก็มีสิทธิ์ที่จะปกครองเหนือทุกสิ่งนั้น และมีข้อความหนึ่งในพระวจนะสดุดี สดุดี 24:1-2 ที่กล่าวอย่างชัดเจนว่าเป็นความจริง “แผ่นดินโลกและทุกสิ่งในโลกเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะ” —หรือ เหตุผลก็คือ— “พระองค์ทรงตั้งแผ่นดินไว้เหนือท้องทะเลและทรงสถาปนามันไว้บนห้วงน้ำ” ดังนั้น พระองค์จึงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง พระองค์ปกครองเหนือทุกสิ่งเพราะพระองค์ทรงสร้างมันขึ้นมา มันเป็นของพระองค์

—ดร. โรเบิร์ต บี ชิสโฮล์ม จูเนียร์

พระเจ้ามิได้แปรอำนาจมาเป็นของพระองค์จากภายนอกพระองค์เอง พระองค์เป็นสิทธิอำนาจของพระองค์เอง คุณลักษณะทั้งสิ้นของพระองค์ล้วนทรงสิทธิอำนาจ แต่แน่นอน นี่ไม่ใช่สิทธิอำนาจในลักษณะที่เราคุ้นเคยกันในฐานะมนุษย์ ซึ่งอาจมีลักษณะกดขี่ คุ่มดิ่งร้าย หรือตามอำเภอใจ สิทธิอำนาจของพระเจ้านั้นประเสริฐ เพราะพระเจ้าประเสริฐ ... แต่เราสามารถวางใจในสิทธิอำนาจของพระองค์ เนื่องจากพระองค์มีประวัติการปฏิบัติราชการที่มหัศจรรย์ แน่แน่นอนที่สุด ข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของสิทธิอำนาจของพระองค์ก็คือการส่งพระบุตรของพระองค์มาเพื่อสิ้นพระชนม์ไถ่บาปของเราและเพื่อถูกชุบให้คืนพระชนม์เพื่อทำให้เราชอบธรรม ไม่มีปรัชญาอันใด ไม่มีพระหรือเทพอันใด นำมาซึ่งคำตอบเช่นนี้ แม้แต่คล้ายอย่างห่าง ๆ ก็ไม่มี ดังนั้น สิทธิอำนาจของพระเจ้าจึงอยู่ในตัวของมันเอง แต่มันได้รับการพิสูจน์ครั้งแล้วครั้งเล่าในพระเยซูคริสต์

— ดร. วิลเลียม เอ็ดการ์

บ่อยครั้ง หนังสือวิวรรณ์กล่าวถึงพระเจ้าในฐานะองค์มหาภคัตริย์เหนือสิ่งทรงสร้างทั้งปวง และเน้นถึงการที่พระองค์ครองราชย์เหนือจักรวาลอย่างทรงฤทธาภาพ เราเห็นลักษณะเช่นนี้ในคำทักทายของยอห์นถึงผู้อ่านของท่านในวิวรณ์ 1:4-6 และเราก็จะเห็นสิ่งนี้

ในคำบรรยายพระที่นั่งในสวรรค์ตลอดวิวรณ์ 4-5 เราได้เห็นสิ่งนี้อีกในการที่มวลชนจากทุกชนชาติรวมตัวกันต่อหน้าพระที่นั่งในสวรรค์ของพระเจ้าและสรรเสริญพระองค์ในวิวรณ์ 7:9-10 เราได้เห็นสิ่งนี้แม้กระทั่งในการที่บรรดาทูตสวรรค์กระทำสิ่งเดียวกันในข้อ 11 และ 12 และเราก็ได้เห็นสิ่งนี้ผ่านการอ้างอิงอย่างสม่ำเสมอว่าพระเจ้าประทับบนราชบัลลังก์ของพระองค์ ตลอดส่วนที่เหลือของวิวรณ์ เพื่อเป็นตัวอย่าง จงฟังว่าข้ออื่นที่ทักทายคริสตจักรต่าง ๆ ในเอเชียมีอย่างไรในวิวรณ์ 1:4-6:

'จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าขอร้องให้ถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในแคว้นเอเชีย
ขอพระคุณและสันติสุขมีแก่ท่านทั้งหลายจากพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ในปัจจุบันและดำรงอยู่ในอดีตและจะเสด็จมา
และจากวิญญาณทั้งเจ็ด หน้าพระที่นั่งของพระองค์ และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ
เป็นคนแรกที่ฟื้นขึ้นมาจากตาย และเป็นผู้ปกครองเหนือภคัตริย์ทั้งหลายของโลก
แต่พระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลายและได้ทรงให้เราพ้นจากบาปของเราโดยพระโลหิตของพระองค์
และได้ทรงตั้งเราให้เป็นอาณาจักรและเป็นปุโรหิตเพื่อรับใช้พระเจ้าและพระบิดาของพระองค์
ขอพระเกียรติสิริและฤทธิ์อำนาจมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์! อามิน ' (วิวรณ์ 1:4-6)

จงสังเกตว่า ในข้อพระคัมภีร์สั้นๆ 2-3 ข้อนี้ มีการอ้างอิงถึงแผ่นดินของพระเจ้า พระเจ้าประทับบนราชบัลลังก์ของพระองค์ พระเยซูปกครองเหนือบรรดาภคัตริย์ของโลกนี้ และคริสตจักรก็คืออาณาจักรที่ปรนนิบัติพระเจ้า

หัวข้อ “แผ่นดินของพระเจ้า” เป็นหัวข้อสำคัญใหญ่หลวงในพระคัมภีร์ และทุกคนก็ค่อนข้างเห็นพ้องต้องกันว่า หัวข้อนี้คือข้อความศูนย์กลางของคำสอนของพระเยซู แล้ว “แผ่นดินของพระเจ้า” หมายความว่าอย่างไร? ในขั้นสูงสุด คำนี้หมายความว่า พระเจ้าคือภคัตริย์ พระเจ้าทรงอธิปไตยสูงสุด พระเจ้าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงอธิปไตยสูงสุดเหนือจักรวาล ในมิติที่ข้อความนี้สื่อ หรือในแง่การกล่าวถึงข้อความนี้ในพระคัมภีร์ คำว่า “แผ่นดินของพระเจ้า” แท้จริงแล้วมีจุดเน้นสองประการ ประการแรกก็คือ พระเจ้าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงอธิปไตยสูงสุดเหนือทุกสิ่งตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุดปลาย—ตลอดประวัติศาสตร์ ในทุกเวลาและในทุกสถานที่ พระเจ้าคือภคัตริย์ อีกประการหนึ่งก็คือการสำแดงความเป็นภคัตริย์นั้นในแง่ของการที่พระองค์เป็น “เจ้าชีวิต” เหนือประวัติศาสตร์มนุษยชาติและเหนือมนุษย์ทั้งปวง

— ดร. มาร์ค เอล สเตราส์

แผ่นดินของพระเจ้าก็คือการครองราชย์ของพระเจ้าอย่างแท้จริงและสมสิทธิ์ ในประชากรที่เต็มใจยอมรับพระองค์อย่างถูกต้องว่าพระองค์มีสิทธิเหนือชีวิตของพวกเขา ประชากรที่ย่อมจำนนด้วยความรัก ด้วยความวางใจ อย่างเต็มที่และอย่างเต็มใจต่อความเป็นเจ้าชีวิตสูงสุดของพระเจ้า ที่นั่นจึงหมายความว่าคริสตจักร ในทางใดทางหนึ่งก็คือการสำแดงแผ่นดินของพระเจ้าออกมาให้เป็นที่ประจักษ์ คริสตจักรคือหนทางที่แผ่นดินของพระเจ้าถูกทำให้ประจักษ์ท่ามกลางสิ่งทรงสร้าง ในประวัติศาสตร์ ณ ปัจจุบัน แต่การยอมจำนนที่เรามีประสบการณ์ด้วย ณ บัดนี้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้น ในที่สุดแล้ว พระเจ้าจะทรงสร้างทุกสิ่งขึ้นใหม่ พระเจ้าจะทำลายศัตรูทั้งสิ้น พระเจ้าจะกำจัดทุกอุปสรรคจากการที่เราจะรู้จักพระองค์อย่างสมบูรณ์แบบและเชื่อฟังพระองค์อย่างหมดใจ พระองค์จะกำจัดสิ่งขวางกั้นเหล่านั้นออกไป นั่นคือพระสัญญาสูงสุดของพระเจ้า แต่ ณ บัดนี้ เรามีส่วนร่วมในลักษณะที่เปี่ยมด้วยความคาดหวัง ด้วยความเต็มใจ ด้วยความรัก และด้วยความสมัครใจ โดยการยอมรับความรอดของพระเจ้าและการที่พระเจ้าเป็นเจ้าเหนือชีวิตของเราโดยผ่านพระเยซูคริสต์ และโดยผ่านกระบวนการดังกล่าว คริสตจักรจึงเป็นพยานถึงของประทานสูงสุดแห่งแผ่นดินของพระเจ้า อันได้สัญญาไว้ว่าจะมาถึง ณ อวสานกาล

— ดร. สตีฟ เบลลมอร์

เช่นเดียวกับจักรพรรดิในตะวันออกใกล้ยุคโบราณ พระเจ้าได้แต่งตั้งผู้รับใช้ให้ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์—ผู้ได้อยู่ได้อาณัติซึ่งจะปกครองเหนือและบริหารแผ่นดินของพระองค์ในฐานะตัวแทนของพระองค์ กล่าวแบบกว้าง ๆ ก็คือ พระเจ้าได้มอบหมายบทบาทนี้แก่นมนุษย์ชาติ ภายใต้การนำของผู้บริหารพันธสัญญาที่สืบทอดตามลำดับ ตามที่เห็นในบทเรียนก่อนหน้านี้อ การบริหารพันธสัญญาได้พัฒนามาในหกพันธสัญญาหลักที่พระเจ้าได้กระทำกับคนของพระองค์ นั่นคือ พันธสัญญากับอาดัม โนอาห์ อับราฮัม โมเสส ดาวิด และพระคริสต์ สองพันธสัญญาแรก ซึ่งกระทำกับอาดัมและโนอาห์ บรรยายพระเจ้าในฐานะภคัตริย์ผู้ทรงอำนาจเหนือแผ่นดินโลกทั้งปวง และกำหนดให้เผ่าพันธุ์มนุษย์เป็นชนชาติได้อาณัติผู้กระทำพระประสงค์ของพระองค์ให้สำเร็จบนโลกนี้ ภายใต้เงื่อนไขของพันธสัญญาเหล่านี้ อธิปไตยสูงสุดของพระเจ้ายังได้ขยายออกไปครอบคลุมทุกชนชาติในโลก และมนุษย์ทุกคนต้องรับผิดชอบต่อพระองค์ หลังจากพันธสัญญาของพระองค์กับอาดัมและโนอาห์ พระเจ้าได้กระทำพันธสัญญากับอับราฮัม โมเสส และดาวิด ซึ่งขยายความเป็นภคัตริย์ของพระองค์ในแนวทางพิเศษให้ครอบคลุมเหนือชนชาติอิสราเอลโบราณ เพื่อให้เห็นเป็นตัวอย่าง จึงฟังว่าพระเจ้าตรัสอย่างไรกับชนชาติอิสราเอลโบราณ ในอพยพ 19:4-6:

“พวกเจ้าเองได้เห็นสิ่งที่เรากระทำแก่ชาวอียิปต์แล้ว และเห็นวิธีที่เราพาเจ้ามาเหมือนลูกนกอินทรีบนปีกแม่ของมัน และนำเจ้ามาถึงเร บัดนี้หากเจ้าทั้งหลายเชื่อฟังเราอย่างหมัดใจและรักษาพันธสัญญาของเรา เจ้าก็จะเป็นกรรมสิทธิ์ล้ำค่าของเราจากประชาชาติทั้งปวงทั่วโลก ถึงแม้ทั้งโลกนี้เป็นของเรา แต่เจ้าจะเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิตและเป็นชนชาติที่บริสุทธิ์สำหรับเรา” (อพยพ 19:4-6)

ในพระวจนะตอนนี้ พระเจ้าเตือนสติชาวอิสราเอลถึงพระมหากรุณาธิคุณที่พระองค์ได้สำแดงแก่พวกเขาเมื่อพระองค์ได้พาเขาออกจากความเป็นทาสในอียิปต์ พระองค์เตือนถึงความรับผิดชอบของอิสราเอลที่จะแสดงความภักดีโดยผ่านการเชื่อฟังพันธสัญญาที่พระองค์กำลังกระทำกับพวกเขา และพระองค์กล่าวชัดเจนถึงผลลัพธ์แห่งพระพรที่พวกเขาจะได้รับหากพวกเขาเชื่อฟังพันธสัญญานั้น โดยเฉพาะในพันธสัญญากับดาวิด พระเจ้าสถาปนาราชวงศ์ของดาวิดให้เป็นต่อแห่งพระพรและการพิพากษาของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ พันธสัญญาดังกล่าวนี้อ้างถึงในหลายตอน เช่น 2 ซามูเอล 7:1-17, สดุดี 89, และสดุดี 132 โดยพันธสัญญานี้กล่าวว่าบรรดาเชื้อสายของดาวิดก็คือภคัตริย์บรรณาการของพระเจ้า พวกเขาเป็นตัวแทนของทั้งราชอาณาจักรอิสราเอลต่อหน้าพระเจ้า เช่นเดียวกับในทุกพันธสัญญาอื่น ๆ พระเจ้าสำแดงพระมหากรุณาธิคุณ ถอดหัวความภักดี และเตือนสติวงศาวานของดาวิดถึงพระพรและการสาปแช่งอันเป็นผลลัพธ์ที่ตามมา

ที่ว่า ต่อมาในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล ลูกหลานของดาวิดล้มเหลวไม่เป็นท่า จนทำให้ทั้งชนชาติอิสราเอลต้องถูกพระเจ้าสาปแช่งและเนรเทศ แต่แม้กระทั่งในช่วงที่ตกเป็นเชลย บรรดาผู้เผยพระวจนะของอิสราเอลก็พยากรณ์ว่าในยุคสุดท้าย พระเจ้าจะรื้อฟื้นพันธสัญญาของพระองค์โดยผ่านโอรสผู้ชอบธรรมของดาวิด ในเยเรมีย์ 31:31 ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์กล่าวถึงการรื้อฟื้นนี้ว่าเป็นพันธสัญญาใหม่ ซึ่งจะเป็นการสำแดงพระมหากรุณาธิคุณขั้นสูงสุดของพระเจ้า พระองค์จะเปลี่ยนแปลงจิตใจของคนของพระองค์เพื่อที่พวกเขาจะจงรักภักดีต่อพระองค์ พวกเขาจะชื่นชมยินดีกับพระพรอันไม่สิ้นสุดตามพันธสัญญา และจะไม่ตกอยู่ภายใต้คำสาปแช่งอีกเลย ในเวลาเดียวกัน พระเจ้าจะกระทำการพิพากษานี้รันคร้เหนือคนเหล่านั้นที่ต่อต้านพระองค์ ต่อต้านภคัตริย์บรรณาการของพระองค์ และต่อต้านพลเมืองของแผ่นดินของพระองค์

ในพันธสัญญากับดาวิดและอิสราเอลโบราณ พระเจ้ามีเจตนาเสมอที่จะขยายพระพรของพระองค์ไปไกลเกินกว่าดาวิดและอิสราเอล การครองราชย์ของพระเจ้าเหนือวงศาวานของดาวิดมีจุดมุ่งหมายให้เป็นประโยชน์ต่อทั้งชนชาติอิสราเอล และพระพรสำหรับอิสราเอลก็มีจุดมุ่งหมายให้เป็นประโยชน์ต่อคนทั้งโลก เราเห็นเจตนารมณ์นั้นในสดุดี 2, 67; อิสยาห์ 2:2-4; และอาโมส 9:11-15 พระเจ้าจะส่งพระผู้ไถ่มาโดยผ่านวงศาวานของดาวิด และพระผู้ไถ่องค์นั้นจะช่วยอิสราเอลให้รอด และโดยผ่านทางอิสราเอล พระองค์จะกอบกู้สิ่ง

ทรงสร้างทั้งปวง ณ ปัจจุบัน พระเจ้ากำลังได้คริสตจักรโดยผ่านพระคริสต์ และกำลังรวมพวกเราเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประชากรบริสุทธิ์ตามพันธสัญญาของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ คริสตจักรจึงเป็นอาณาจักรหนึ่งเดียวกันกับชนชาติอิสราเอลแห่งพระคัมภีร์เดิม จึงฟังคำบรรยายสัมพันธภาพแบบพันธสัญญาในวิวรรณ์ 1:5-6:

พระเยซูคริสต์...รักเราทั้งหลายและได้ทรงให้เราพ้นจากบาปของเราโดยพระโลหิตของพระองค์ และได้ทรงตั้งเราให้เป็นอาณาจักรและเป็นปุโรหิตเพื่อรับใช้พระเจ้าและพระบิดาของพระองค์ ' (วิวรรณ์ 1:5-6)

ข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวนี้บอกชัดเจนว่า เนื่องจากพระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อปลดปล่อยเราจากความบาป บัดนี้ เราจึงเป็นกรรมสิทธิ์และชนชาติพิเศษของพระเจ้า เรามีตำแหน่งเดียวกับที่พระเจ้าประทานแก่อิสราเอลในพระคัมภีร์เดิม นั่นคือ “อาณาจักรแห่งปุโรหิต” ซึ่งเป็นตำแหน่งที่พระเจ้าประทานแก่อิสราเอลโบราณ ในอพยพ 19:6 โดยหนึ่งในพระพรตามพันธสัญญาก็คือ อิสราเอลจะเป็น “อาณาจักรแห่งปุโรหิตและเป็นชนชาติที่บริสุทธิ์”

ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา ผู้คนมากมายได้ถกเถียงกันเกี่ยวกับธรรมชาติของแผ่นดินของพระเจ้า คำบรรยายที่ชัดเจนนั้นเราพบได้ในพระคัมภีร์ แต่แม้กระนั้น ความหมายที่แท้จริงของมันก็เป็นต้นตอของความเห็นอันขัดแย้งกันมากมายตลอดมา อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าคิดว่าเราสามารถกล่าวได้ว่า ในสาระสำคัญ ในรากฐานที่สุดนั้น แผ่นดินของพระเจ้าบรรยายถึงการปกครองของพระเจ้าในโลกนี้ ในคริสตจักร และในจิตใจของมนุษย์แต่ละคน ดังนั้น ถ้าท่านและข้าพเจ้ากำลังดำเนินชีวิตเหมือนที่พระเจ้าประสงค์ ตามที่พระคัมภีร์สอนเรา ก็สามารถกล่าวได้ว่าเรากำลังมีส่วนร่วมกับแผ่นดินของพระเจ้า

— ดร. จอห์น ออสวอลท์

แผ่นดินของพระเจ้าคืออะไร? แน่นอนว่าเราสามารถบรรยายสิ่งนี้ได้หลายแนวทาง แต่ข้าพเจ้าคิดว่าแนวทางหนึ่งที่เป็นประโยชน์อย่างมากก็คือโดยการกล่าวว่ามันคือสิ่งที่แผ่นดินของพระเจ้าได้รับการสถาปนา—มันคืออาณาจักรบริเวณที่แผ่นดินของพระเจ้าได้รับการสถาปนาโดยผ่านกษัตริย์ของพระองค์ ซึ่งนำไปสู่การสรรเสริญพระเจ้า พระสงฆ์ราชของพระเจ้า และส่งผลลัพธ์และผลกระทบในทุกด้านต่อชีวิตบนโลกนี้ ด้วยเหตุนี้ เราจึงเห็นแผ่นดินของพระเจ้าอย่างโดดเด่นที่สุดในคำสอนของพระเยซู และสิ่งที่เราพบในพระคัมภีร์ใหม่ก็คือ พระเยซูทรงเป็นกษัตริย์องค์นั้นที่กำลังนำแผ่นดินของพระเจ้ามาสถาปนาในโลกของเราด้วยฤทธานุภาพ คำศัพท์เฉพาะที่ใช้เรียกสิ่งนี้ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า “eruption” ซึ่งอาจแปลได้ว่า “การปรากฏอย่างทรงพลัง” ความหมายก็คือ มันมีการ “ทะลุทะลวงเข้ามา” ซึ่งหมายถึงการที่พระเจ้าเสด็จเข้ามาสู่โลกนี้อย่างทรงพลังมหาศาล โดยผ่านกษัตริย์พระเมสสิยาห์ของพระองค์ วิธีอันยอดเยี่ยมที่จะกล่าวว่าแผ่นดินของพระเจ้าคืออะไรมาจากเกียร์ฮาร์ดิส ไวส [นักศาสนศาสตร์อเมริกันเชื้อสายดัตช์] ซึ่งกล่าวว่า แผ่นดินของพระเจ้ามาตั้งอยู่ในที่ที่ข่าวประเสริฐได้ถูกประกาศออกไป จิตใจได้รับการเปลี่ยนแปลง ความบาปและความผิดพลาดถูกพิชิต ความชอบธรรมได้รับการบ่มเพาะ และการดำเนินชีวิตอย่างติดสนิทกับพระเจ้าได้รับการสถาปนา

— ดร. แบรินดอน ดี โครว์

พระเจ้าทรงมีเป้าหมายที่จะขยายราชอาณาจักรสวรรค์ของพระองค์มาสู่โลกนี้เสมอ และที่จะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยคนที่สัจ

ชื่อ ในสวรรค์ พระประสงค์ของพระเจ้าได้สำเร็จอย่างสมบูรณ์แล้ว แต่บนโลกนี้ สิ่งทรงสร้างของพระองค์มักปฏิเสธไม่ยอมกระทำตาม พระประสงค์ของพระองค์ มนุษย์ปฏิเสธไม่ยอมรับพระเจ้าในฐานะภคัตริย์ และอาณาจักรต่าง ๆ ของโลกนี้มักต่อต้านการครองราชย์ของพระเจ้า ดังนั้น เมื่อพระเยซูกล่าวคำอธิษฐานที่พระองค์ตรัสสอน คำวิงวอนของพระองค์ก็คือ ให้อำนาจหนึ่งบรรดาอาณาจักรที่ต่อต้านเหล่านั้นจะถูกพิชิต เพื่อที่แผ่นดินของพระเจ้าเท่านั้นจะยังคงตั้งอยู่ จงฟังว่าวิวรณ์ 11:15 กล่าวอย่างไรเกี่ยวกับวันในอนาคตนั้น:

“ราชอาณาจักรของโลกนี้ได้กลับมาเป็นราชอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา กับพระคริสต์ของพระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงครองอาณาจักรเป็นนิรันดร์” (วิวรณ์ 11:15)

แผ่นดินพิเศษของพระเจ้าจะคงอยู่จนกระทั่งมีชัยและขยายไปจนเต็มโลกนี้ นี่ก็จุดหมายปลายทางสุดท้ายของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาด้วยสง่าราศี การครองราชย์พิเศษของพระเจ้าจะครอบคลุมทุกอาณาจักรบนโลกนี้ คำสอนเรื่องความหวังเดียวกันนี้ปรากฏในเยเรมีย์ 31:31-34 เศคาริยาห์ 14:9 และข้อพระคัมภีร์อีกหลายข้อ

ความเป็นภคัตริย์ของพระเจ้าเหนือกว่าคำอุปมาใด ๆ ที่พบในตะวันออกใกล้ยุคโบราณอย่างมหาศาล ในโลกยุคโบราณ มนุษย์ผู้มีอำนาจเหนือกว่าไม่ได้ดำเนินชีวิตสมกับที่พวกเขาสัญญาไว้ในพันธสัญญาของตนเลย พวกเขาได้ประเมินความภักดีของพวกนิกรของตนอย่างสมบูรณ์แบบเลย และพวกเขาก็ได้หยิบบนผลประโยชน์ต่าง ๆ ของพันธสัญญาอย่างสมบูรณ์แบบด้วย แต่ในพันธสัญญาของพระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงอำนาจเหนือของเราดำรงอยู่สมกับพระสัญญาแห่งพระกรุณาธิคุณของพระองค์ พระองค์ประเมินความภักดีของเราอย่างสมบูรณ์แบบ และพระองค์ก็หยิบบนวินัยและการพิพากษาอันสมบูรณ์แบบในรูปของผลลัพธ์ที่เป็นพระพรและคำสาปแห่งความพันธสัญญา และตามที่เราจะได้เห็นในไม่ช้า พระองค์ส่งพระเยซูคริสต์ในฐานะพระราชาบุตรของพระองค์ เพื่อสำแดงความภักดีต่อพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบแทนเราและแบกรับผลลัพธ์ของการไม่ภักดีของเรา เพื่อเราจะได้รับความรอดในพระองค์

เมื่อเราเข้าใจความเป็นภคัตริย์ในสากลจักรวาลของพระเจ้าแล้ว เราก็พร้อมที่จะศึกษาประเด็นนี้ที่เกี่ยวข้องเรื่องความเป็นภคัตริย์ของพระคริสต์ในฐานะผู้รับใช้หรือภคัตริย์บรรณาการของพระเจ้า

ความเป็นภคัตริย์ของพระคริสต์

เพื่อเข้าใจความเป็นภคัตริย์ของพระคริสต์ เราต้องพิจารณาความเป็นภคัตริย์ราชวงศ์ดาววิดในสมัยโบราณ เนื่องจากพระเยซูก็คือดาวิดผู้สมบูรณ์แบบนั่นเอง พระองค์คือ “ฮา มาลัค” หรือพระเมสสิยาห์ และแน่นอนว่าในพระคัมภีร์เดิมนั้น ความเป็นภคัตริย์ราชวงศ์ดาวิดก็มีรูปแบบเหมือนกับบางสิ่งที่เราเห็นได้ในโลกตะวันออกใกล้ยุคโบราณ นั่นคือ สิ่งที่เราเรียกว่าสัมพันธภาพระหว่างผู้มีอำนาจเหนือและผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ ในสัมพันธภาพเช่นนี้ ผู้มีอำนาจเหนือได้แก่ภคัตริย์ ปกครองเหนือเหล่าพวกนิกร ส่วนมากโดยผ่านสนธิสัญญา และดาวิดก็คือผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกให้ปกครองเหนือโลกนี้ ดังนั้น มันจึงมีนัยยะที่ว่าพระเจ้าทรงเลือกดาวิดให้เป็นอุปราชของพระองค์ เพื่อปกครองแทนพระองค์ และแน่นอน พระเยซูก็คือพระองค์ผู้หนึ่งที่กระทำสิ่งนี้ให้สำเร็จเป็นจริงในที่สุด

— ดร. โรเบิร์ต บี ชิสโฮล์ม จูเนียร์

มันอาจฟังดูแปลกประหลาดที่จนถึงพระเยซูในฐานะภคัตริย์บรรณาการหรือภคัตริย์ผู้รับใช้ แทนที่จะเป็นผู้มีอำนาจเหนือทั้งจักรวาล อย่างไรก็ตาม พระเยซูก็เป็นพระเจ้า และพระเจ้าก็เป็นผู้สร้างและผู้ปกครองเหนือทุกสิ่งที่ดำรงอยู่ เรื่อยกันอย่างเข้มแข็งว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าสมบูรณ์ แต่มันก็สำคัญเช่นกันที่จะต้องระลึกว่าพระเยซูมิได้เป็นเพียงพระเจ้าเท่านั้น พระองค์เป็นมนุษย์สมบูรณ์เช่นกัน

และในฐานะมนุษย์ พระองค์ทรงประทับบนบัลลังก์มนุษย์ของดาวิด บรรพบุรุษของพระองค์ ผู้ดำรงตำแหน่งกษัตริย์ผู้เป็นมนุษย์เหนือชนชาติบรรณาการของพระเจ้า นั่นคือ อิสราเอลยุคโบราณ ในขณะนี้ ความเป็นกษัตริย์ของพระเยซูจึงเป็นตำแหน่งของมนุษย์ และดังนั้น พระเยซูจึงเป็นผู้ได้อำนาจของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่ดาวิดเคยเป็นในสมัยพระคัมภีร์เดิม

โครงสร้างเชิงพันธสัญญาของพระคัมภีร์แท้จริงแล้วมีรากฐานในข้อตกลงแบบสนธิสัญญาระหว่างบรรดากษัตริย์ ในวันออกใกล้ยุคโบราณ และบ่อยครั้ง ผู้มีอำนาจเหนือก็จะเป็นมหาภคัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ และก็จะมียกษัตริย์ บรรณาการที่ผูกพันอยู่ในพันธสัญญานี้กับมหาภคัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เช่นกัน หนังสือวิวรณ์กล่าวถึงพระเยซูในฐานะ สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ ในฐานะกษัตริย์แห่งราชวงศ์ดาวิด และข้อความนี้จึงเปิดเผยให้เห็นสองสิ่ง สิ่งแรกที่เรารู้ก็คือ พระเยซูมิได้เพียงแต่เปิดเผยว่าพระเจ้าคือใคร แต่พระองค์ยังได้เปิดเผยความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง ธรรมชาติเต็ม ของความหมายที่ว่ามนุษย์คืออะไร

ฉะนั้น ในบทบาทของพระองค์ในพระคัมภีร์ใหม่ในฐานะบุตรของดาวิด—แท้จริงแล้ว บ่อยครั้ง บ่อยครั้งที่สุด เป็น ล้วนภาษาที่กล่าวถึงพระบุตรของพระเจ้า—คำนี้จึงหมายถึงบทบาทของพระองค์ในฐานะกษัตริย์แห่งราชวงศ์ดาวิด คือพระเมสสิยาห์ และในความหมายนี้ พระองค์จึงเป็นตัวแทนของประชาชาติที่สำคัญในประวัติศาสตร์ ในกรณีของหนังสือวิวรณ์ ประชาชาติที่ว่าก็คือคนของพระเจ้าที่แพร่กระจายอยู่ในทุกชนชาติ และพระองค์เป็น กษัตริย์ของเรา เป็นตัวแทนของเราต่อหน้าพระบิดา หรือพระองค์ผู้ทรงอำนาจสูงสุด พระเยซูจึงเป็นกษัตริย์ของเราในประวัติศาสตร์ ในกาลเวลา ทรงเป็นมนุษย์สมบูรณ์ที่เป็นตัวแทนของประชากร ของพระองค์ต่อหน้าพระบิดา แน่แน่นอนว่าพระองค์เป็นตัวแทนของพระเจ้าสำหรับพวกเราด้วย แต่นั่นมิได้ลด ความสำคัญของความจริงที่ว่าพระองค์เป็นมนุษย์สมบูรณ์เช่นกันและเป็นตัวแทนของเราต่อหน้าพระเจ้า

— ดร. เกรกอรี อาร์ เพอร์รี่

พระนาม “พระคริสต์” เป็นตำแหน่งที่หมายถึงตำแหน่งของกษัตริย์ราชวงศ์ดาวิดโดยตรง คำว่า “พระคริสต์” นั้นหมายความว่า “ผู้ได้รับการเจิม” นี่เป็นคำในพระคัมภีร์เดิมที่ใช้บ่อยครั้งเพื่อหมายถึงกษัตริย์ในราชวงศ์ดาวิด เนื่องจากกษัตริย์เหล่านี้ได้รับการเจิมเมื่อเข้ารับตำแหน่ง เราเห็นสิ่งนี้ในพระวจนะหลายตอน เช่น 2 พงสาวดาร 6:42; สดุดี 2:2, 6; สดุดี 18:50; สดุดี 20:6, 9; และ สดุดี 45:1-2 นี่ยังเป็นเหตุผลด้วยว่าเหตุใดพระเยซูจึงถูกเรียกว่า “พระคริสต์ของพระเจ้า” ในพระวจนะเช่นวิวรณ์ 11:15 และ 12:10 พระเยซูเป็นผู้ถูกเจิมของพระเจ้า—กษัตริย์บรรณาการของพระองค์

ในฐานะบุตรผู้ยิ่งใหญ่ของดาวิด พระเยซูกระทำให้ทุกแง่มุมของพันธสัญญาใหม่ที่ถูกลดหวังในพระคัมภีร์เดิมสำเร็จเป็นจริง ในพระองค์ พระมหากรุณาธิคุณยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าก็ได้รับการสำแดง พระคริสต์เองก็ถือรักษาข้อกำหนดทั้งปวงเรื่องความกักตุน เรา พระองค์เจ็บปวดกับผลลัพธ์ต่าง ๆ ของคำสาปแช่งตามพันธสัญญาเมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์แทนเรา และพระองค์ได้รับผลลัพธ์ของพระพรตามพันธสัญญาเมื่อพระองค์เป็นขึ้นจากความตายและเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พระเยซูตั้งมั่นในตำแหน่งของพระองค์ในฐานะกษัตริย์บรรณาการผู้เป็นมนุษย์ของพระเจ้า โดยการสิ้นพระชนม์บนกางเขนและการเป็นขึ้นมาจากความตาย การสิ้นพระชนม์ของพระองค์กำจัดอำนาจใด ๆ ก็ตามของความบาปที่ปรับโทษและทำลายคนของพระเจ้า เราอ่านพบดังนี้ในวิวรณ์ 12:10-11:

“บัดนี้ความรอด เสดนาภาพ และราชอาณาจักรของพระเจ้าของเรา และสิทธิอำนาจแห่งพระคริสต์ของพระองค์มาถึงแล้ว เพราะผู้กล่าวโทษบรรดาพี่น้องของเรา ซึ่งกล่าวโทษเขาต่อหน้าพระเจ้า ของเราทั้งวันทั้งคืน ได้ถูกเหวี่ยงลงไปแล้ว พวกเขาชนะพญามาร โดยพระโลหิตของพระเมษโปดก” (วิวรณ์ 12:10-11)

โดยการสละพระชนม์ชีพของพระคริสต์บนกางเขน ซาดานก็ถูกพิชิตแล้ว และบัดนี้ พระคริสต์มีสิทธิอำนาจในแผ่นดินของพระเจ้า เพื่อที่ความรอดของพระองค์จะมาถึงคนของพระองค์ได้ ยิ่งกว่านั้น ความเชื่อฟังของพระเยซูก็ทำให้พระองค์ได้รับรางวัลแห่งการคืนพระชนม์ รวมทั้งพระที่นั่งแห่งสิทธิอำนาจเหนืออำนาจใด ๆ ที่ได้ถูกสร้างไว้ ไม่ว่าจะเป็นอำนาจของมนุษย์ ของทูตสวรรค์ หรือของวิญญาณชั่ว พระเยซูได้ตรัสดังนี้หลังการคืนพระชนม์ในมัทธิว 28:18-19:

“สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และในแผ่นดิน โลกทรงมอบไว้แก่เราแล้ว
ดังนั้นจงไปสร้างสาวกจากมวลประชาชาติ” (มัทธิว 28:18-19)

แน่นอน ในธรรมชาติความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระเยซูไม่ได้รับสิทธิอำนาจแต่อย่างใด เพราะพระองค์มีสิทธิอำนาจนั้นเสมออยู่แล้ว แต่เมื่อพระองค์เป็นขึ้นจากความตาย พระเยซูตรัสว่า พระเจ้าพระบิดาได้ประทานสิทธิอำนาจในฐานะภคัตริย์แก่พระองค์เหนือชนชาติทั้งปวง ซึ่งหมายความว่าพระองค์ได้กลายเป็นภคัตริย์บรรณาการผู้เป็นมนุษย์ของพระบิดาเหนือฟ้าสวรรค์และโลกทั้งสิ้น

หลังการคืนพระชนม์ เมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พระองค์ประทับบนบัลลังก์ในฐานะภคัตริย์ พระคัมภีร์ใหม่กล่าวถึงเรื่องนี้ชัดเจนในตอนต่าง ๆ เช่นฮีบรู 1:3, 10:12 และ 12:2 ซึ่งกล่าวว่าพระเยซูประทับ ณ เบื้องขวาของพระเจ้าพระบิดา ภาพอุปมานี้บ่งบอกว่าพระบิดาก็คือภคัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดหรือผู้มีอำนาจเหนือสุด และพระเยซูพระบุตรของพระองค์ก็คือมนุษย์ได้อำนาจของพระองค์ ผู้ปรานีบิดาและเป็นตัวแทนของพระองค์ พระเยซูเป็นภคัตริย์องค์สุดท้ายเหนือราชวงศ์ดาวิด และเหนือบรรดาอาณาจักรทั้งปวงของมนุษย์บนโลกนี้ และโดยผ่านทางพระเยซู โลกทั้งโลกก็จะได้รับการทรงสร้างใหม่ ตั้งแต่เมื่อพระองค์ประทับบนราชบัลลังก์ พระเยซูก็ทรงครองราชย์ตลอดมาในฐานะภคัตริย์เหนือคริสตจักร และพระองค์ก็ได้ขยายแผ่นดินของพระองค์เสมอมา โดยการนำความรอดไปสู่ทุกหนแห่งจนสุดปลายแผ่นดิน โลก

ในภาพตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับภคัตริย์ผู้เป็นมนุษย์ พระเจ้าได้ส่งพระบุตรของพระองค์มาในฐานะภคัตริย์บรรณาการผู้สมบูรณ์แบบ เพื่อที่จะ “ซื้อ” เราไว้โดยชำระค่าไถ่บนกางเขน พระองค์สำแดงความกตัญญูในชีวิตบนโลกนี้และเจ็บปวดกับผลลัพท์ของความไม่กตัญญูของเรา และพระองค์กระทำสิ่งนี้บนกางเขน พระองค์สละชีวิตของพระองค์เพื่อ “ซื้อ” การอภัยโทษบาปและความกตัญญูของเรา และพระองค์ยังคงปกป้องและพิทักษ์เราต่อไป เราจึงควรตอบสนองต่อการปกครองอันเปี่ยมพระคุณของพระองค์ด้วยความยำเกรงที่เต็มไปด้วยความรัก โดยสำแดงออกถึงความเชื่อฟังอย่างภักดีต่อพระเจ้าและภคัตริย์ผู้เปี่ยมด้วยพระมหากรุณาธิคุณของเรา

เมื่อเราได้สำรวจความเป็นภคัตริย์ผู้ทรงอำนาจสูงสุดของพระเจ้าพระบิดาและความเป็นภคัตริย์บรรณาการของพระเยซูแล้ว ใ้เราพิจารณาแนวทางที่หนังสือวิวรณ์บรรยายพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้าในแง่ของแผ่นดินของพระเจ้า

พระมหากรุณาธิคุณ

พระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้าในฐานะผู้มีอำนาจสูงสุดแห่งพันธสัญญาสามารถเห็นได้ในหลายแนวทางตลอดหนังสือวิวรณ์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระมหากรุณาธิคุณยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์ก็คือการส่งพระบุตรของพระองค์มาสิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของเรา ประเด็นนี้ถูกกล่าวถึงในหลายตอน เช่นวิวรณ์ 1:5; 5:9-10; 7:14; และ 14:3-4 แต่เรายังได้เห็นพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้าในฐานะภคัตริย์สำหรับคนของพระองค์ ในกรณีที่พระองค์ทรงเรียกเรามาหาพระองค์และทำให้เราเป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินของพระองค์ เช่นในวิวรณ์ 1:6; 11:15; และ 17:14 ด้วยพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ละเว้นคนของพระองค์จากการพิพากษามากมายที่พระองค์ขู่ไว้ในวิวรณ์ว่าจะกระทำเหนือผู้ไม่เชื่อ เช่นใน 7:3-4 และ 9:4 แม้แต่คำพยากรณ์เดือนคริสตจักรต่าง ๆ ในวิวรณ์ก็ยังเป็นโอกาสแห่งพระมหากรุณาธิคุณสำหรับเราที่จะกลับใจใหม่ พระเจ้ายังขังการพิพากษาของพระองค์เพื่อที่มนุษย์จะได้รับ โอกาสที่จะหลุดพ้นจากการถูกปรับ

โทษ ยอห์นบันทึกพระมหากษัตริย์คุณลักษณะนี้ในวิวรณ์ 2:5, 16, 21 และ 3:3, 19 แต่แนวทางที่น่าจะเผยให้เห็นพระคุณและพระเมตตาของพระเจ้าบ่อยครั้งที่สุดในวิวรณ์ก็คือการที่พระองค์ทรงปกป้องคนของพระองค์ท่ามกลางสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ ในบทเรียนนี้ เราจะเน้นอภิปรายเรื่องพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าในฐานะภคัตริย์ โดยเฉพาะวิธีการที่พระองค์ทรงพิทักษ์รักษาคนของพระองค์จากการถูกความขัดแย้งต่าง ๆ เหล่านี้ทำลาย

จะว่าไปแล้ว ในการคาดคะเนของข้าพเจ้า การสงครามฝ่ายจิตวิญญาณคือความเป็นจริงสำหรับคริสเตียนคนใดก็ตามที่จริงจัง มันคือการเข้าใจว่ามีโลกแห่งจิตวิญญาณ มีซาตาน และวิญญาณเหล่านั้น—ซาตานตัวนั้น—มันไม่ชอบเรา ในเมื่อซาตานโจมตีพระเยซู ท่านก็น่าจะจินตนาการได้แล้วว่าซาตานก็จะโจมตีชีวิตของผู้เชื่อในวันนี้ และเราก็ต้องเตรียมตัวให้พร้อมที่จะรับมือมัน ถ้าสิ่งแรกที่เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเดินทางไปยังแคว้นทศบุรีก็คือ พระองค์เห็นคนที่ถูกผีเข้า คนที่ถูกวิญญาณชั่วสิง ท่านก็จินตนาการได้แล้วว่ามันมีสิ่งที่เรียกว่าการถูกวิญญาณชั่วเข้าสิงในปัจจุบัน และเราก็ต้องจริงจังกับมันอย่างมาก และเราก็ต้องมั่นใจว่าเราบริสุทธิ์เช่นเดียวกับที่พระองค์บริสุทธิ์ เพื่อที่จะรับมือกับสิ่งนี้อย่างจริงจัง

— ดร. แมทท์ ฟรีดแมน

ในพระคัมภีร์ใหม่ การสงครามฝ่ายจิตวิญญาณไม่ใช่การต่อสู้ภายในของเรากับความบาปเป็นหลัก แต่เกี่ยวข้องกับสงครามที่ดำเนินต่อเนื่องระหว่างพระเจ้าและบรรดาวิญญาณชั่วร้ายที่กำลังทำงานในโลกนี้ และวิธีหนึ่งที่พระเจ้าจัดการกับความขัดแย้งนี้ก็คือโดยการปกป้องแผ่นดินของพระองค์จากกองกำลังชั่วร้ายเหล่านี้ ตามที่ได้กล่าวถึงในบทเรียนก่อนหน้านี้ หนังสือวิวรณ์มักเปิดเผยกิจการต่าง ๆ ของอาณาจักรเหนือธรรมชาติของพระเจ้าและอาณาจักรเกินธรรมชาติของทูตสวรรค์และวิญญาณชั่ว และได้กล่าวถึงอิทธิพลของวิญญาณเหล่านั้นในอาณาจักรธรรมชาติที่เราดำเนินชีวิตอยู่ และสาระสำคัญของการสงครามฝ่ายจิตวิญญาณทั้งปวงในชีวิตของคริสเตียนก็คือการที่กองกำลังเกินธรรมชาติเหล่านี้สู้รบกันเอง การที่มีนสังอิทธิพลต่อโลกของเรา การที่ปีศาจร้ายพยายามทำอันตรายชีวิตของเรา และทำให้เราไม่ภักดีต่อพระเจ้า และการที่พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์มาปกป้องเราจากอิทธิพลและการกระทำมุ่งร้ายต่าง ๆ ของปีศาจ

หัวข้อเรื่องการศึกสงครามฝ่ายจิตวิญญาณนั้นซับซ้อนยิ่งนักสำหรับคริสเตียน เนื่องจากมันสำแดงออกมาแตกต่างกันสำหรับแต่ละคน และผลลัพธ์อย่างหนึ่งของสิ่งนี้ก็คือ เมื่อคริสเตียนอภิปรายกันในเรื่องนี้ พวกเขาถึงมักเกลียดไปสุดขีด หัวหนึ่งก็คือ คนเราพยายามอธิบายทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในแง่ของธรรมชาติหรือวิทยาศาสตร์ โดยเพิกเฉยต่อการมีอยู่จริงของการสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายได้อย่างง่ายดายโดยใช้วิทยาศาสตร์ อีกหัวหนึ่งก็คือ คนเรามองหาปีศาจไปเสียทุกที่ทุกทาง และมองเห็นการเผชิญหน้ากันฝ่ายจิตวิญญาณในทุกสิ่งทุกอย่าง

ข้าพเจ้าคิดว่าความจริงอยู่ตรงกลางที่ใดที่หนึ่ง เมื่อใดก็ตามที่เราเตรียมพร้อมเพื่อไปนมัสการ หรือมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในโครงการฝ่ายจิตวิญญาณเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ หรือช่วยเหลือผู้อื่นในด้านจิตวิญญาณ เราก็มักจะเผชิญกับการต่อต้านฝ่ายจิตวิญญาณ การต่อต้านนี้อาจสำแดงออกมาในรูปแบบของการเจ็บป่วย หรือการที่เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ไม่เต็มใจที่จะช่วยท่าน มันอาจอยู่ในรูปของอุปสรรคที่ปรากฏขึ้นอย่างไม่มีการขู่ข่ม ซึ่งท่านไม่สามารถอธิบายในแนวทางปกติได้ แท้จริงแล้ว โลกฝ่ายวัตถุของเราถูกโลกฝ่ายจิตวิญญาณแทรกซึมครอบงำอย่างสมบูรณ์ และนั่นคือเหตุผลที่กระบวนการทางกายภาพมากมายที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราอาจเป็นภาพสะท้อนของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในโลกฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ประเด็นสำคัญมีไต่อยู่ที่สาเหตุของเหตุการณ์เหล่านี้ เหตุการณ์ต่าง ๆ อาจมีสาเหตุฝ่ายจิตวิญญาณ หรือแม้กระทั่งเป็นผลของความบาปของเราเอง แต่ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด และไม่ว่าสิ่งใดเกิดขึ้นกับเรา เราจำเป็นต้องเข้าใจว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราทรงปกป้องเรา เราสามารถพึ่งพาคุณภาพของพระองค์—ความเข้มแข็งของพระองค์ เราสามารถรับการสนับสนุนจากพระองค์ และความจริงข้อนี้ทำให้เรามี

ความมั่นใจ ไม่ว่าเราจะเผชิญกับการล่าแควฝ่ายจิตวิญญาณในรูปแบบใดก็ตาม ความเป็นจริงก็คือ เราเป็นของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของเรา ทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ และหากมิใช่พระประสงค์ของพระบิดาของเราในสวรรค์ แม้ผมเส้นเดียวก็จะไม่หลุดจากศีรษะของเรา นั่นคือเหตุผลที่ว่าในการเผชิญหน้าฝ่ายจิตวิญญาณรูปแบบใดก็ตาม เราสามารถสงบและมั่นใจว่าชัยชนะจะเป็นของพระเจ้า และ—ในฐานะที่เราอยู่กับพระองค์—ชัยชนะก็จะเป็นของเราด้วย

— ศาสนาจารย์อิวาน เบสพาลอฟ (แปลจากภาษาอื่น)

คริสเตียนได้รับความมั่นใจที่จะมีชัยในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ ไม่มีสิ่งใดที่บรรดาปีศาจร้ายสามารถทำเพื่อทำลายความรอดของเรา หรือเพื่อทำให้มรดกของเราในแผ่นดินของพระเจ้าสั้นลง สงครามฝ่ายจิตวิญญาณอาจบั่นทอนจิตใจ และก่อความลำบาก และถึงกับนำหาวคั่ว แต่เนื่องจากพระมหากษัตริย์ของพระเจ้า สงครามนั้นไม่มีวันเอาชนะเราได้สำเร็จในระยะยาว

เราจะแบ่งการอภิปรายเรื่องพระมหากษัตริย์ของพระเจ้าตามพันธสัญญาออกเป็นสามส่วน ในส่วนแรก เราจะดูที่วิธีการของพระเจ้าในการปกป้องแผ่นดินของพระองค์โดยพระคัมภีร์เดิม ในส่วนที่สอง เราจะดูว่าพระองค์ปกป้องแผ่นดินของพระองค์ในพระคัมภีร์ใหม่อย่างไร นอกเหนือจากในหนังสือวิวรณ์ และสุดท้าย เราจะเน้นที่การปกป้องด้วยพระมหากษัตริย์ของพระเจ้าในหนังสือวิวรณ์เอง เราจะเริ่มด้วยพระมหากษัตริย์ของพระเจ้าในพระคัมภีร์เดิม

พระคัมภีร์เดิม

พระคัมภีร์เดิมนั้นเต็มไปด้วยบันทึกเหตุการณ์การสู้รบ อิสราเอลทำสงครามบ่อยครั้งกับบรรดาชนชาติเพื่อนบ้าน และหลายครั้ง อิสราเอลก็ถึงกับต่อสู้กันเอง แต่ถึงแม้ว่าคำบรรยายศึกสงครามส่วนใหญ่ในพระคัมภีร์เดิมนั้นเน้นที่การต่อสู้ระหว่างมนุษย์โดยใช้อาวุธทางกายภาพ แต่ในบางครั้ง พระคัมภีร์ก็เปิดเผยให้เราเห็นว่าสมรภูมิจิตวิญญาณที่มองไม่เห็นก็กำลังดำเนินไปด้วย และในความเป็นจริง บรรดาสมรภูมิตามองไม่เห็นเหล่านี้ส่งผลกระทบใหญ่หลวงต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกองทัพมนุษย์ ในสมรภูมิตามองไม่เห็นเหล่านี้ มีการต่อสู้ตลอดเวลาระหว่างฝ่ายหนึ่งก็คือพระเจ้าและทูตสวรรค์บริสุทธ์ของพระองค์ กับอีกฝ่ายหนึ่งก็คือฝ่ายซาตานและกองทัพปีศาจของมัน ถึงแม้กองทัพมนุษย์ส่วนใหญ่ที่ต่อต้านอิสราเอลจะเชื่อว่าพวกเขากำลังติดตามพระอื่น ๆ แต่ข้อความในพระคัมภีร์เช่นเฉลยธรรมบัญญัติ 32:17 บอกชัดเจนว่าพระเทียมนั้นของชนชาติเหล่านั้นแท้จริงแล้วก็คือปีศาจหรือวิญญาณชั่วนั่นเอง

ในพระคัมภีร์เดิม ทูตสวรรค์และปีศาจร้ายบางครั้งถูกฉายภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของ หรือผู้อยู่เบื้องหลัง ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ มันดูเหมือนว่าทูตสวรรค์และปีศาจร้ายเหล่านี้มีส่วนกำหนดว่าเหตุการณ์เหล่านี้และความขัดแย้งต่าง ๆ เหล่านี้จะดำเนินไปอย่างไร ... ตัวอย่างก็คือ ในดาเนียล 10 เราเห็นเหตุการณ์หนึ่งที่ทูตสวรรค์กาเบรียลมาปรากฏกับดาเนียลและกล่าวว่า “พระองค์ก็ทรงสดับคำอธิษฐานของท่าน และเรามาเพื่อตอบท่าน แต่เทพแห่งอาณาจักรเปอร์เซียขัดขวางเราอยู่ถึง 21 วัน และมีคาเอลหัวหน้าทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาช่วยเรา เพราะเราถูกเทพแห่งเปอร์เซียหน่วงเหนี่ยวไว้ที่นั่น”

เอาล่ะ เราต้องเข้าใจว่าข้อความเหล่านี้เป็นปริศนาในระดับหนึ่ง และมันก็ยากสำหรับเราที่จะเข้าใจอย่างแท้จริงว่าข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร และเหตุการณ์เหล่านี้จะดำเนินไปอย่างไร และจะมีกระบวนการใดที่น่าจะเกิดขึ้นจากความขัดแย้งนี้ แต่เราก็เห็นว่า ในทางใดทางหนึ่ง ทูตสวรรค์และปีศาจร้ายกำลังยืนอยู่เบื้องหลังหรือกำลังส่งผลกระทบต่อความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์

สำหรับผู้รับสารในพระคัมภีร์เดิม ความขัดแย้งเหล่านี้ระหว่างชนชาติต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นระหว่างมนุษย์หรือเหตุการณ์ตามธรรมชาติอย่างเคร่งครัด แต่ทั้งหมดล้วนมีเบื้องหลังฝ่ายจิตวิญญาณ ทูตสวรรค์ขัดแย้งกับปีศาจ

ร้าย พลโยธาเหนือธรรมชาติกำลังสู้รบในลักษณะเดียวกันกับที่พลโยธาแห่งแผ่นดินโลกกำลังสู้รบ ผู้รับสารเหล่านี้ล้วนเข้าใจบริบทของทุกสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวของเขา ดังนั้น คาเนียลลงไม่แปลกใจที่ทราบว่าการเตรียมใจจะถูกลบวงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับบรรดาเทพของเปอร์เซียหนึ่งวันหรือซัดซาวันไว้ไม่ให้มาหาท่าน

— ดร. สกอตต์ เรคต์

ตัวอย่างชุดหนึ่งที่น่าสนใจให้เห็นภาพสมรภูมิที่มองไม่เห็นระหว่างทูตสวรรค์กับปีศาจร้ายพบได้ในอพยพ 7-15 ในสมัยของโมเสส คนของพระเจ้าถูกชาวอียิปต์เกณฑ์เป็นทาส แต่พระเจ้าทรงนำกองทัพทูตสวรรค์ของพระองค์เข้าสู่สมรภูมิกับอียิปต์และเทพนอกศาสนาของพวกเขา เพื่อช่วยเหลือนคนของพระองค์จากการถูกพวกเขากดขี่ข่มเหง พระองค์เริ่มต้นด้วยการส่งภัยพิบัติสิบประการมายังชาวอียิปต์ ซึ่งรวมถึงการส่งมรณทูตของพระองค์มาเพื่อสังหารบุตรหัวปีของชาวอียิปต์ทุกคนแล้ว หลังจากนั้น ในการสำแดงฤทธานุภาพขั้นสูงสุดของพระองค์ พระองค์ได้ปลดปล่อยคนของพระองค์โดยการทำให้กองทัพอียิปต์จมลงในทะเลแดง

ตลอดพระคัมภีร์ทั้งเล่ม หนึ่งในวิธีหลักที่พระเจ้าเปิดเผยพระองค์เอง ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ ก็คือพระองค์เปิดเผยพระองค์เองในฐานะนักรบแน่นอน หนึ่งในข้อความที่มีชื่อเสียงที่สุดได้แก่อพยพ 15:3 อันเป็นตอนที่โมเสสกำลังร้องเพลง ณ ทะเลแดง หลังจากความพ่ายแพ้ของชาวอียิปต์ และโมเสสกล่าวว่า “[ยาห์เวห์] องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นนักรบ พระนามของพระองค์คือพระยาห์เวห์” “ยาห์เวห์” คือพระนามย่อสำหรับพระนามที่ยาวกว่านั้นของพระเจ้า นั่นคือ “ยาห์เวห์ ซาบาโอธ” ซึ่งแปลว่า “พระยาห์เวห์จอมโยธา [แห่งกองทัพทั้งปวง]” ฉะนั้น แม้ในที่นี้ สิ่งที่โมเสสกำลังกล่าวในอพยพ 15:3 ก็คือ ในหัวใจของความเป็นพระเจ้า ในแก่นสารของความเป็นพระเจ้า ก็มีแนวคิดนี้เรื่องความเป็นนักรบ พระเจ้าทรงเป็นนักรบ

— ดร. ริชาร์ด เอล พเรตต์ จูเนียร์

จากนั้น ในอพยพ 15:11 โมเสสก็ร้องเพลงดังนี้:

“ข้าแต่ องค์พระผู้เป็นเจ้า ในบรรดาพระทั้งปวง ใครเล่าจะเสมอเหมือนพระองค์? ผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์? ผู้ทรงยิ่งใหญ่ตระการในความบริสุทธิ์ ทรงเกียรติบริบูรณ์น่าครันคร้าม ผู้ทรงกระทำกรรมหัสศจรรย์’ (อพยพ 15:11)

โมเสสและผู้อ่านของท่านต่างรู้จักคำตอบของคำถามข้อนี้ ไม่มีพระใดเหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้า ท้ายที่สุด บรรดาเทพของอียิปต์ก็ไร้ความสามารถอย่างสิ้นเชิงที่จะหยุดยั้งพระเจ้าที่เขย่งเท้าให้ทำลายกองทัพของอียิปต์จนหมดสิ้น พระคัมภีร์เดิมเต็มไปด้วยตัวอย่างลักษณะนี้ บ่อยครั้งพระเจ้าประกาศพระองค์เองว่าเป็นกษัตริย์นักรบของอิสราเอลที่นำพวกเขาไปสู่สมรภูมิ แต่การสู้รบเหล่านี้มิได้เป็นแค่การสู้รบกับศัตรูที่เป็นมนุษย์เท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่พระเจ้าทำสงครามกับบรรดาพระเทียมเท็จของชนชาติต่าง ๆ เช่น ใน 2 พงศกัณฑ์ 19 เซนนาเคอริบ กษัตริย์ของอัสซีเรีย เข้ายึดเยเซเคียห์ กษัตริย์ของยูดาห์ เพราะเซนนาเคอริบเชื่อว่าบรรดาเทพของอัสซีเรียมีฤทธานุภาพมากกว่าพระเจ้าของอิสราเอล ดังนั้น ใน 2 พงศกัณฑ์ 19:17-19 เยเซเคียห์จึงอธิษฐานต่อพระเจ้าดังนี้:

“ข้าแต่ องค์พระผู้เป็นเจ้า

เป็นความจริงที่ว่าบรรดากษัตริย์อัสซีเรียได้ทำลายล้างประชาชาติเหล่านั้นและแผ่นดินของพวกเขา

และได้เผาทำลายพระของพวกเขาทั้งเพราะพระเหล่านั้นไม่ใช่พระเจ้า เป็นเพียงแต่ไม้และหินที่ทำขึ้นด้วยมือมนุษย์

บัดนี้ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากเงื้อมมือของเจ้า

เพื่อมวลอาณาจักรในโลกนี้จะได้ว่าพระยาห์เวห์พระองค์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นทรงเป็นพระเจ้า”

(2พงศกษัตริย์ 19:17-19)

เฮซคียาห์เข้าใจว่าการสู้รบกับพวกอัสซีเรียไม่ใช่เพียงแค่เผชิญกับชนนาคอริบและกองทัพของเขาเท่านั้น แต่มันเป็นการสู้รบฝ่ายจิตวิญญาณระหว่างพระเจ้ากับบรรดาเทพของอัสซีเรียด้วย นี่ก็เหตุผลที่เฮซคียาห์อธิษฐานทูลขอไม่เพียงแค่ชัยชนะในการสู้รบ แต่ยังทูลขอเพื่อพระเจ้าเป็นเจ้า จะได้รับการยกย่องเหนือบรรดาเทพของอัสซีเรียด้วย และพระเจ้าตอบคำถามของเขา คืนนั้น ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าสังหารคนในกองทัพอัสซีเรียไป 185,000 คนและชนนาคอริบต้องกลับบ้านด้วยความพ่ายแพ้ กองทัพของเฮซคียาห์ไม่จำเป็นต้องเผชิญหน้ากับอัสซีเรียในการสู้รบด้วยซ้ำ พระวิญญาณอันทรงฤทธานุภาพของพระเจ้าทำลายกองทัพมนุษย์อย่างสิ้นเชิง

การฉายภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีลักษณะสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในพระคัมภีร์เดิมก็คือ พระเจ้าผู้มีบทบาทเป็นกษัตริย์ และในฐานะกษัตริย์ พระองค์จะมีหน้าที่หลายประการ เหมือนกับกษัตริย์อื่น ๆ ในตะวันออกใกล้ยุคโบราณ หน้าที่และความรับผิดชอบหลายประการที่ฉายแสงไปยังตำแหน่งของพระองค์ในฐานะกษัตริย์ หนึ่งในหน้าที่เหล่านั้นก็จะเป็นความรับผิดชอบในฐานะนักรบ ลองคิดถึงวันที่ตะวันออกใกล้ยุคโบราณ กษัตริย์ถือว่าเป็นผู้นำของไพร่พลโยธา เป็นผู้นำบรรดากองทัพของชนชาติของตน และในฐานะดังกล่าว กษัตริย์ก็เป็นนักรบผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดด้วย ดังนั้น พระเจ้าหรือพระผู้เป็นเจ้าที่เป็นนักรบตลอดพระคัมภีร์เดิม ก็คือภาพของพระเจ้าในฐานะกษัตริย์ผู้เป็นกษัตริย์นักรบ พระองค์เสด็จออกไปและปกป้อง พระองค์ต่อสู้เพื่อคนของพระองค์ พระองค์ปลดปล่อยคนของพระองค์ และพระองค์พิทักษ์คนของพระองค์ ... บทบาทของพระเจ้าในฐานะกษัตริย์นักรบเป็นที่มาของการปลอบโยนและความอุ่นใจ แต่ก็ยังเป็นที่มาของความเชื่อมั่นด้วย เมื่อเราก้าวออกไปในโลกรอบ ๆ ตัวเรา คนของพระเจ้าสามารถมั่นใจได้ว่าพระเจ้าของพวกเขาเป็นนักรบและพระองค์เสด็จออกไปและต่อสู้เพื่อพวกเขา และพระองค์ปกป้องพวกเขา และพระองค์พิทักษ์รักษาพวกเขา และชัยชนะจะเป็นของพระองค์

—ดร. สกอตต์ เรดด์

เรื่องราวสงครามในพระคัมภีร์เดิมมิได้แจ่มชัดเสมอไปเกี่ยวกับความขัดแย้งฝ่ายจิตวิญญาณระหว่างพระเจ้าเที่ยงแท้ของอิสราเอลกับบรรดาพระเทียมเท็จของชนชาติต่าง ๆ แต่แม้กระนั้น พระคัมภีร์เดิมก็แสดงให้เห็นอย่างเสมอต้นเสมอปลายว่าการสู้รบทางกายภาพได้รับอิทธิพลอย่างใหญ่หลวงจากการสู้รบฝ่ายจิตวิญญาณ

เราได้เห็นแล้วว่าพระเจ้าสำแดงพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์อย่างไร โดยการปกป้องแผ่นดินของพระองค์ในพระคัมภีร์เดิมต่อไปเราจะให้ความสนใจกับพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ในการสงครามฝ่ายจิตวิญญาณในพระคัมภีร์ใหม่

พระคัมภีร์ใหม่

ในพระคัมภีร์ใหม่ การสงครามฝ่ายจิตวิญญาณมิได้เกี่ยวข้องกับกองกำลังของทหารในโลกนี้ ฉะนั้น คำบรรยายพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณในพระคัมภีร์ใหม่จึงเน้นเป็นหลักไปที่ความขัดแย้งที่มองไม่เห็นในอาณาจักรเกินธรรมชาติ และการที่ความขัดแย้งฝ่ายจิตวิญญาณเหล่านี้ส่งผลต่ออาณาจักรธรรมชาติ บัดนี้ เช่นเดียวกับในพระคัมภีร์เดิม พระเจ้า ทูตสวรรค์ และปิศาจร้ายยังคงเกี่ยวข้องกับสงครามของมนุษย์และการเมืองระหว่างประเทศ แต่การปกป้องด้วยพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าในพระคัมภีร์ใหม่มุ่งเน้นไปที่การพิทักษ์รักษาประชากรผู้สืบลำดับชื่อของพระองค์ให้ปลอดภัยจากอำนาจของปิศาจร้าย

เช่นเดียวกับพระคัมภีร์เดิม พระคัมภีร์ใหม่ก็กล่าวถึงหลายวิธีที่พระเจ้าปกป้องคนของพระองค์ด้วยพระมหากษัตริย์คุณ ฉะนั้น เพื่อประหยัดเวลา เราจะจำกัดการอภิปรายไว้ที่ สองวิธี วิธีแรกก็คือ การปกป้องด้วยพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าในสงครามฝ่ายจิต วิวรณ์ถูกแสดงออกมาในชัยชนะของพระคริสต์

ชัยชนะของพระคริสต์

พระคัมภีร์ใหม่นำเสนอชีวิต การสิ้นพระชนม์ การคืนพระชนม์ และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซูว่าเป็นชัยชนะไม่เพียงเหนือความบาปและผลลัพท์ของมันเท่านั้น แต่เหนือบรรดาศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณของพระเจ้าด้วย ชีวิตของพระเยซูพิชิตปีศาจร้ายในหลายวิธี โดยเฉพาะที่สำแดงให้เห็นผ่านการขับวิญญาณชั่วออก เราเห็นสิ่งนี้ในข้อพระคัมภีร์เช่นมัทธิว 12:25-28 ซึ่งพระเยซูสอนว่าพระองค์สามารถขับผีออกด้วยฤทธานุภาพและอำนาจอันยิ่งใหญ่เพราะแผ่นดินของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว ส่วนในด้าน การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ จงฟังสิ่งที่เปาโลเขียนในโคโลสี 2:15:

'และทรงปลดทพผู้ทรงเดชานุภาพและทพผู้ทรงอำนาจต่างๆ ลง
พระองค์ได้ทรงประจานและพิชิตพวกนี้โดยกางเขนนั่น' (โคโลสี 2:15)

คำว่า "เดชานุภาพ" และ "อำนาจต่าง ๆ" ในข้อนี้หมายถึงฤทธิ์อำนาจของปีศาจร้าย และสิ่งเหล่านี้ถูกปลดและกำราบเพราะสิ่งที่พระคริสต์กระทำบนกางเขน เราเห็นหลักการเดียวกันนี้ในฮีบรู 2:14 การสิ้นพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระคริสต์ยังได้ขยายการปกป้องด้วยพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าไปยังประชากรของพระองค์ด้วย เช่น ส่งผลให้พระเยซูได้รับสิทธิอำนาจเหนือศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณทั้งปวงของพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะปกป้องและอวยพระพรคริสตจักร แนวคิดนี้สอนไว้อย่างชัดเจนในมัทธิว 28:18-20, เอเฟซัส 1:19-23 และ 1 เปโตร 3:22

วิธีที่สองที่พระคัมภีร์ใหม่กล่าวถึงพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณก็คือ โดยการบรรยายฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำให้เราสามารถต่อต้านซาตานและแผนการชั่วร้ายของมัน

ฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูได้รับฤทธานุภาพเหนือศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณทั้งปวงของพระองค์และของเราเมื่อพระองค์ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อฟังพระเจ้า สิ้นพระชนม์บนกางเขน คืนพระชนม์ และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ แต่ในกาลปัจจุบัน พระองค์ยังมีได้ใช้ฤทธานุภาพนั้นเพื่อทำลายศัตรูของเราอย่างสิ้นซาก แท้จริงแล้ว พระเจ้ายังคงอนุญาตให้ปีศาจร้ายส่งอิทธิพลต่อโลกนี้ในหลากหลายวิธี แต่พระองค์ก็ได้เสริมกำลังเราด้วยโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ เพื่อที่เราจะสามารถต่อต้านวิญญาณชั่วเหล่านั้น ตามที่เราอ่านพบในกาลาเทีย 3-3:2, เอเฟซัส 3:16, โครินธ์ 11-1:9ตอน จงฟังยากอบ 7-4:5เพื่อเป็นตัวอย่าง :

จิตวิญญาณซึ่งพระเจ้าทรง...พระองค์ประทานพระคุณแก่เรามากยิ่งกว่านั้นอีก...
แล้วท่านจงยอมจำนนต่อพระเจ้า จงยืนหยัดต่อสู้กับมารและมันจะหนีไปจากท่าน (ยากอบ 4:5-7)

ในข้อนี้ ยากอบสอนว่าพระคุณที่เราได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสริมกำลังเราให้รับมือกับสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งในกรณีนี้โดยการทำให้เราคงไว้ซึ่งความกตัญญูต่อพระเจ้าและช่วยเราให้ต่อต้านการล่อลวงใจและอิทธิพลของซาตาน

สิ่งแรกที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำเพื่อเสริมกำลังเราในการรับมือกับสงครามฝ่ายจิตวิญญาณก็คือ การทำให้เราตระหนักในอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณ เรามีแนวโน้มที่จะเอนเอียงไปกับสิ่งที่เราเห็นและรู้สึกได้ แต่การที่เราตระหนักว่าเรามีอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณที่เราเกี่ยวข้องอยู่และมีสมรรถมียู่ภายในนั้น ก็สำคัญยิ่ง พระวิญญาณจึงทำให้เราตระหนักในอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณเป็นอันดับแรก พระองค์ทำให้เรารู้และสำนึกในบาป ในการเอาชนะความบาปในชีวิตของเรา สิ่งแรกก็คือเราต้องตระหนักว่าบาปนั้นดำรงอยู่จริง และหลังจากนั้นพระวิญญาณก็เสริมกำลังเราให้เอาชนะบาปนั้น ยิ่งกว่านั้น การนำเราไปสู่การอธิษฐานและมีส่วนในแนวหน้าของสมรรถมียุทธนั้น ก็เป็นบทบาทสำคัญยิ่งยวดของพระองค์ในชีวิตของเรา

—ดร. เค เอริก เรอนเนส

ในเอเฟซัส 6 เปาโลใช้คำอุปมาเรื่องชุดเกราะและยุทธภัณฑ์ของทหารเพื่อบรรยายวิธีการต่าง ๆ ที่พระเจ้าปกป้องเราในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ โดยเปาโลกล่าวอย่างเจาะจงเกี่ยวกับคริสเตียนที่ต้องสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า จงฟังถ้อยคำของท่านในเอเฟซัส 6:12-13:

'เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเหล่าเทพผู้ทรงฤทธิ์ เทพผู้ทรงอำนาจ เทพผู้ทรงเดชานุภาพของโลกอันมีดมนนี้ และต่อสู้กับเหล่าวิญญาณชั่วในย่านฟ้าอากาศ ฉะนั้นจงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อท่านจะยืนหยัดรับมือได้เมื่อถึงวันอันชั่วร้าย และหลังจากท่านได้ผ่านทุกอย่างแล้ว ท่านก็ยังยืนหยัดอยู่ได้' (เอเฟซัส 6:12-13)

จากนั้น ในข้อ 17 และ 18 เปาโลกล่าวต่อไปว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์มีบทบาทสำคัญยิ่งทั้งในการสร้างยุทธภัณฑ์นี้ รวมทั้งเป็นแรงจูงใจและฤทธิ์อำนาจของเราในสมรรถมียุทธ จงฟังสิ่งที่ท่านกล่าว:

ถือดาบแห่งพระวิญญาณคือพระวจนะของพระเจ้า และจงอธิษฐานในพระวิญญาณทุก (เอเฟซัส 6:17-18)

จนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาเพื่อกระทำสิ่งที่พระองค์ได้เริ่มต้นไว้ให้สำเร็จ พระคัมภีร์ใหม่เรียกเราให้มีส่วนในการสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ เพื่อต่อสู้กับบรรดาองค์กำลังเกินธรรมชาติที่ยังคงทำงานอยู่ในโลกนี้ และพระคัมภีร์ใหม่สัญญาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะประทานเครื่องมือและความเข้มแข็งแก่เราเพื่อทำเช่นนั้น ตามที่เปาโลกล่าวใน 2 โครินธ์ 10:4

อาวุธที่เราใช้ต่อสู้ไม่ใช่อาวุธของโลก แต่เป็นอาวุธที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าสามารถทำลายล้างที่มั่นต่างๆ ได้' (2โครินธ์ 10:4)

ศาสตราจารย์ของเราที่มีอนุภาพของพระเจ้าเพราะมันมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และมันมีประสิทธิภาพในการรับมือกับอันตรายฝ่ายจิตวิญญาณทุกรูปแบบ ตั้งแต่คำสอนเท็จ ไปจนถึงตัวชานเอง

จงยอมรับเถิดว่า เข้ามาร้ายจะทำให้เราโศกเศร้าบนโลกนี้ เมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น คำถามก็คือ ยังมีความหวังใดหรือไม่? ฉันต่อสู้อย่างไรกับสิ่งใหม่? พระเจ้าตระหนักในเรื่องนี้หรือไม่และกำลังทำบางสิ่งบางอย่างหรือไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้? และคำตอบนั้นก็ดังก้องชัดเจนน่าฟังว่า "ใช่ พระองค์ตระหนัก และพระองค์ก็ได้มอบพลังอำนาจมากมายที่จะเอาชนะการโจมตีใด ๆ ของซาตาน"

เอาละ เมื่อพูดถึงประเด็นนี้ ข้อพระคัมภีร์หนึ่งที่ข้าพเจ้าชอบที่สุดและข้าพเจ้าจะขออ่านให้ท่านฟังในตอนนี้นี้ก็คือ 1

ยอห์น 4:3-4 ยอห์นกล่าวว่า “แต่ทุกวิญญาณที่ไม่ยอมรับพระเยซูก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า แต่เป็นวิญญาณแห่งปฏิบัติของพระคริสต์ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ยืนยันว่าจะมาและบัดนี้ก็อยู่ในโลกแล้ว ลูกที่รัก ท่านมาจากพระเจ้าและได้ชนะคนพวกนั้น เพราะพระองค์ผู้ทรงอยู่ในท่านยิ่งใหญ่กว่าผู้นั้นซึ่งอยู่ในโลก”

พระเจ้าสัญญาว่าเราจะมิพลังอำนาจอันยิ่งใหญ่กว่า และที่เรากำลังพูดถึงก็คือการต่อสู้เพื่อแย่งชิงพลังอำนาจชาตานั้นอำนาจมากมาย มากกว่าที่เรา มีเงินเสียแต่เรามีพระเจ้า

—ดร. สตีฟ ดักลาสส์

เราได้เห็นแล้วว่าพระเจ้าสำแดงพระมหากษัตริย์ของพระองค์อย่างไรในการสงครามฝ่ายจิตวิญญาณในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ ต่อไป เราจะมุ่งความสนใจไปที่วิธีที่พระองค์ปกป้องคนของพระองค์และต่อสู้กับศัตรูของพวกเขาในหนังสือวิวรณ์

หนังสือวิวรณ์

และข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่หนังสือวิวรณ์สอนเรา โดยเฉพาะในบางบท เช่นบทที่ 12 ก็คือ การที่สิ่งที่กำลังดำเนินไปในโลกนี้สัมพันธ์กับสิ่งที่กำลังดำเนินไปในอาณาจักรสวรรค์ และการสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ แท้จริงแล้ว ก็เกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นจริง ๆ ในประวัติศาสตร์และสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นจริง ๆ ในชีวิตของเรา รวมทั้งการที่กองกำลังฝ่ายจิตวิญญาณมาเกี่ยวข้องกันในประวัติศาสตร์ การที่พญานาคตัวสำคัญ คือซาตาน กำลังทำงานของมันอยู่เบื้องหลังสัตว์ร้ายตัวนั้น และการที่สิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกัน และการที่การปกป้องที่คริสเตียนจำเป็นต้องได้รับนั้น ก็อยู่ในคริสตจักรและชุมชนต่าง ๆ ที่มีอยู่จริงในเมืองเลาติเซียและเอเฟซัส แต่การปกป้องของพวกเขาที่อยู่ในพระเมฆโปดกด้วย ในพระเมฆโปดกที่เป็นขึ้นจากความตาย

ดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างกันที่พบในสิ่งที่กำลังดำเนินไปในอาณาจักรสวรรค์ กับซาตานและกับพระเยซูและการสู้รบที่กำลังดำเนินอยู่นั้น ก็เป็นที่ประจักษ์ในประวัติศาสตร์ ไม่ใช่แค่ในศตวรรษแรก แต่ในปัจจุบันด้วย และเราก็เห็นสิ่งเหล่านี้กำลังดำเนินไปในโลกยุคปัจจุบันที่คริสเตียนกำลังทนทุกข์ทรมานเพราะความเชื่อศรัทธาของพวกเขา มันไม่ใช่แค่กองกำลังฝ่ายการเมืองเท่านั้นที่กำลังทำงานอยู่ มันเป็นกองกำลังของซาตานที่กำลังทำงานอยู่

—ดร. เกรกอรี อาร์ เพรรี่

ตลอดหนังสือวิวรณ์ ยอห์นเตือนสติคริสเตียนให้ระมัดระวังความขัดแย้งฝ่ายจิตวิญญาณที่ได้ดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่มนุษย์ล้มลงในความบาป และที่จะดำเนินต่อไปจนกระทั่งพระคริสต์เสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง ยอห์นบรรยายความขัดแย้งฝ่ายจิตวิญญาณนี้เชิงสัญลักษณ์ว่าเป็นการสงครามระหว่างสัตว์ร้ายและผู้หญิงในวิวรณ์ 12 และการสงครามที่กระทำโดยสัตว์ร้ายแห่งท้องทะเลและสัตว์ร้ายแห่งพื้นดินโลกในวิวรณ์ 13 ยอห์นต้องการให้ผู้อ่านของท่านรับรู้ว่าการข่มเหงที่พวกเขา กำลังประสบ และการล่อใจที่พวกเขา กำลังเผชิญ เป็นผลโดยตรงมาจากความขัดแย้งฝ่ายจิตวิญญาณระหว่างพระคริสต์กับบรรดาศัตรูของพระองค์

เช่นเดียวกับในพระคัมภีร์เดิม ยอห์นชี้ให้เห็นว่าสมรภูมิฝ่ายจิตวิญญาณระหว่างทูตสวรรค์และวิญญาณชั่วส่งผลกระทบต่อการเมืองของมนุษย์ ตัวอย่างหนึ่งที่เราเห็นได้แก่การที่บรรดาภคัตริย์แห่งแผ่นดิน โลกรวมตัวกันเพื่อต่อสู้กับพระเจ้าในวิวรณ์ 16:14-16 อีกหนึ่งตัวอย่างที่ชัดเจนก็คือคำอธิบายที่ว่าหัวต่าง ๆ ของสัตว์ร้ายในวิวรณ์ 17 เช่นเดียวกับเขาของมัน ก็คือบรรดาภคัตริย์แห่งโลกนี้ และแน่นอน ผู้รับสารดั้งเดิมของยอห์นเองก็กำลังทนทุกข์กับการถูกข่มเหงโดยรัฐบาลในโลกนี้ที่มีกองกำลังของซาตานอยู่เบื้องหลัง อย่างน้อย

ก็ในบางส่วน

แต่เช่นเดียวกับในพระคัมภีร์ใหม่ ยอห์นก็ได้อธิบายว่าสมรภูมิจิตวิญญาณที่ผู้รับสารดั้งเดิมของท่านต่อสู้กัน เกิดขึ้นในอาณาจักรเกินธรรมชาติเป็นหลัก สมรภูมิเหล่านี้คือการต่อสู้ส่วนตัวเพื่อคงไว้ซึ่งความภักดีต่อพระคริสต์ เพื่อต่อต้านความบาป และเพื่อขับเคี่ยวแผ่นดินของพระเจ้าไปข้างหน้า โดยผ่านข่าวประเสริฐ สมรภูมิที่ว่ามิได้เรียกร้องให้ลุกขึ้นมาเหยียดอูฐต่อสู้กับมนุษย์คนอื่น ๆ แต่ในทุกกรณี ไม่ว่ายอห์นกำลังกล่าวถึงการต่อสู้ในฟ้าสวรรค์ หรือการเมืองของมนุษย์ หรือการต่อสู้ในชีวิตส่วนตัวก็ตาม ท่านให้ความมั่นใจผู้รับสารของท่านว่าพระเจ้าพิทักษ์รักษาพวกเขาด้วยพระมหากษัตริย์คุณ พระองค์จะปกป้องพวกเขาจากการระดมโจมตี จะเสริมกำลังพวกเขาให้ยืนอยู่เสมอ และในที่สุดจะประทานสันติสุขอันไม่มีวันถูกทำลายแก่พวกเขา

หนังสือวิวรณ์เน้นอย่างมากไปที่การสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ โดยชี้ให้เห็นภาพของความเป็นปฏิปักษ์อย่างสุดขั้วระหว่างพระเจ้า พระคริสต์ และผู้รับใช้ของพระองค์ในฝ่ายหนึ่ง กับซาตานและสมุนของมันในอีกฝ่ายหนึ่ง สิ่งนี้ก็เพื่อช่วยให้เราเข้าใจว่านี่คือคำถามเรื่องความจริงรักภักดี—ท่านกำลังติดตามพระเจ้า หรือท่านกำลังติดตามตัวเอง และเป็นของอาณาจักรของซาตานอย่างแท้จริงในกรณีนั้น? การเห็นความเป็นปฏิปักษ์อย่างสุดขั้วเช่นนั้นสำคัญต่อเรามาก

ประการที่สองที่ข้าพเจ้าอยากให้ท่านใส่ใจก็คือ หนังสือวิวรณ์กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับการยึดมั่นในพันธะของเรา กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับว่าจิตใจของเรากำลังมุ่งหน้าไปทางใด หัวใจของเรากำลังมุ่งหน้าไปทางใด นอกเหนือไปจากพฤติกรรมภายนอกของเรา

ประการที่สามที่ข้าพเจ้าคิดว่าเกี่ยวข้องก็คือ ซาตานเป็นนักปลอมแปลงด้วย โดยมันมีสิ่งทีคล้ายคลึงกับความจริงมากพอที่จะดึงดูดผู้คนเข้าไปหา มัน แต่สิ่งเหล่านั้นเป็นของปลอม และการแยกแยะบุคลิกลักษณะที่แท้จริงจะยังคงนำดึงดูคนนั้น ก็เป็นหนึ่งในความท้าทายใหญ่หลวงสำหรับเราในปัจจุบัน

— ดร. เวิร์น เอส พอยเชรต

เพื่อตอบสนองต่อความตึงเครียดและปัญหาต่าง ๆ อันเกิดจากสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ หนังสือวิวรณ์จึงเสนออย่างน้อยสามวิธีแตกต่างกันแก่ผู้อ่าน เพื่อใคร่ครองเกี่ยวกับการปกป้องด้วยพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้า

การประกันชัยชนะ ประการแรก วิวรณ์เห็นว่าพระคริสต์ได้ประกันชัยชนะสำหรับประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระองค์ทุกคนแล้ว วิวรณ์เน้นว่าชีวิต การสิ้นพระชนม์ การถูกฝัง การคืนพระชนม์ และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระคริสต์ ได้ประกันชัยชนะในบั้นปลายของเราในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ วิวรณ์ 4 และ 5 ฉายภาพชัยชนะนั้นอย่างชัดเจน โดยบรรยายพระเยซูในฐานะพระเมษโปดกของพระเจ้าที่ทรงคู่ควรกับการเปิดม้วนหนังสือต่าง ๆ แห่งคำพิพากษาที่มีต่อบรรดาศัตรูของพระเจ้า ชัยชนะของพระคริสต์เหนือศัตรูของพระองค์ มิได้ทำให้การต่อสู้สิ้นสุดลง แต่ให้ความมั่นใจอย่างแน่นอนว่า ในที่สุดแล้ว ศัตรูของพระองค์จะถูกทำลายอย่างย่อยยับ และประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระองค์จะได้รับพระพรอย่างสมบูรณ์ ในความหมายนี้ พระมหากษัตริย์คุณและการปกป้องของพระเจ้ามาในรูปแบบของการพิทักษ์เราไว้ในชัยชนะ ไม่มีทางที่เราจะล้มเหลวในการพิชิตชัยอย่างแน่นอน เนื่องจากชัยชนะนั้นเป็นของพระคริสต์อยู่แล้ว เราเพียงแต่ต้องพากเพียรจนกว่าพระองค์จะทำให้ชัยชนะนั้นบริบูรณ์

การมอบชัยชนะ วิธีที่สองที่วิวรณ์เน้นความสนใจที่การปกป้องด้วยพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณก็คือ โดยการเตือนสติเราว่า ณ บัดนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำให้ชัยชนะของพระคริสต์มีผลกับชีวิตของบรรดาผู้เชื่อ เมื่อพระคริสต์ประกันชัยชนะของเราในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ พระองค์ก็ได้รับสิทธิที่จะแบ่งปันพระพรต่าง ๆ จากชัยชนะนั้นกับประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระองค์ และด้วยพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ พระองค์ก็ได้แต่งตั้งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้นำพระพรเหล่านั้นเข้าสู่ชีวิตของเรา—หรือ

อาจกล่าวได้ว่า ให้แจกจ่ายพระพรเหล่านั้นท่ามกลางเรา พระพรจากพระมหากษัตริย์คุณมากมายเหล่านี้สัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่เราเห็นในวิวรณ์ เช่น จักรวรรดิโรม ได้ล่มสลาย แท้จริงแล้ว มหาอำนาจทั้งสี่ตลอดประวัติศาสตร์ที่ได้พยายามกำจัดคริสตจักรส่วนล้มเหลว แทนที่จะถูกพิชิต แผ่นดินของพระเจ้ากลับก้าวหน้าต่อไปสู่ทุกชนชาติ ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกกลุ่มชน และทุกภาษา และตามที่วิวรณ์ 7 กล่าวไว้ในที่สุด แผ่นดินของพระเจ้าจะกระทำพันธกิจนี้เสร็จสมบูรณ์

การมีชัยอย่างเบ็ดเสร็จ วิธีที่สามที่วิวรณ์เน้นให้เห็นการปกป้องด้วยพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณก็คือ การเตือนสติเราว่า เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา พระเจ้าจะจบการต่อสู้ด้วยการมีชัยอย่างเบ็ดเสร็จเหนือบรรดาศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณของเรา โดยการทำลายพวกมันอย่างสิ้นซาก วิวรณ์ทำให้เราเชื่อมั่นว่า เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ชาตุนและบรรดาศัตรูของมันจะถูกทำลายในที่สุด พวกมันจะถูกทำให้อยู่ในสภาพไร้อำนาจอย่างสิ้นเชิงที่จะล่อลวงและสร้างความเดือดร้อนแก่เรา การลงโทษพวกมันจะเป็นการกำราบพวกมันอย่างรุนแรงจนมันจะไม่สามารถต่อสู้ต่อไป วิวรณ์ 17 และ 18 บรรยายการลงโทษหญิงโสเภณีคนสำคัญ นครบาบิโลน และบรรดาศัตรูและชาวโลกที่ติดตามหญิงโสเภณีคนนั้น วิวรณ์ 20 บรรยายการพิชิตพญานาคตัวนั้นและกองทัพของมันในที่สุด จากนั้นวิวรณ์ 21 และ 22 ก็สอนว่า ฟาสาพรรคใหม่และแผ่นดินโลกใหม่จะเป็นอิสระจากการดำรงอยู่ของความชั่วร้ายอย่างสิ้นเชิง เมื่อบรรดาศัตรูของพระเจ้าทั้งสิ้นถูกกำราบจนหมดพิศวงแล้ว มหาสงครามฝ่ายจิตวิญญาณก็จะสิ้นสุดลง และประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้าก็จะดำรงชีวิตในสันติสุขอันไม่ถูกรบกวน สิ่งนี้จะเป็นการสำแดงพระมหากษัตริย์คุณและการปกป้องของพระเจ้าในที่สุด เราจะปลอดภัยอย่างสมบูรณ์ชั่ววันรันดร์

ตลอดหนังสือวิวรณ์ เราเห็นได้ถึงพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าในการจัดเตรียมและปกป้องคนของพระองค์ บนทางเขนพระเยซูได้ซื้อชัยชนะเพื่อคนของพระเจ้า และพระองค์เป็นขึ้นมาเพื่อที่ชัยชนะของพระองค์จะมีผลกับประชากรผู้สัตย์ซื่อทั้งปวงของพระเจ้า ณ บัจจุบัน คริสตจักรมีประสบการณ์บางส่วนกับชัยชนะนั้น เรามีพระสัญญาอันแน่นอนของพระเจ้าว่า เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา เราจะชื่นชมยินดีอย่างเต็มที่กับชัยชนะนั้น ศัตรูของพระคริสต์ทั้งสิ้นจะถูกพิพากษา และเราจะได้รับมรดกอันเต็มด้วยสง่าราศีในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

ถึงจุดนี้ในบทเรียนของเรา เราได้ศึกษาความเป็นภคัตริย์ตามพันธสัญญาของพระเจ้าในฐานะผู้ทรงอำนาจสูงสุด และของพระคริสต์ในฐานะภคัตริย์บรรณาการ และเราก็ได้สำรวจว่าวิวรณ์เน้นถึงพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าต่อประชากรตามพันธสัญญาของพระองค์อย่างไร ต่อไป เราจะศึกษาหัวข้อหลักที่สาม ได้แก่ ความกักตุนที่พระเจ้ากำหนดให้เราสำแดงออกมาในฐานะพลเมืองของแผ่นดินของพระองค์

ความกักตุน

ตามที่เราได้เห็นแล้ว ในความสัมพันธ์ของเราที่พระเจ้า มีอย่างน้อยสามลักษณะที่คู่ขนานไปกับสนธิสัญญาหรือพันธสัญญา ระหว่างผู้มีอำนาจเหนือกับผู้ได้อำนาจในสมัยโบราณ นั่นคือ พระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าต่อเราในฐานะคนของพระองค์ ความกักตุนหรือการเชื่อฟังที่พระเจ้ากำหนดจากเราในฐานะอาณาจักรได้อำนาจของพระองค์ และผลลัพธ์ ซึ่งได้แก่พระพรสำหรับการเชื่อฟังและคำสาปแช่งสำหรับการไม่เชื่อฟัง ในตอนนี้ เราต้องการเน้นที่การปรนนิบัติอย่างกักตุน ซึ่งพระเจ้าคาดหวังจากคนที่พระองค์ได้ช่วยให้รอดโดยพระคุณของพระองค์

เมื่อท่านเขียนหนังสือวิวรณ์ อัครทูตขอพรรับรู้ว่าถึงความสัมพันธ์แบบพันธสัญญาที่คริสตจักรมีกับพระเจ้า และหนึ่งในเหตุผลที่ท่านเขียนก็คือ เพื่อหนุนใจคริสตจักรต่าง ๆ ในเอเชียให้คงความกักตุนต่อพระเจ้าเสมอ ตลอดทุกความท้าทายที่พวกเขาเผชิญ ขอพร

ต้องการให้ผู้เชื่อเหล่านั้นระลึกถึงพระกรุณาทั้งสิ้นที่พระเจ้าสำแดงแก่พวกเขา รวมทั้งพระพรต่าง ๆ ที่พระเจ้ามอบให้ เพื่อที่พวกเขาจะดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อฟังพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ จากบทเรียนหนึ่งก่อนหน้านี้นี้ ท่านน่าจะจำได้ว่าบรรดาคริสตจักรที่มีจดหมายไปถึงในวิวรณ์เผชิญกับการล่อลวงใจมากมายให้ประนีประนอมความกักตึงของพวกเขาต่อพระเจ้า ผู้รับสารคั้งเดิมของข้อนี้เผชิญกับการล่อลวงใจอย่างน้อยสี่ประเภทที่ไม่กักตึงต่อพระเจ้า

หนึ่ง สมาคมการค้าต่าง ๆ ส่วนมี “เทพอุปถัมภ์” ของตนเอง และสมาคมเหล่านี้กำหนดให้สมาชิกนมัสการเทพเทียมเท็จของพวกเขา สิ่งนี้ล่อลวงใจผู้เชื่อให้เข้าร่วมในการบูชารูปเคารพ เพื่อให้ได้มาซึ่งโอกาสทำงานและทำธุรกิจ สอง จักรวรรดิโรมกำหนดให้พลกนิกรนมัสการเทพและจักรพรรดิของพวกเขา สิ่งนี้ล่อลวงใจคริสเตียนให้นมัสการเทพของคนต่างชาติ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกรัฐบาลลงโทษ สาม ศาสนายูดาห์คัดค้านคริสเตียนให้ละทิ้งพระคริสต์ ศาสนายูดาห์ได้รับการละเว้นเป็นพิเศษให้ไม่ต้องนมัสการเทพนอกศาสนา และในตอนแรก คริสต์ศาสนาก็ได้รับการละเว้นดังกล่าวด้วย แต่เมื่อศาสนายูดาห์แยกตัวออกจากคริสตศาสนา การละเว้นดังกล่าวก็ไม่มีผลกับคริสตจักรอีกต่อไป สิ่งนี้ล่อลวงใจให้คริสเตียนชาวอิวมาภมายละทิ้งพระคริสต์และหันกลับไปสู่ศาสนายูดาห์ดั้งเดิม เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกรัฐบาลโรมข่มเหง สี่ คริสเตียนที่เอาแต่ใจตัวเองทั่วทั้งจักรวรรดิโรมล้วนประนีประนอมความเชื่อศรัทธาของพวกเขาโดยการมีส่วนร่วมกับการปฏิบัตินอกศาสนาต่าง ๆ และการผิดศีลธรรมทางเพศ และพวกเขาก็สนับสนุนให้คนอื่น ๆ ทำตามวิถีบาปของตน การล่อลวงใจเหล่านี้นับเป็นความท้าทายสำคัญต่อความกักตึงของคริสตจักรต่าง ๆ ในเอเชียร้อยละ เมื่อพิจารณาบริบทดังกล่าวนี้ เหตุผลสำคัญข้อหนึ่งที่เขียนวิวรณ์ก็คือ เพื่อตัดตอนความกักตึงต่อกลุ่มฝ่ายตรงข้ามต่าง ๆ เหล่านี้ให้สิ้นไป และเพื่อเสริมกำลังผู้เชื่อให้กักตึงต่อพระเจ้าอย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น

การศึกษาของเราในประเด็นนี้เน้นเรื่องความกักตึงจะเน้นไปที่สองลักษณะสำคัญของความกักตึงที่พบตลอดหนังสือวิวรณ์ ได้แก่ ความพากเพียรและการนมัสการ

ความพากเพียร

ความพากเพียรสามารถนิยามได้ดังนี้:

การดำรงไว้ซึ่งความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าในความเชื่อและการกระทำ แม้จะเผชิญกับการล่อลวงใจ การต่อต้านหรือความท้อแท้

การพากเพียรคือการเอาชนะพลังอำนาจใด ๆ และทั้งปวงที่จะทำให้เรามีแนวโน้มที่จะละทิ้งความเชื่อศรัทธาของเราในพระเจ้าหรือกบฏต่อพระองค์อย่างเบ็ดเสร็จและเด็ดขาด เพื่อตอบโต้การล่อลวงใจมากมายที่ผู้เชื่อในเอเชียร้อยละต้องเผชิญ ข้อนี้เรียกร้องผู้อ่านของท่านครั้งแล้วครั้งเล่าให้พากเพียรหรือเอาชนะ การเตือนสติเช่นนี้พบได้ในจดหมายทุกฉบับที่มีไปถึงคริสตจักรเหล่านั้นในวิวรณ์ 2 และ 3 รวมทั้งในส่วนที่เหลือของพระวจนะเล่มนี้ด้วย ในจดหมายฉบับต่าง ๆ เราเห็นคำเตือนสติเช่นนี้ในวิวรณ์ 2:7, 11, 17, 26 และ 3:5, 12, 21 นอกจากนั้น เรายังพบได้ในบทอื่น ๆ เช่นวิวรณ์ 14:12; 16:15; 18:4; 20:4; 21:7; และ 22:7, 11, 14 มันไม่เกินจริงเลยที่จะกล่าวว่าความพากเพียรเป็นหนึ่งในประเด็นที่โดดเด่นที่สุดในหนังสือวิวรณ์ทั้งเล่ม

ในช่วงกลางของวิวรณ์ เราเห็นการใช้ภาษาที่เน้น “การเอาชนะ” อย่างมาก เช่นเดียวกับที่เราเห็นภาษาเช่นนี้ในจดหมายที่มีไปถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด ใน 11:7 และ 13:7 เราเห็นสัตว์ร้ายตัวนั้น หรือซาตาน เอาชนะวิสุทธิชน หรือเอาชนะผู้เป็นกระบอกเสียงของพระเจ้า หรือผู้เป็นพยานสำหรับพระเจ้า โดยสังหารพวกเขาเสีย แต่กระนั้น ใน 12:11 เราก็กินมุมมองจากฟ้าสวรรค์เกี่ยวกับความขัดแย้งเดียวกันนี้ และนั่นก็คือ คนของพระเจ้าเอาชนะสัตว์ร้าย—ในบริบทนี้ก็คือ พวกเขาเอาชนะซาตานนั่นเอง—โดยพวกเขาเอาชนะสัตว์ร้ายนี้โดยพระโลหิตของพระเมษ

โปดกและโดยถ้อยคำแห่งคำพยานของพวกเขา และแม้จะต้องตาย พวกเขาก็ไม่เสียดายชีวิต จากนั้น วิวรณ์ก็กล่าวต่อไปเกี่ยวกับว่าวิสุทธิชนที่ได้เอาชนะปีศาจร้ายกำลังยืนอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพวกเขาได้มีชัยเหนือสัตว์ร้ายตัวนั้น เช่นเดียวกับพระเมษโปดก ซึ่งได้ถูกประหารไปแล้ว พระองค์คือสิ่งผู้พิชิต แต่พระองค์ก็ถูกฉายภาพเป็นลูกแกะด้วย เช่นเดียวกับสิ่งที่เป็นพระเมษโปดกผู้พิชิตชัย โดยการสละพระชนม์ชีพ คนของพระเจ้าเหล่านี้ก็เอาชนะ มิใช่โดยการต่อสู้กับโลก แต่เอาชนะโดยผ่านความเชื่อ ศรัทธาในพระเจ้าและโดยผ่านคำพยานของพวกเขา เหตุผลก็คือ แม้นิยามที่โลกนี้กระทำสิ่งเลวร้ายที่สุดต่อเรา เราก็ยังเอาชนะได้ เพราะเราเป็นของพระเจ้าพระองค์เอง

คริสตจักรทั้งเจ็ดในเอเชียย่อยต่างก็เผชิญการทดสอบแตกต่างกัน และแต่ละคริสตจักรก็ถูกเรียกให้เอาชนะการทดสอบเหล่านี้ เราแต่ละคนก็เผชิญการทดสอบแตกต่างกัน เราอาจมีอาการทดสอบของบางคน หรือหวาดหวั่นกับการทดสอบของคนอื่น ๆ แต่เราต่างก็มีการทดสอบเป็นของตนเอง และพวกเราแต่ละคนก็ถูกเรียกให้พากเพียรเพื่อเอาชนะ ไม่ว่าการทดสอบนั้นจะเป็นสิ่งใด พระสัญญาของพระเจ้าปรากฏในตอนท้ายของหนังสือวิวรณ์ ในบทที่ 21 ซึ่งกล่าวว่า สำหรับคนเหล่านั้นที่ได้เอาชนะ พระเจ้าตรัสว่า “เราจะเป็พระเจ้าของเขาและเขาจะเป็นบุตรของเรา”

—ดร. เกรก เอส คินเนอร์

เราจะกล่าวถึงความพากเพียรห้าประเภทที่ซ่อนอยู่ในหนังสือวิวรณ์ โดยเริ่มต้นที่ความพากเพียรในความเชื่อศรัทธา

ความเชื่อศรัทธา ตามที่ปรากฏในฮีบรู 11:1 พระคัมภีร์นิยามความเชื่อศรัทธาดังนี้:

ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้และมั่นใจในสิ่งที่เรามองไม่เห็น ' (ฮีบรู 11:1)

มันอาจเป็นการยากที่จะวางใจพระเจ้าเมื่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของเรามีได้สะท้อนการปกป้อง การจัดเตรียม และพระพรในลักษณะที่เราอ่านพบในพระคัมภีร์ เมื่อสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ เกิดขึ้นกับเรา มันก็ง่ายที่จะคิดว่าเราได้ผิดพลาดไป คิดว่าสิ่งร้ายนั้นสาสมกับเรา คิดว่าพระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ไม่มีอยู่จริง และคิดว่าเรามีได้มีพันธะใด ๆ ที่จะต้องกักติดต่อพระองค์เลย และทัศนคติเช่นนี้ก็จริงในศตวรรษแรกเท่ากับที่มันจริงในวันนี้ ฉะนั้น สิ่งหนึ่งที่ซ่อนซ่อนอยู่เป็นอย่างมากเมื่อท่านเขียนหนังสือวิวรณ์ก็คือ ท่านพยายามโน้มน้าวผู้อ่านของท่านว่า ในความเป็นจริง สิ่งทั้งปวงนั้นแตกต่างจากสิ่งที่เห็นโดยผิวเผินมาก โลกนี้เลวร้ายกว่าที่มันปรากฏให้เห็นมาก และแผ่นดินของพระเจ้าก็ดียิ่งกว่าสิ่งใด ๆ ที่พวกเขาสามารถจินตนาการได้อย่างมาก

ผู้รับสารดั้งเดิมของยอห์นเผชิญการล่อลวงใจมากมายให้เชื่อว่าสิ่งต่าง ๆ เช่น เทพนอกศาสนาและจักรวรรดิโรม เป็นแหล่งพระพรอันยิ่งใหญ่ เมื่อดูภายนอก สิ่งเหล่านี้มีพลังอำนาจมากที่จะบันดาลความมั่นคง ความสำราญ และความไพเราะ และในทางตรงกันข้ามชีวิตคริสเตียนนั้นยากลำบาก โดยผู้เชื่อต่างประสบความยากลำบากในธุรกิจ ถูกรัฐบาลข่มเหง อีกทั้งคริสตจักรก็มีได้มอบสิ่งใดแก่พวกเขา เช่น ความสำราญฝ่ายโลกที่พวกเขาสามารถได้รับจากคนนอกศาสนา สิ่งล่อลวงใจเหล่านี้ทำให้เป็นการง่ายที่คริสตจักรต่าง ๆ ในเอเชีย น้อยจะละทิ้งความเชื่อศรัทธาของคนในพระเจ้า และหันไปมอบไว้วางใจโลกนี้ เพื่อสนองตอบต่อสถานการณ์ดังกล่าว ยอห์นจึงยืนยันให้ผู้อ่านของท่านเข้มแข็งในความเชื่อศรัทธา ท่านปรารถนาให้พวกเขาเชื่ออย่างมั่นใจว่าระบบต่าง ๆ ของโลกนี้มีได้ดีเหมือนที่ปรากฏ และให้พวกเขาเชื่อมั่นว่า แม้ชีวิตคริสเตียนอาจจะยากลำบาก แต่มันเป็นเพียงหนทางเดียวสู่ความมั่นคง ความสำราญ และความไพเราะอันเที่ยงแท้

นี่คือเหตุผลที่หนังสือวิวรณ์บรรยายครั้งแล้วครั้งเล่าว่าอำนาจและความปรารถนาต่าง ๆ ฝ่ายโลกอันเต็มไปด้วยความบาปนั้น

แท้จริงแล้วชั่วร้าย น่ารังเกียจ หลอกลวง และเสื่อมทราม ไร้เดียงสา อาณาจักรของซาตานและสมุนของมันห่อหุ้มด้วยอาภรณ์งดงาม แต่ถ้าเราเห็นมันในสภาพความเป็นจริง เราก็จะสะอิดสะเอียนเพราะความน่ารังเกียจของมัน และสิ่งเดียวกันนี้ก็ยังเป็นจริงในปัจจุบัน ไม่ว่าความบาปจะล่อตาล้อใจเพียงใด และไม่ว่าชีวิตในฐานะผู้ติดตามพระคริสต์จะยากลำบากและน่าท้อแท้เพียงใด แต่มันสำคัญอย่างยิ่งยวดที่เราจะต้องพากเพียรในความเชื่อศรัทธาของเราว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่พระองค์ครีส์ว่าพระองค์เป็น และพระองค์จะกระทำสิ่งที่พระองค์ครีส์ว่า จะกระทำ และพระองค์จะอวยพรเราหากเราคงไว้ซึ่งความภักดีต่อพระองค์

ความรัก ถึงแม้ความพากเพียรในความเชื่อศรัทธาจะเป็นความพากเพียรชนิดที่สำคัญที่สุด แต่หนังสือวิวรณ์ก็เน้นว่า ความเชื่อศรัทธาที่แท้จริงสำแดงตัวมันเองออกมาในความพากเพียรลักษณะอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน เช่น ความพากเพียรลักษณะที่สองที่กล่าวถึงในวิวรณ์ได้แก่ การมีความรักมั่นคงต่อพระเจ้า หนังสือวิวรณ์เรียกร้องให้ผู้เชื่อทั้งปวงรักษาความรักของตนต่อพระเจ้าไว้อย่างมีชีวิตและเข้มแข็ง เช่น ในวิวรณ์ 2:19 คริสตจักรที่เมืองธียาทิราได้รับคำชื่นชมที่พวกเขาสำแดงความพากเพียรในความรักและความเชื่อศรัทธา ตรงกันข้าม ในวิวรณ์ 2:4 คริสตจักรที่เมืองเอฟะซัสถูกตำหนิเพราะได้สูญเสียความรักดั้งเดิมไป ความล้มเหลวของคริสตจักรนี้ใหญ่หลวงยิ่งนัก จนพระเจ้าเป็นเจ้าผู้ว่าจะยกเลิกประตูที่ของคริสตจักรนั้นออกเสีย ซึ่งหมายความว่า พระองค์ผู้ว่าจะกำจัดคริสตจักรนั้นเสียนั่นเอง

การเป็นพยาน ความพากเพียรลักษณะที่สามที่กล่าวถึงในวิวรณ์เกี่ยวข้องกับหน้าที่เราในฐานะคริสเตียนเป็นพยานกับผู้อื่น บรรดาคริสตจักรที่สัตย์ซื่อต่อพระคริสต์ในสมัยของยอห์นย่อมมีลักษณะตรงกันข้ามกับวัฒนธรรมแวดล้อมพวกเขาอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ฉะนั้นยอห์นจึงแสดงภาพคริสตจักรทั้งเจ็ดในวิวรณ์ 2 และ 3 ว่า เป็นคัมภีร์ที่ส่องสว่างในความมืดของโลกนี้ ตามที่จดหมายถึงคริสตจักรที่เมืองเอฟะซัสสอนเรา เมื่อคริสเตียนยอมประนีประนอมกับโลก พวกเขาสูญเสียคำพยานอันเป็นเอกลักษณ์ไป และสิ่งนี้ก็ส่งผลให้คำพยานของพวกเขาต่อโลกนี้ดับลง เราเห็นบางสิ่งที่คล้ายคลึงกันนี้ในวิวรณ์ 7:10 ในข้อนี้ ผู้คนจำนวนมหาศาลในชุดสีขาวรวมตัวกันรอบพระที่นั่งเพื่อสรรเสริญพระเจ้าด้วยคำพยานที่พวกเขาเคยกล่าวแก่โลกนี้ โดยปราศจากซ้ำอีกครึ่งหนึ่งว่า “ความรอดมาจากพระเจ้าของเรา” ความรอดไม่สามารถพบได้ในซิงการ์หรือแหล่งอื่นใด แต่โดยผ่านทางราชกิจของพระเยซูคริสต์พระเมสสิยาห์ของพระเจ้าเท่านั้น และความจริงหนึ่งเดียวนี้ทำให้คำพยานของผู้เชื่อมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ผู้ไม่เชื่อจำเป็นต้องเข้าใจว่าการนมัสการของพวกเขาเป็นเท็จและมาจากการขึ้นนำผิด ๆ และต้องเข้าใจว่าคริสตจักรเท่านั้นมีถ้อยคำแท้จริงแห่งชีวิตและความหวัง

ความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม วิธีที่สี่ที่วิวรณ์เรียกร้องคริสเตียนให้พากเพียรก็คือในความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม การเตือนสติให้รักษาความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมพบบ่อยครั้งในจดหมายทั้งเจ็ดที่มีไปถึงคริสตจักรเหล่านั้น เช่น ในวิวรณ์ 2:12-17 พระเยซูตำหนิคริสตจักรที่เมืองเปอร์กามัมเพราะการที่พวกเขายอมรับคนพวกนั้นที่ไม่เพียงแต่ประพฤติผิดศีลธรรมทางเพศเท่านั้น แต่ยังเชิญชวนคนอื่นให้ปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย และในวิวรณ์ 3:14-22 พระเยซูตำหนิคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซียเพราะการลุ่มหลงในโลกีย์วิสัย เนื่องจากพวกเขาให้คุณค่าความมั่งคั่งและความสบายเหนือความภักดีต่อพระคริสต์

หลักคำสอน ความพากเพียรลักษณะที่ห้าที่เราจะกล่าวถึงได้แก่การยึดมั่นในหลักคำสอน

มีคนมากมายในทุกแห่งที่เชื่อว่าพวกเขารักพระเจ้า แต่ถ้าความคิดของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าผิดไปอย่างสิ้นเชิง โดยไม่ใช้ลักษณะของพระเจ้าเพียงแท้ เช่นนั้น ยิ่งพวกเขา “รับใช้” พระเจ้ามากเพียงใด พวกเขาที่ยังตกหายไปไกลจากพระเจ้าเพียงนั้น หลักคำสอนเป็นพื้นฐานของการรับใช้ เช่นเดียวกับที่ต้นไม้ไม่มีระบบรากที่อยู่ใต้ดินและมองไม่เห็น คนมากมายสามารถเห็นกิ่งก้านสาขาและดอกผลของตนได้ แต่พวกเขาไม่สามารถเห็นว่ารากของมันมีอิทธิพลอย่างไรบ้างต่อผลที่เกิดขึ้น คริสเตียนต้นเงินมากมายในปัจจุบันไม่ให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องหลักคำสอน แต่คริสเตียนที่จริงจังย่อมรู้ว่าหลักคำสอนเป็นพื้นฐานของทุกสิ่ง และมันสำคัญอย่างมาก

—ศาสตราจารย์ ดร. สตีเฟน ทง .แปลจากภาษาอื่น(

วิวรณ์นั้นสม่ำเสมอมากในการเรียกร้องให้ผู้เชื่อรักษาไว้ซึ่งหลักคำสอนแท้ และไม่ให้ประนีประนอมกับแนวคิดต่าง ๆ ของโลก เช่น ในวิวรณ์ 2:1-7 พระเยซูขึ้นชมคริสตจักรในเมืองเอเฟซัสเพราะพวกเขาตั้งชื่อต่อหลักคำสอนแท้ของคริสเตียน และเพราะพวกเขาไม่มีการแยกแยะระหว่างอัครทูตแท้และอัครทูตปลอม และในวิวรณ์ 2:20-23 คริสตจักรที่เมืองธียาทรากถูกตำหนิเพราะการประนีประนอมหลักคำสอน โดยเฉพาะเพื่อจะกลุ่มล้วยกับเซเชเบลผู้เผยพระวจนะเท็จ

หนังสือวิวรณ์เรียกร้องให้คริสตจักรพากเพียรในหลากหลายแนวทาง แต่คริสเตียนที่รู้สึกว่าการเหล่านี้เป็นเรื่องทำทาก็มักจะไม่ว้าว้าวว่าจะทำอะไรเพื่อเอาชนะบททดสอบ การล่อลวงใจ และความเจ็บปวดที่พวกเขาเผชิญ ขอคุณพระเจ้าที่วิวรณ์มิได้สอนเพียงแต่เราจำเป็นต้องพากเพียร แต่ยังสามารถให้คำแนะนำอันปฏิบัติได้ว่าเราควรพากเพียรอย่างไร

ข้าพเจ้าคิดว่ามีขั้นตอนการปฏิบัติที่เราสามารถทำตามเพื่อพากเพียรในยามที่เผชิญกับการทดสอบ—มันน่าสนใจเพราะในหนังสือวิวรณ์เต็มไปด้วยสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์และอื่น ๆ มากมายหลายหลากที่อุดมมุนุ่นวายจริง ๆ สำหรับคริสเตียน แต่ขั้นตอนที่ปฏิบัติได้นั้นก็เหมือนกันกับที่เราพบในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม นั่นคือ คนของพระเจ้าถูกเรียกให้มีความสัตย์ซื่อ ความเชื่อฟัง ความรู้ในสิ่งที่ถูกเปิดเผยกับพวกเขา คนของพระเจ้าได้รับการเรียกเข้าสู่ชุมชน ให้ใช้ชีวิตด้วยกัน เชื่อมร่วมกัน นมัสการร่วมกัน และคนของพระเจ้าก็ได้รับการเรียกให้เป็นพยานร่วมกันด้วย

ไม่ว่าในบริบทใดและการเข้มงวดแบบใด ความพากเพียรของเราก็ยึดมั่นอยู่ในสิ่งที่พระเจ้าประสงค์ให้เราเป็นตลอดเวลา ไม่ว่าสิ่งต่าง ๆ จะดีหรือร้าย และนั่นก็คือ เราต้องดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ และด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าหนังสือวิวรณ์และพระวจนะเล่มอื่น ๆ ที่มีลักษณะเดียวกันนั้นให้กำลังใจอย่างมาก พระวจนะเหล่านี้ทำทาทให้เราดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ให้กำลังใจเราโดยกล่าวว่า สิ่งนี้ไม่ใช่เป็นไปไม่ได้ แม้ตกอยู่ในสถานการณ์วิกฤตที่สุด แต่คนของพระเจ้าก็ต้องดำรงไว้ซึ่งหนทางแห่งพระคุณและประกาศพระนามของพระคริสต์ รวมทั้งต้องดำเนินชีวิตโดยมีการตอบสนองต่อความชั่วร้ายอย่างแตกต่างโดยสิ้นเชิงจากการตอบสนองของคนเหล่านั้นที่ไม่มีพระคริสต์

— ดร. บิลล์ ยูรี

หนังสือวิวรณ์ได้เปิดโปงการหลอกลวงที่ส่งเสริมโดยรัฐบาลมนุษย์ที่ต่อต้านพระเจ้าและเต็มไปด้วยความผิดบาป หนังสือวิวรณ์ได้เปิดเผยความงดงามและความอัศจรรย์ของแผ่นดินของพระเจ้าและฤทธานุภาพของพระคริสต์ พระวจนะเล่มนี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้ารักคนของพระองค์และสัญญาที่จะอวยพระพรพวกเขาในแผ่นดินอันเต็มไปด้วยสง่าราศีของพระองค์ และวิวรณ์ยังทำให้เรามั่นใจถึงพระพรในอนาคตที่เราจะได้รับในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ หากเราพากเพียรอย่างสัตย์ซื่อจนถึงที่สุด กล่าวสั้น ๆ ก็คือ วิวรณ์ทำให้เรามีทุกเหตุผลที่จะสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและพากเพียรในความสัตย์ซื่อตลอดชีวิตของเรา และตลอดประวัติศาสตร์ จนกระทั่งพระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อสร้างทุกสิ่งขึ้นใหม่

ความตายไม่สามารถรั้งพระเยซูไว้หลังจากพระองค์ถูกตรึง และในวันที่สาม พระองค์ก็ฟื้นขึ้นจากความตาย มีบางสิ่งคล้ายคลึงกันที่เป็นจริงเกี่ยวกับสถานการณ์โลกในปัจจุบัน อำนาจและกลุ่มต่าง ๆ มากมายในโลกต่อต้านพระเจ้า และคนของพระเจ้าจำนวนมากก็ทุกข์ทรมาน สิ่งนี้สามารถทำให้ชีวิตเกิดความท้อแท้จริง ๆ แต่เราจำเป็นต้องระลึกเสมอว่า แม้ในยามที่ชีวิตดูน่าท้อแท้ที่สุด พระเจ้าก็ยังคงควบคุมอยู่ และพระองค์ก็ยังคงคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเราในพระทัยของพระองค์เสมอ และไม่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้น พระองค์ก็จะกระทำความสัญญาของพระองค์ การทนทุกข์ในปัจจุบันของเราไม่คู่ควรเลยกับการถูกนำไปเปรียบเทียบกับสง่าราศีที่เราจะได้รับเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา และความจริงข้อนี้ควรจูงใจเราให้ยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อศรัทธาและความยึดมั่น ให้มันคงใน

ความรัก ให้คงไว้ซึ่งคำพยานของเรา ให้รักษาไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ของหลักคำสอนของเราและของชีวิตของเรา เหตุผลก็คือ ความมืดแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ถูกแทนที่ด้วยแสงสว่างแห่งการคืนพระชนม์ของพระองค์ฉันใด ความมืดแห่งความยากลำบากในปัจจุบันของเรา ในที่สุดก็จะถูกแทนที่ด้วยความสว่างแห่งการเสด็จมาของพระองค์และการเต็มบริบูรณ์ของแผ่นดินของพระองค์ฉันนั้น

เมื่อได้เห็นแล้วว่าหนังสือวิวรณ์เตือนสติเราให้พากเพียรในความกักตุนของเราต่อพระเจ้าอย่างไร ต่อไป ให้เราศึกษาแนวทางที่วิวรณ์หนุนใจเราให้แสดงความกักตุนในการนมัสการ

การนมัสการ

ถึงแม้ผู้รับสารดั้งเดิมของยอห์นกำลังทนทุกข์กับการถูกข่มเหงอย่างใหญ่หลวง แต่หนังสือวิวรณ์ก็มีจุดเน้นอันโดดเด่นเรื่องการนมัสการ วิวรณ์ 4 และ 5 บรรยายภาพการนมัสการอันน่าอัศจรรย์ใน โถงพระที่นั่งในสวรรค์ โดยมีผู้อาวุโส 24 คนนั่งอยู่บนพระที่นั่งรายรอบราชบัลลังก์ของพระเจ้า และมีสิ่งมีชีวิตสี่ตัวบินอยู่ใน โถงพระที่นั่งและสรรเสริญพระเจ้าด้วย ฉากการนมัสการคล้ายคลึงกันนี้ยังพบได้ในมากกว่าครึ่งหนึ่งของทั้ง 22 บทของหนังสือวิวรณ์ หากดูผิวเผิน ๆ สิ่งนี้อาจดูน่าแปลกใจ แต่วิวรณ์ได้ทำให้ความเชื่อมโยงระหว่างการทนทุกข์กับการนมัสการชัดเจน ไม่ว่าสถานการณ์ในปัจจุบันของเราจะเป็นอย่างไร แม้ในช่วงเวลาแห่งความโศกเศร้า แต่พระเจ้าก็ยังลงสมบรูณ์แบบ บริสุทธิ์ และประเสริฐ และพระองค์กำลังกระทำทุกสิ่งร่วมกันเพื่อประโยชน์ในบั้นปลายของเรา เพื่อที่ในยุคที่จะมาถึงนั้น พระองค์จะอวยพรพระเราด้วยมรดกเต็มขนาดในพระคริสต์ หนังสือวิวรณ์ได้เสนอเหตุผลมากมายที่เราจะนมัสการพระเจ้า แต่ในบทเรียนนี้ เราจะเน้นที่สามแนวคิดที่เราสามารถขมวดประเด็นสำคัญได้จากการที่ผู้อาวุโส 24 คนสรรเสริญพระเจ้าในวิวรณ์ 5 ให้เราฟังว่าผู้อาวุโสเหล่านี้ประกาศว่าอย่างไรในวิวรณ์ 5:9-10:

พระองค์ทรงถูกประหารแล้ว และด้วยพระโลหิตของพระองค์ได้ทรงซื้อ มนุษย์ทั้งหลายถวายแด่พระเจ้า จากทุกเผ่าทุกภาษา ทุกหมู่ชน และทุกชาติ ทรงโปรดให้เขาทั้งหลายเป็นอาณาจักรและเป็นปุโรหิตรับใช้พระเจ้าของเรา และพวกเขาจะครอบครองโลก (วิวรณ์ 5:9-10)

ผู้อาวุโสเหล่านี้กล่าวถึงอย่างน้อยสามเหตุผลที่สรรเสริญพระเจ้า หนึ่งในพระคริสต์ได้ “ซื้อ” หรือได้มนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกภาษา ทุกกลุ่มชน และทุกชนชาติ สอง พระคริสต์ได้แต่งตั้งคนที่ได้รับการไถ่เหล่านี้ให้เป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิต และสาม พระองค์ได้ให้ความมั่นใจว่า ในอนาคต คนเหล่านี้จะครองราชย์บนโลกนี้

เราจะสำรวจความกักตุนที่แสดงออกมากในการนมัสการโดยศึกษาชู่นานไปกับสามจุดเน้นที่กล่าวถึงในวิวรณ์ 5:9-10 หนึ่งในเราจะเห็นว่าราชกิจการไถ่ของพระคริสต์ในอดีตทำให้พระเจ้าคู่ควรกับการนมัสการ สอง เราจะใส่ใจในการนมัสการพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ประทานเกียรติยศแก่เราในปัจจุบัน โดยการแต่งตั้งเราให้เป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิตของพระองค์ และสาม เราจะเห็นว่าพระองค์คู่ควรกับการนมัสการของเราเพราะพระพรต่าง ๆ ที่เราจะได้รับในอนาคตเมื่อเราครองราชย์เหนือฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ก่อนอื่น ให้เราศึกษาพระราชกิจการไถ่ของพระคริสต์ในอดีต

การไถ่ในอดีต

วิวรณ์แสดงให้เห็นบ่อยครั้งว่าพระเจ้าคู่ควรกับการที่ทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้างจะนมัสการพระองค์ และวิวรณ์ก็แสดงให้เห็นภาพอันงดงามว่าวิสุทธิชนในสวรรค์นมัสการพระองค์อย่างไร และวิวรณ์บอกเราว่าเหตุผลหนึ่งที่เราคำนมัสการพระเจ้าก็คือราชกิจ

ความรอดที่พระคริสต์ได้กระทำเพื่อเรา วิวรณ์ 14:1-4 นำเสนอภาพอันงดงามของการทรงไถ่ที่เราได้รับแล้วในพระคริสต์ ในข้อ 1 ยอห์นบรรยายผู้เชื่อว่ามีพระนามของพระเมษโปดกและพระบิดาเขียนไว้บนหน้าผาก ในข้อ 4 ยอห์นเขียนว่าผู้เชื่อได้ถูกไถ่ไว้จากมวลมนุษย์ และเราถูกถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าและพระเมษโปดก และเพื่อตอบสนองความรอดอันยิ่งใหญ่นี้ บรรดาผู้เชื่อจึงถวายการนมัสการและการสรรเสริญแด่พระเจ้า โดยแสดงออกถึงการสำนึกในพระคุณด้วยการร้องเพลงบทใหม่

ผู้เชื่อทุกคนควรตอบสนองในลักษณะเดียวกันต่อความรอดที่ได้รับ เราทุกคนได้รับการไถ่โดยพระคริสต์ และเราก็ได้ถูกถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าและพระเมษโปดก เราทุกคนจึงควรตอบสนองด้วยการสำนึกในพระคุณและด้วยการสรรเสริญ โดยนมัสการพระเจ้าและพระคริสต์ของพระองค์ด้วยความชื่นชมยินดีและด้วยการร้องเพลง เมื่อเราเผชิญกับความยากลำบาก มันก็ง่ายที่เราจะสงสัยในความประเสริฐของพระเจ้าและลืมนอบน้อมของประทานอันดีที่พระองค์ได้มอบแก่เราในความรอดที่เราได้รับ—ของประทานเช่น การให้อภัย การมีสัมพันธภาพที่ได้รับการคืนดีกับพระผู้สร้างและพระผู้เป็นเจ้าของเรา และชีวิตนิรันดร์ บ่อยครั้ง เราต้องได้รับการเตือนสติว่าการไถ่ที่พระคริสต์ได้กระทำสำเร็จสมบูรณ์แล้วเพื่อเราและมีผลกับเราทำให้พระองค์คู่ควรกับการนมัสการของเรา ไม่ว่าสถานการณ์ของเราจะเป็นเช่นไร พระเจ้ารักเรามากพอที่จะเข้ามาในโลกแห่งความบาปนี้ เพื่อเผชิญกับกับความทุกข์ทรมานและการข่มเหงอย่างรุนแรง และเพื่อสิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อความบาปของเรา ไม่มีใครมีความทุกข์ทรมานหรือความยากลำบากใด ๆ ในโลกนี้คู่ควรกับการนำไปเปรียบกับความทุกข์ทรมานที่พระคริสต์ยอมทนเพื่อเรา และสิ่งนี้ทำให้พระองค์คู่ควรกับทุกการนมัสการ ทุกการสรรเสริญ และทุกการขอบพระคุณ

เมื่อได้ศึกษาแล้วว่าราชกิจการไถ่ของพระคริสต์ในอดีตควรบันดลใจเราอย่างไร ให้นมัสการด้วยความภักดี ต่อไปเราจะหันไปศึกษาเกียรติยศที่พระเจ้าได้ประทานแก่เราในปัจจุบัน โดยการทำให้เราเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิต

เกียรติยศในปัจจุบัน

ในปัจจุบัน พระเจ้าทรงราชย์บนราชบัลลังก์ของพระองค์ในพระวิหารในสวรรค์ และพระองค์ทรงเรียกคนของพระองค์บนโลกนี้ให้เป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิตของพระองค์ ในพระคัมภีร์เดิม ทั้งภคัตริย์และปุโรหิตล้วนได้รับเกียรติอย่างสูง เพราะพวกเขาคือผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นตัวแทนของพระองค์ในสัมพันธภาพกับประชากรตามพันธสัญญาของพระองค์ แต่พระเจ้านุญาตให้ภคัตริย์และปุโรหิตรุ่งเรืองในตำแหน่งทรงเกียรติของพวกเขาตราบใดที่พวกเขาภักดีต่อพระองค์ในฐานะผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่สูงสุดเท่านั้น สำหรับภคัตริย์ในพระคัมภีร์เดิม เราเห็นเงื่อนไขในข้อความเช่น 1 พงศกัณฑ์ 3:13-14, เยเรมีย์ 34:4-5 และ ดาเนียล 4:34-37 และเราเห็นความเชื่อมโยงระหว่างความภักดีของปุโรหิตและเกียรติยศในข้อความเช่น 2 พงศาวดาร 26:18 และบทเพลงคร่ำครวญ 4:12-16 แต่แม้ว่ามีผู้ถูกเลือกเพียงน้อยคนในพระคัมภีร์เดิมให้ดำรงตำแหน่งภคัตริย์และปุโรหิต แต่พระคัมภีร์เดิมก็ชี้ไปถึงวันหนึ่งในภายภาคหน้า เมื่อประชากรที่สัตย์ซื่อทุกคนของพระเจ้าจะเป็นทั้งภคัตริย์และปุโรหิตบนโลกนี้ ตามที่เรามองเห็นคำตรัสของพระเจ้ากับอิสราเอลในอพยพ 19:5-6:

บัดนี้หากเจ้าทั้งหลายเชื่อฟังเราอย่างหมั่นใจและรักษาพันธสัญญาของเรา
เจ้าก็จะเป็นภคัตริย์ที่ล้ำค่าของเราจากประชาชาติทั้งปวงทั่วโลก ถึงแม้ทั้งโลกนี้เป็นของเรา แต่เจ้า
จะเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิตและเป็นชนชาติที่บริสุทธิ์สำหรับเรา (อพยพ 19:5-6)

ตามคำอธิบายในวิวรณ์ วันนั้นที่พระคัมภีร์เดิมพยากรณ์ไว้ได้มาถึงแล้ว ปัจจุบัน คริสตจักรก็คืออาณาจักรแห่งปุโรหิตที่ครองราชย์เหนือโลกนี้ เราเห็นสิ่งนี้อย่างชัดเจนในวิวรณ์ 5:9-10 และ 20:6 และยังมีารแสดงให้เห็นเป็นนัยยะในอีกหลายตอน

รู้ไหม พระเจ้าบอกอิสราเอลในอพยพ 19 ว่าพระองค์ได้เลือกสรรพวกเขาให้เป็นปุโรหิตหลวง หรือจะเรียกว่า

ปุโรหิตแห่งอาณาจักรของพระองค์ก็ได้ และลักษณะภายในอพยพ 19 นั้น เปโตรก็ใช้ในพระคัมภีร์ใหม่เพื่อกล่าวถึงคริสตจักร และนี่จึงเป็นมุมมองที่เราควรมอง ไม่ใช่เพียงแต่เกี่ยวกับอิสราเอลยุคโบราณในภาพรวม แต่ยังเกี่ยวข้องกับคริสเตียนในภาพรวมด้วย ที่ว่าเราก็คือปุโรหิตหลวง ประชากรผู้ถูกเลือกสรรให้เป็นปุโรหิตหลวงแห่งอาณาจักรของพระองค์

เอาล่ะ ข้าพเจ้ารู้ว่าในหลายแง่มุม เรื่องนี้ฟังดูแปลกประหลาด เนื่องจากเมื่อเรานึกถึงปุโรหิต สิ่งที่เรานึกถึงตามปกติก็คือ ปุโรหิตนั้นกระทำหน้าที่จำนวนจำกัดมาก พวกเขาถวายเครื่องบูชา พวกเขาอธิษฐาน พวกเขาบางครั้งร้องเพลง โดยอาจเป่าแตรบ้าง และร้องประสานเสียง และกระทำสิ่งต่าง ๆ ทำนองนั้น แต่ในความเป็นจริง สิ่งที่พระคัมภีร์กำลังกล่าวถึงก็คือว่า ทุกกิจกรรมในโลกนี้ที่พระเจ้ากำหนดและที่ถูกต้องตามทบบัญญัติ ตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงบั้นปลาย ก็เป็นกิจของปุโรหิตหลวงเสมอมาสำหรับคนเหล่านั้นที่รับใช้พระเจ้า ...

มันไม่ใช่ที่เราแค่บางสิ่งที่เราทำเพื่อเป็นพันธกิจต่อพระเจ้า—เป็นการรับใช้พระองค์ด้วยการนมัสการ—และบางสิ่งที่เราทำเพื่อตัวเอง หรือโดยไม่มีเหตุผลอันใด ๆ เลย ตรงกันข้าม ทุกสิ่งที่เราทำในฐานะคริสเตียน เราก็คงกระทำด้วยความเต็มใจเสมือนกระทำแต่พระเจ้าเป็นเจ้า เพราะมันคือการกระทำแต่พระเจ้าเป็นเจ้าจริง ๆ ไม่ว่าจะป็นงานที่ท่านทำทุกวันในสัปดาห์ ไม่ว่าจะเป็นการนอนหลับ ไม่ว่าจะเป็นการอบรมเลี้ยงดูลูกหลาน ไม่ว่าจะป็นสิ่งใดก็ตาม นั่นก็คือกิจกรรมของปุโรหิตหลวง เพราะหน้าที่ของเราก็คือเพื่อขับเคลื่อนความบริสุทธิ์ของพระเจ้าไปทั่วโลก ในความคาดหวังถึงโลกใหม่ที่จะมาถึงเมื่อทุกคนที่ยังคงหลงเหลืออยู่จะมีชีวิตในโลกที่ได้รับการชำระอย่างอัศจรรย์ โลกที่บริสุทธิ์ โลกที่วิสุทธิ และพวกเขาจะปรนนิบัติพระเจ้าชั่ววันรันครในฐานานุรูปของปุโรหิตหลวงของพระองค์

— ดร. ริชาร์ด เอล แพรทท์ จูเนียร์

แน่นอนที่สุด ความจริงข้อนี้มีนัยยะแฝงมากมาย เช่น คริสเตียนคือทูตของพระเจ้าบนโลกนี้ เราได้รับการเรียกให้กระทำพันธกิจต่อพระองค์และต่อผู้อื่น เรามีพันธะที่จะปกครองโลกนี้ด้วยความรับผิดชอบ และอีกมากมาย แต่นัยยะแฝงที่เราจะเน้นในส่วนนี้ของบทเรียนก็คือเกียรติยศนี้ควรบังคณาใจเราให้หันมัสการ มีตัวอย่างในวิวรณ์ 5:8-14 ซึ่งบรรยายฉากอันงดงามของการนมัสการในเบื้องหน้าของสวรรค์ ส่วนหนึ่งของฉากนี้ก็คือสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นและผู้เอาไว 24 คนที่ต่างก็สรรเสริญและนมัสการพระเยซู พระเมฆโปดก ด้วยการคิดพิณ การร้องเพลง และเครื่องหอม จึงฟังว่าพวกเขาจะร้องเพลงเกี่ยวกับประชากรผู้สัจซื่อของพระเจ้าอย่างไรในวิวรณ์ 5:10:

ทรงโปรดให้เขาทั้งหลายเป็นอาณาจักรและเป็นปุโรหิตรับใช้พระเจ้าของเรา และพวกเขาจะครอบครองโลก
(วิวรณ์ 5:10)

เหตุผลสำคัญที่พระเยซูคู่ควรกับการนมัสการก็คือ พระองค์ได้ประทานเกียรติยศแก่คนของพระองค์ในปัจจุบัน โดยการแต่งตั้งพวกเขาให้รับใช้ในฐานานุรูปของพระองค์ และในฐานะภคัตริย์ผู้ซึ่งจะครองราชย์บนโลกนี้ เราเห็นบางสิ่งคล้ายคลึงกันในวิวรณ์ 4:10-11 ในพระวจนะตอนนี้ บรรดาผู้เอาไวในสวรรค์ตอบสนองต่อเกียรติยศและราชอาณาจักรที่พวกเขาได้รับ โดยการหมอบกราบลงต่อพระพักตร์พระเยซู วางมงกุฎของตนลงแทบพระบาทพระองค์ และสรรเสริญพระองค์ เราสามารถเห็นอีกหนึ่งตัวอย่างในวิวรณ์ 7 ในบทนี้ ผู้เชื่อจำนวนมหาศาลได้รับการประทับตราในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า การตอบสนองของพวกเขาต่อพระคุณและเกียรติยศที่ได้รับก็คือ การสรรเสริญ พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความประเสริฐ พระเมตตา และฤทธานุภาพของพระองค์ และในวิวรณ์ 1:5-6 อัครทูตยกย่องพระองค์แบบอย่างพฤติกรรมดังนี้สำหรับเรา จึงฟังสิ่งที่ท่านกล่าว ดังนี้:

แต่พระองค์ผู้ทรง... และเป็นปุโรหิตเพื่อรับใช้พระเจ้าและพระบิดาของพระองค์
ขอพระเกียรติสิริและฤทธานุภาพมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์! (วิวรณ์ 1:5-6)

ในสองข้อนี้ ขอบันทึกแสดงให้เห็นว่าคริสตจักรในทุกยุคทุกสมัยควรตอบสนองต่อเกียรติยศที่เราได้รับ โดยการนมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิตของเราในฐานะอาณาจักรแห่งปรีดิ์ของพระองค์

มันอาจดูเหมือนแปลกประหลาดที่จะกล่าวถึงการกระทำพันธกิจต่อพระเจ้าหรือการถวายพระพรแด่พระเจ้า เมื่อเราตระหนักว่าพระองค์ทรงเป็นพระองค์เอง พระองค์ไม่มีสิ่งใดจำเป็นที่ขาดหายไป พระองค์มีทุกสิ่งเพียงพอกับพระองค์เองอย่างบริบูรณ์ แต่ในความสัมพันธ์ที่พระองค์มีกับเรา เราสามารถนำความชื่นชมยินดีมาถึงพระองค์ใน การที่เราเชื่อฟังพระองค์ หรือนมัสการพระองค์ หรือดำเนินชีวิตของเราด้วยความสัตย์ซื่อ ดังนั้น ความสัตย์ซื่อในทุก ๆ วัน ความเชื่อฟังในทุก ๆ วัน และการนมัสการพระเจ้า จึงเป็นการถวายพระพรแด่พระเจ้าอย่างแท้จริง และนำความปิติมาสู่พระทัยของพระองค์ และนี่คือแรงจูงใจหลักที่แท้จริงสำหรับการดำเนินชีวิตในฐานะคริสเตียน มันไม่ใช่เราทำเพื่อจะไม่มีสิ่งร้ายใด ๆ เกิดขึ้นกับเรา หรือเพื่อพระเจ้าจะไม่โกรธเรา แต่เพื่อเราจะสามารถนำความปิติมาสู่พระทัยของผู้สร้างของเรา ในแนวทางที่เราดำเนินชีวิตต่างหาก

— ดร. เค เอริก เรอนเนส

บางครั้งเราก็ลืมไปว่า แท้จริงแล้ว ในฐานะปรีดิ์ของพระเจ้า ผู้เชื่อกระทำพันธกิจต่อพระเจ้าเป็นเจ้าในสวรรค์ กล่าวคือ เราทำหน้าที่ปรนนิบัติต่าง ๆ ที่ทำนุบำรุงพระวิหารในสวรรค์ และที่พอพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของวิหารนั้น เช่น วิวรณ์ 5:8 สร้างความมั่นใจแก่เราว่า คำอธิษฐานของวิสุทธิชนเป็นชั้นทองคำที่เต็มด้วยเครื่องหอมในพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ และในวิวรณ์ 8:3-5 คำอธิษฐานเหล่านี้ขึ้นไปอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า และพระองค์ตอบสนองโดยการส่งคำพิพากษามานบนโลกนี้

คนของพระเจ้าในวันนี้ได้รับเกียรติให้เป็นอาณาจักรแห่งปรีดิ์ของพระองค์ พระเจ้าได้นำเราเข้าสู่แผ่นดินของพระองค์ และได้แต่งตั้งเราให้มีหน้าที่เผยแพร่แผ่นดินของพระองค์ไปทั่วโลก และในฐานะปรีดิ์ของพระองค์ เรากำลังได้รับเกียรติในการปฏิบัติพันธกิจต่อพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ในสวรรค์ด้วย จินตนาการดูเถิด—เราปฏิบัติพันธกิจโดยตรงเพื่อพระเจ้าผู้สร้างและผู้ปกครองเหนือสากลจักรวาลทั้งสิ้น! พระองค์ได้มอบสิทธิอำนาจแก่เราเหนือสิ่งทรงสร้างของพระองค์ และพระองค์ทรงฟังเราด้วยความใส่ใจเมื่อเราปรนนิบัติพระองค์และอธิษฐานต่อพระองค์ พระองค์ถึงกับฟังคำอธิษฐานของเราและใช้คำอธิษฐานเหล่านี้เป็นช่องทางที่พระองค์จะอวยพระพรประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระองค์และพิพากษาผู้ที่ต่อต้านการครองราชย์ของพระองค์ แล้วเราควรตอบสนองเกียรติยศอันยิ่งใหญ่ได้อย่างไร? ก็โดยการเชื่อฟังพระองค์อย่างสำนึกในพระคุณและนมัสการพระองค์อย่างจริงจัง

เมื่อได้พิจารณาภารกิจการไถ่ของพระคริสต์ในอดีตและเกียรติยศของเราในปัจจุบันแล้ว เราก็พร้อมที่จะทำความเข้าใจว่าพระเจ้าทรงคู่ควรกับการนมัสการด้วยความภักดีของเรา เนื่องด้วยพระพรต่าง ๆ ที่พระองค์สัญญาจะประทานแก่เราในอนาคต

พระพรในอนาคต

หนังสือวิวรณ์เรียกร้องให้คริสตจักรนมัสการพระเจ้าเนื่องด้วยพระพรยิ่งใหญ่มากมายที่พระองค์จะประทานแก่เราในการพิพากษา เมื่อเราเริ่มครองราชย์ร่วมกับพระคริสต์เหนือฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ วิธีหนึ่งที่วิวรณ์มักหมั่นใจเราให้นมัสการพระเจ้าก็คือการให้ตัวอย่างต่าง ๆ แก่เราที่จะกระทำตาม จงพิจารณาตัวอย่างที่เราได้รับจากผู้อาวุโสในสวรรค์ ในวิวรณ์ 11:16-18:

แล้วผู้อาวุโสทั้งสิบสี่คนซึ่งนั่งบนบัลลังก์ของตนต่อหน้าพระเจ้ายกมือขอบหน้าลงนมัสการพระเจ้า ทูลว่า
“ข้าพเจ้าขอทูลขอบพระคุณพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ

ผู้ทรงดำรงอยู่ในปัจจุบันและผู้ทรงดำรงอยู่ในอดีต เพราะพระองค์ได้ทรงสำแดงฤทธานุภาพยิ่ง...
 เวลาที่จะ ... เวลาที่จะประทานบำเหน็จแก่เหล่าผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของพระองค์
 และแก่ประชากรของพระองค์และบรรดาผู้ยำเกรงพระนามของพระองค์ ทั้งผู้ใหญ่น้อย
 และเวลาที่จะทรงทำลายบรรดาผู้ที่ทำลายโลก (วิวรณ์ 11:16-18)

ในนิมิตนี้ ยอห์นเห็นวันแห่งการพิพากษาในอนาคต ในวันนั้น ประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้าจะได้รับรางวัลนิรันดร์ และศัตรู
 ทั้งปวงของพระเจ้าจะถูกส่งไปสู่ความพินาศตลอดกาล ในส่วนหนึ่งของฉากนี้ ยอห์นได้เห็นผู้อาวุโสเหล่านั้นมีสการพระเจ้าเพราะ
 พระองค์ได้ช่วยพระพรพวกเขา ทั้งด้วยรางวัลและด้วยการกำจัดศัตรูของพวกเขาออกไป โดยผ่านตัวอย่างนี้ คริสตจักรต่าง ๆ ในสมัยของ
 ยอห์นน่าจะเข้าใจว่าพระเจ้าทรงคู่ควรกับการนมัสการของเราในวันนี้ด้วย ในยุคปัจจุบัน เนื่องจากพระพรสำหรับอนาคตลักษณะ
 เดียวกันเหล่านี้ก็ได้ถูกสัญญาไว้ว่าจะประทานแก่เราเช่นกัน อีกหนึ่งตัวอย่างพบได้ในวิวรณ์ 7:9-10 ซึ่งเราอ่านพบคำบรรยายดังนี้:

'ตรงหน้าข้าพเจ้ามีผู้คนมากมายนับไม่ถ้วนจากทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกหมู่ชน
 และทุกภาษายืนอยู่หน้าพระที่นั่งและต่อหน้าพระเมษโปดก พวกเขาสวมชุดสีขาวและถือทางอินทผลัม
 และพวกเขาร้องเสียงดังว่า "ความรอดมาจากพระเจ้าของเรา ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และมาจากพระเมษโปดก"
 (วิวรณ์ 7:9-10)

ในข้อความนี้ ผู้คนมากมายที่ยอห์นบรรยายสวมเสื้อคลุมสีขาวและถือทางอินทผลัม จากวิวรณ์ 7:14-17 เสื้อคลุมสีขาวนั้นเป็น
 สัญลักษณ์ของพระพรที่พวกเขาได้รับแล้ว พระพรเหล่านั้นมาถึงโดยผ่านความยากลำบาก และความบาปของพวกเขาก็ได้รับการอภัยแล้ว
 โดยพระโลหิตของพระคริสต์ ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาจะถูกยอมรับเข้าสู่อาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้าและได้รับรางวัลนิรันดร์ของพวกเขา
 แล้ว แล้วพวกเขาตอบสนองต่อพระเจ้าอย่างไร? ก็โดยการนมัสการพระองค์นั่นเอง และตัวอย่างของพวกเขานี้เองก็น่าจะคลอใจให้ผู้รับ
 สารดั้งเดิมของยอห์นกระทำอย่างเดียวกัน เนื่องจากพระพรเดียวกันนั้นก็จะถูกประทานแก่พวกเขาเช่นกัน และสิ่งเดียวกันนี้ก็เป็นจริง
 เสมอมาสำหรับผู้เชื่อทุกคนทุกสมัย

นอกจากนี้ยังมีความจริงบางอย่างที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับทางอินทผลัมที่คนจำนวนมากนั้นถืออยู่ ตามข้อความในเลวีนิติ
 23:40 กิ่งก้านของต้นอินทผลัมถูกใช้เป็นประจำในเทศกาลอยู่เพิง เพื่อเสด็จถึงความรอดที่พระผู้เป็นเจ้าจะนำมาในที่สุด และเมื่อพระเยซู
 เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มด้วยชัยชนะในยอห์น 12 หนึ่งในรายละเอียดที่เราอ่านพบก็คือฝูงชนพากันต้อนรับพระองค์ด้วยการโบกกิ่งก้าน
 อินทผลัม อันบ่งบอกถึงความเชื่อของพวกเขาว່ว่าพระเยซูกำลังนำแผ่นดินของพระเจ้ามาสถาปนาในฐานะพระเมสสิยาห์ ฉะนั้น ทางอินท
 ผลัมที่คนจำนวนมากในนิมิตของยอห์นถืออยู่จึงน่าจะบ่งบอกว่าคุณเหล่านั้นได้รับพระพรแห่งแผ่นดินของพระเจ้าในอนาคตแล้ว และ
 แน่แน่นอน คนเหล่านั้นแสดงออกถึงการขอบพระคุณสำหรับพระพรเหล่านั้น โดยการนมัสการพระองค์ผู้ซึ่งได้ช่วยพวกเขา พระเยซูนั้นมี
 ชัยเหนือบรรดาศัตรูของพระเจ้าแล้ว และผู้เชื่อทุกคนสามารถมองไปข้างหน้าด้วยความคาดหวังในพระพรยิ่งใหญ่ในอนาคต ทั้งในสวรรค์
 เมื่อเราเสียชีวิต และในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา และสิ่งนี้ทำให้เรามีเหตุผลอันดีที่จะสรรเสริญและ
 นมัสการพระเจ้าผู้มีชัยของเรา

เมื่อเรานึกถึงว่าการนมัสการพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร บ่อยครั้งเรามองไปที่ความเป็นระเบียบของสิ่งที่ถูก
 สร้างขึ้น เรามองไปที่ความเข้าใจของเราในเรื่องไม้กางเขนของพระคริสต์และการอภัยโทษบาปที่เราได้รับ
 การที่เราถูกรับเข้าเป็นบุตรของพระองค์ เรามองไปที่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในฐานะสิ่งต่าง ๆ ที่เราครอบครองใน
 ปัจจุบัน เราสามารถกล่าวร่วมกับดาวิดในสดุดี 19 "ฟ้าสวรรค์ประกาศพระเกียรติสิริของพระเจ้า ท้องฟ้า
 สำแดงฝีมือของพระองค์" เรามั่นในความงดงามในทูลถึงรอบตัวเรา เรารู้สึกขอบพระคุณสำหรับสิ่ง
 เหล่านี้ เรามองไปที่ภาษาในพระคัมภีร์เกี่ยวกับราชกิจของพระคริสต์ที่กระทำสำเร็จแล้ว และสิทธิพิเศษใน

ปัจจุบันของเราคืออะไรในฐานะลูกของพระเจ้าและในฐานะผู้ที่ได้รับการอภัยแล้ว และเราก็ตระเตรียมใจพระเจ้าสำหรับสิ่งนี้

แต่หนึ่งในองค์ประกอบที่เราพบในพระคัมภีร์ ซึ่งเราสามารถมันคงเท่า ๆ กับมันใจได้นั้น ก็คือพระพรเหล่านั้นที่เราจะได้รับในอนาคต แท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าพระคัมภีร์บ่งบอกว่า สิ่งต่าง ๆ ที่สัญญาไว้กับเราสำหรับอนาคตจะเปี่ยมล้นยิ่งกว่าและมีสง่าราศียิ่งกว่าสิ่งใด ๆ ก็ตามที่เรามีในปัจจุบันด้วยซ้ำ

—ดร. โรมัส เจ เนทเทิลส์

พระเจ้าผู้ทรงรับการนมัสการเนื่องด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่ยังมีได้เกิดขึ้นจริงในชีวิตของเรา เพราะว่าเรามั่นใจอย่างยิ่งว่าสิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นแน่นอน ความเชื่อศรัทธาของคริสเตียนเป็นเรื่องของความหวังและความมั่นใจในความประเสริฐและฤทธานุภาพอันทรงฤทธิ์สูงสุดของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้ เมื่อพระองค์สัญญาว่าบางสิ่งจะเกิดขึ้น เราก็สามารถสรรเสริญและนมัสการพระองค์เพราะความมั่นใจว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นจริง ๆ ... เราสามารถนมัสการพระเจ้าเพราะทุกสิ่งทีพระองค์ได้กระทำแล้ว กำลังกระทำอยู่ และจะกระทำ

—ดร. เค เอริก เรอนเนส

ประเด็นเน้นเรื่องความภักดีต่อพระเจ้าถูกแสดงให้เห็นในหลายแนวทางในหนังสือวิวรณ์ แต่ตามที่เราได้เห็นแล้ว หนังสือวิวรณ์เน้นที่การนมัสการและความพากเพียรว่าเป็นสองวิธีที่ดีที่สุดที่เราสามารถแสดงออกถึงความภักดีของเราต่อพระเจ้าในโลกยุคปัจจุบัน ประเด็นก็คือ สิ่งนี้มิได้ง่ายเสมอไป แท้จริงแล้ว ยิ่งเราทนทุกข์มากเพียงใด มันก็ยิ่งลำบากยิ่งขึ้นเพียงนั้นที่จะพากเพียร และเราก็ยังมีแรงจูงใจน้อยลงที่จะนมัสการ แต่ข้อหนึ่งได้กล่าวชัดเจนว่า แม้ในช่วงเวลาที่เลวร้ายที่สุด พระเจ้าก็ยังประทานความเข้มแข็งอันจำเป็นสำหรับคนของพระองค์ที่จะธำรงความสัตย์ซื่อต่อพระองค์ นอกจากนี้ ข้อหนึ่งชี้ให้เห็นว่าเรามีเหตุผลเต็มเปี่ยมที่จะนมัสการพระเจ้า ไม่ว่าสถานการณ์ในปัจจุบันของเราจะเป็นอย่างไร และนั่นก็เป็นเพราะความรอดที่เราได้รับแล้วในอดีต เกียรติยศที่เรามีในปัจจุบัน และพระพรอันเต็มด้วยสง่าราศีที่เราจะได้รับในอนาคต

เราได้สำรวจความเป็นภคัตริย์และพระมหากษัตริย์ของพระเจ้าแล้ว และเราก็ได้พิจารณาความภักดีที่พระองค์กำหนดให้เราแสดงออก ต่อไป เราก็อธิษฐานที่จะดูว่าวิวรณ์กล่าวไว้อย่างไรเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เกิดจากความภักดีและความไม่ภักดีต่อพระเจ้า

ผลลัพธ์

ในบทเรียนส่วนนี้ เราจะเน้นที่ผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่มนุษย์ชาติจะได้รับเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อสถาปนาแผ่นดินของพระเจ้าอย่างเต็มบริบูรณ์ หนังสือวิวรณ์กล่าวถึงรางวัลและพระพรมากมายสำหรับการเชื่อฟัง และกล่าวถึงโทษทัณฑ์และคำสาปแช่งมากมายสำหรับการไม่เชื่อฟัง และมนุษย์ก็ประสบกับพระพรและการสาปแช่งมากมายที่กล่าวถึงนี้แล้วในสมัยปัจจุบัน แต่ ณ จุดนี้ของบทเรียนของเรา เราจะเน้นที่ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา คริสเตียนผู้ยึดมั่นในพระคัมภีร์ทุกคนมองด้วยความหวังไปข้างหน้าถึงเวลาที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาเพื่อกระทำการพิพากษาครั้งสุดท้ายเหนือทั้งคนชอบธรรมและคนอธรรม ในบทเรียนก่อนหน้า เราได้เสนอว่าการพิพากษาครั้งสุดท้ายนี้ถูกแสดงให้เห็นผ่านสิ่งจริงของการพิพากษา ในนิมิตทั้งสี่ที่ข้อหนึ่งได้รับ แม้ว่ามิใช่ทุกคนจะเห็นด้วยกับมุมมองนี้ แต่คริสเตียนส่วนใหญ่ก็ยังยอมรับธรรมชาติในภาพรวมของการพิพากษาที่ข้อหนึ่งบรรยายนี้ การพิพากษาครั้งสุดท้ายคือ

ผลลัพธ์ที่จำเป็นของพันธสัญญาที่พระเจ้ากระทำกับพระคริสต์ในฐานะภคัตริย์บรรณาการของพระองค์ พระคริสต์กำลังครองราชย์ในฐานะภคัตริย์ เพื่อนำมาซึ่งการทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกขึ้นใหม่ เพื่อที่สิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะสำแดงพระสิริของพระเจ้าอย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดขึ้นตามนี้ ความดีงามจึงต้องมีการให้รางวัลและพระพร ในขณะที่ความชั่วร้ายและการกบฏต่อการครองราชย์ของพระเจ้าก็ต้องมีการลงโทษและกำจัด

เราจะสำรวจผลลัพธ์ของความภักดีและความไม่ภักดีต่อพระเจ้าในสองส่วน หนึ่ง เราจะดูที่คำสาปแช่งในบั้นปลายที่จะตกลงเหนือคนเหล่านั้นที่ได้ที่ไม่ได้ภักดีต่อพระเจ้า และสอง เราจะพิจารณาพระพรในบั้นปลาย คือฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ซึ่งจะประทานแก่คนเหล่านั้นที่ได้ภักดีเสมอมา ก่อนอื่น ให้เราศึกษาคำสาปแช่งในบั้นปลายที่มีต่อบรรดาศัตรูของพระเจ้า

คำสาปแช่งในบั้นปลาย

หนังสือวิวรณ์ระบุไว้อย่างน้อยสามองค์ประกอบที่จะถูกรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของคำสาปแช่งในบั้นปลายต่อศัตรูของเจ้า องค์ประกอบแรกที่เราจะกล่าวถึงได้แก่การทำลายล้างพญานาค สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเท็จนั้น

การทำลายล้าง

พญานาคและผู้ติดตามมันได้ต่อต้านพระเจ้าตลอดประวัติศาสตร์มนุษยชาติ ซาดานอยู่ที่นั่นในสวนเอเดน ล่อลวงใจเอวาให้กินผลไม้ของต้นไม้แห่งการรู้ดีชั่ว และกองกำลังของมันก็พยายามตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาที่จะเอาชนะพระเจ้าและแผ่นดินของพระองค์ แต่เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา ซาดานก็จะถูกพิชิตอย่างราบคาบในที่สุด วิวรณ์ 19:19-21 สอนว่า สัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จนั้นจะถูกคุมขังและโยนลงไปในบึงไฟนรก และ 20:9-10 ก็แสดงให้เห็นว่า ตัวพญานาคเองก็จะถูกกำราบและโยนลงไปในบึงไฟนรกเช่นกัน และมันจะไม่สามารถทำอันตรายใด ๆ กับประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้าอีกต่อไป และกองกำลังชั่วร้ายทั้งปวงที่ได้ต่อสู้เคียงข้างปีศาจร้ายนั้นก็จะถูกทำลายล้างชั่ววันคริสต์ไปด้วยกัน

การพ่ายแพ้

คำสาปแช่งในบั้นปลายประการที่สองก็คือความพ่ายแพ้ของบรรดาภคัตริย์และชนชาติที่เป็นศัตรู มีหลายคนในหนังสือวิวรณ์ที่บรรยายการทำลายล้างบรรดาภคัตริย์และชนชาติที่เป็นศัตรูกับพระเจ้า เช่น วิวรณ์ 6:15-17 อธิบายว่า บรรดาภคัตริย์ของโลก รวมทั้งขุนพล เศรษฐี และผู้ยิ่งใหญ่ ต่างครวญว่าถ้าเขาทั้งหลายจะถล่มทับพวกเขา ก็จะดีกว่าที่พวกเขาจะต้องเผชิญกับพระพิโรธของพระเมษโปดก ข้อความนี้ดูเหมือนจะแสดงถึงการพิพากษาของพระคริสต์เหนือบรรดาคริสตจักรและมนุษย์ผู้มีอำนาจที่ต่อต้านการครองราชย์ของพระองค์ ในวิวรณ์ 19:15-21 พระเยซูปรากฏพระองค์โดยการทรงม้าขาวเพื่อนำกองทัพของพระองค์ และโค่นล้มบรรดาภคัตริย์แห่งโลกนี้เพื่อที่พระองค์จะขึ้นปกครองแทนที่พวกเขา และในวิวรณ์ 16:19 พระเจ้าทำให้บาบิโลนดื่มจาก:

ถ้วยที่เต็มด้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์ (วิวรณ์ 16:19)

ตามที่เราได้เห็นในบทเรียนก่อนหน้านี้ บาบิโลนคือสัญลักษณ์ของกองกำลังฝ่ายมนุษย์และรัฐบาลต่าง ๆ ที่ต่อต้านการครองราชย์ของพระคริสต์ และข้อนี้ฉายภาพอันชัดเจนถึงว่าชนชาติเหล่านั้นและผู้ปกครองของมันจะถูกบังคับให้หันทุกขกับพระพิโรธเต็ม

ขนาดของพระเจ้าเพราะการไม่เชื่อฟังของพวกเขา

การปรับโทษ

คำสาปแช่งในบั้นปลายลักษณะที่สามจะเป็นการปรับโทษบรรดาผู้ไม่เชื่อ ไม่เพียงแต่กษัตริย์และชนชาติต่าง ๆ ที่ต่อต้านพระเจ้าเท่านั้นที่จะถูกทำลายเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา แต่พลเมืองทุกคนของชนชาติเหล่านี้ที่ไม่เชื่อก็จะได้รับการพิพากษาในบั้นปลายของพระเจ้าด้วย อันเป็นผลลัพธ์โดยตรงของการที่แต่ละคนกบฏเป็นการส่วนตัวต่อพระเจ้า เช่น ในวิวรณ์ 14:17-20 ทูตสวรรค์สององค์กวาดด้อนบรรดาผู้ไม่เชื่อในโลกนี้ และโยนพวกเขาพร้อมกับโยนพวงงุ่นเข้าไปใน “บ่อย่ำงุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า” และในวิวรณ์ 20 คนเหล่านั้นทั้งหมดที่ชื่อของพวกเขาได้บันทึกไว้ในหนังสือแห่งชีวิตจะถูกโยนลงไปนบึงไฟนรก จงฟังคำบรรยายของยอห์นในเรื่องนี้ในวิวรณ์ 20:12-15:

‘และข้าพเจ้าเห็นบรรดาผู้ตายทั้งใหญ่ผู้น้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง หนังสือเล่มต่างๆ เปิดออก หนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต และผู้ที่ตายแล้วทั้งหมดก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนตามที่บันทึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ... ถ้าผู้ใดไม่ได้มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตผู้นั้นต้องถูกทิ้งลงในบึงไฟ’ (วิวรณ์ 20:12-15)

ในข้อความนี้ ยอห์นบรรยายการลงโทษในอนาคตที่จะตกลงบนผู้ไม่เชื่อ แต่ละคนจะถูกโยนลงไปนบึงไฟนรกเพื่อทรมานกับพระพิโรธอันไม่รู้จบของพระเจ้า นั่นก็เป็นเพราะว่าพวกเขาได้กระทำบาปต่อพระองค์นั่นเอง

เมื่อพูดถึงโลกรอบตัวเราและคนที่ไม่เชื่อ เราควรจะคิดอย่างไรเกี่ยวกับพวกเขา? เราควรมีทัศนคติอย่างไรต่อคนเหล่านั้น? เราอาจถูกล่อลวงใจให้มีทัศนคติที่ว่าตัวเองเหนือกว่า และโดยเฉพาะถ้าคนเหล่านั้นได้ปฏิบัติไม่ดีต่อเราหรือล้อเลียนเรา อะไรทำนองนั้น แต่ข้าพเจ้าคิดว่าพระเยซูจะต้องการให้เรามีทัศนคติที่ปรารถนาที่จะปรนนิบัติพวกเขา มีใจเมตตา มองว่าพวกเขาได้หลงทางไป เพราะเราไม่รู้ว่ามีใครจะหันกลับมา และด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องการที่จะปรนนิบัติพวกเขาโดยการประกาศข่าวประเสริฐกับพวกเขาและหวังว่าพวกเขาจะตอบสนอง เมื่อเราคิดถึงอีกด้านหนึ่งของความรู้สึกเชิงตัดสิน แล้วทัศนคติของเราควรจะเป็นอย่างไร? และข้าพเจ้าคิดว่าเราน่าจะมีความรู้สึกสงสารและเสียใจต่อพวกเขา และเมื่อถึงจุดนั้น เราก็น่าจะต้องการเป็นอิสระจากความรู้สึกผิดที่รบกวนจิตใจ เพราะเราได้รักพวกเขาในขณะที่เรามีโอกาสที่จะบอกพวกเขาถึงข่าวประเสริฐ และพวกเขาจึงไม่สามารถชี้หน้าเราและกล่าวว่า “คุณรู้แล้ว แต่ทำไมคุณไม่บอกฉันเกี่ยวกับพระคริสต์องค์นี้?” ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องใช้ชีวิตร่วมกับพวกเขา พร้อมกับมุมมองไปถึงอนาคต ไม่ใช่เพื่อปรับโทษพวกเขาล่วงหน้า แต่เพื่อปรนนิบัติพวกเขาและช่วยให้พวกเขาพบกับความช่วยเหลือในพระคริสต์

— ดร. จอห์น อี แม็คลินลีย์

เนื่องจากวิวรณ์แสดงให้เห็นชัดเจนว่าศัตรูทั้งปวงของพระเจ้าจะถูกปรับโทษและถูกทำลายในการพิพากษาครั้งสุดท้าย ทัศนคติของเราต่อผู้ไม่เชื่อในวันนี้จึงควรเป็นทัศนคติที่เปี่ยมด้วยความกล้าหาญ การเป็นพยานด้วยความเมตตา และความถ่อมใจ ที่ต้องกล้าหาญก็เพราะเราตระหนักว่าในที่สุดแล้วชัยชนะก็เป็นของพระคริสต์ ... เราต้องไม่หวาดหวั่นกับการคุกคามต่างๆ ที่อาจกระทำเพื่อต่อต้านเราโดยผู้ไม่เชื่อที่เกลียดชังความเชื่อศรัทธาของเราและเกลียดชังพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา ในเวลาเดียวกัน เราก็ต้องมีความเมตตา เรายอมรับว่าการ

ยึดเวลา—อย่างน้อยนั่นคือสิ่งที่เรารู้—การยึดเวลาของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ตามที่หนังสือวิวรณ์ แสดงให้เราเห็น ก็เพื่อเห็นแก่การรวบรวมประชากรทั้งหมดของพระเจ้าเข้าด้วยกัน แม้แต่การพิพากษาต่าง ๆ ของพระเจ้าอันเกี่ยวข้องกับแดรทังเจดักก็เป็นสัญญาณเตือน เป็นเสียงเตือน ที่เรียกร้องมนุษย์ให้กลับใจใหม่ และแน่นอน คนเหล่านั้นจะกลับใจใหม่ได้ก็โดยผ่านข่าวประเสริฐ และด้วยเหตุนี้ เราจึงจำเป็นต้องเป็นพยาน ... นอกจากนั้น เราก็กจำเป็นต้องมีความลุ่มใจ เนื่องจากคำเตือนที่ว่าการกบฏต่อพระเจ้านั้นในที่สุดจะนำมา ซึ่งการถูกพิพากษา ย่อมเตือนใจเราถึงสิ่งที่เราเองจะได้รับอย่างสาสม เราไม่ได้เหนือกว่าคนเหล่านั้นที่เป็นผู้ ไม่เชื่อในวันนี้ ครั้งหนึ่ง เราก็คเคยเป็นศัตรู และพระเจ้าได้นำเราโดยพระคุณเพราะความเชื่อศรัทธา ให้เข้ามา เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเยซู

— ดร. เดนนิส อี จอห์นสัน

แม้ว่าคำสาปแช่งแห่งการพิพากษาครั้งสุดท้ายจะฟังดูน่าหวาดหวั่น แต่เราก็ต้องระลึกว่าคำสาปแช่งเหล่านั้นยุติธรรมอย่าง สมบูรณ์ ผู้ไม่เชื่อจะถูกพิพากษาเพราะพวกเขาสมควรได้รับโทษทัณฑ์สำหรับการที่พวกเขาไม่เชื่อฟัง พระเจ้าเป็นกษัตริย์เหนือสิ่งทรง สร้างทั้งปวงของพระองค์ และการไม่เชื่อฟังพระองค์ก็เป็นความบาปและการกบฏนั่นเอง และแม้ว่าการยอมรับความจริงข้อนี้จะเจ็บปวด แต่ความยุติธรรมของพระเจ้าก็กำหนดว่าความบาปและการกบฏต้องได้รับโทษ ในความหมายนี้ การลงโทษคนชั่วจึงเป็นมิตินัยกลาง ของการเป็นกษัตริย์ผู้ชอบธรรมของพระเจ้า

เมื่อเราได้เห็นแล้วว่าผลลัพธ์ต่าง ๆ ของความบาปและการไม่กักคิดหลังไหลออกมาในคำสาปแช่งในบั้นปลายอย่างไร ต่อไป เราจะดูที่ผลลัพธ์ต่าง ๆ ของพระพรในบั้นปลายที่จะประทานมาแก่ประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

พระพรในบั้นปลาย

ในการพิพากษาความบาปครั้งสุดท้ายของพระเจ้า กองกำลังฝ่ายจิตวิญญาณและของบรรดารัฐบาลทั้งปวงที่ต่อต้านการ ครอบครองของพระองค์จะถูกกำจัดออกจากโลกนี้ และผู้ไม่เชื่อทุกคนจะถูกพิพากษาพร้อมกับพวกนั้น และหลังจากสิ่งทรงสร้างทั้งปวง ได้ถูกชำระให้ปลอดจากศัตรูของพระเจ้า จักรวาลเองก็จะถูกสร้างใหม่ นำไปสู่ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่สำหรับประชากรผู้สัตย์ ซื่อของพระเจ้าที่จะชื่นชมยินดีตลอดกาล วิวรณ์ 21:1-5 บรรยายการทรงสร้างใหม่ดังนี้:

"และข้าพเจ้าเห็นฟ้าใหม่และโลกใหม่เพราะฟ้าเดิมและโลกเดิมได้ดับสูญไป...

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่งว่า...

"เพราะระบบเก่าได้ผ่านพ้นไปแล้ว" พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นตรัสว่า "เรากำลังสร้างสรรพสิ่งขึ้นใหม่!"

(วิวรณ์ 21:1-5)

เราจะกล่าวถึงพระพรในบั้นปลายสามประการที่จะมาพร้อมกับฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ซึ่งขอให้นักเรียนจะมาถึง คนเหล่านั้นที่ได้กักคิดต่อพระเจ้าเสมอมา หนึ่งในจะมีการรื้อฟื้นหรือปรับปรุงสิ่งทรงสร้างทั้งปวงขึ้นใหม่อย่างสิ้นเชิง

การรื้อฟื้นสิ่งทรงสร้าง

วิวรณ์ 21:1, 4 กล่าวถึงการที่ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกที่ถูกสร้างครั้งแรกผ่านพ้นไป อันบ่งบอกว่าสิ่งเหล่านี้จะสิ้นสุดลง ใน นัยยะใดนัยยะหนึ่ง เราพบเห็นแนวคิดคล้ายคลึงกันในพระวาจาตอนอื่น เช่น 2 เปโตร 3:10-11 ซึ่งกล่าวถึงการที่โลกในปัจจุบันถูกทำลายลงเพื่อเปิดทางให้กับโลกใหม่ แต่วิวรณ์ 21:5 บรรยายฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ในแง่ของการปรับปรุงขึ้นใหม่ อันบ่งบอกว่าสิ่งทรงสร้างเดิมไม่น่าจะอันตรายเกินไปอย่างสิ้นเชิง แต่จะได้รับการรื้อฟื้นหรือปรับปรุงขึ้นใหม่ แนวคิดเดียวกันนี้ยังปรากฏในข้อพระคัมภีร์ เช่น โรม 8:19-22 ข้อความเหล่านี้สอนว่า ระหว่างการทรงสร้างสองครั้งนั้น จะมีความต่อเนื่องถึงกันอย่างมากในเชิงแก่นสารสำคัญ มิใช่เพียงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน วิวรณ์ 21:24-26 ถึงกับกล่าวว่าสวรรค์และความงดงามของประชาชาติต่าง ๆ จะถูกนำเข้าสู่นครเยรูซาเล็มใหม่ อันบ่งชี้ว่ามิติของชีวิตปัจจุบันของเราที่ได้รับการไถ่กู้จะถูกนำเข้าสู่ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ด้วย ด้วยเหตุนี้ นักศาสนศาสตร์ส่วนใหญ่จึงสรุปว่าการทรงสร้างที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันจะมีได้ถูกกำจัดออกไปอย่างสิ้นเชิงและแทนที่ด้วยสิ่งใหม่ ตรงกันข้าม สิ่งเหล่านี้จะได้รับการเปลี่ยนโฉมถึงระดับรากฐาน

เอาล่ะ เราเห็นในวิวรณ์ว่ามันมีองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างแน่นอนในนครเยรูซาเล็มใหม่ที่ดูเหมือนจะเป็นภาพสะท้อน และแท้จริงแล้วมีลักษณะเหมือนเป๊ะ กับภาพต่าง ๆ ที่เราเห็นในปฐมกาล 2 และ 3 เมื่อพระเจ้าเริ่มการทรงสร้าง นั่นคือ สิ่งต่าง ๆ เช่นต้นไม้แห่งชีวิต ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องถามตัวเองว่า สิ่งนี้เป็นตัวแทนของอะไร? เอาล่ะ มันคงมีหลายแนวทางที่จะตีความประเด็นนี้ แต่ข้าพเจ้าคิดว่า การทำความเข้าใจเรื่องนี้ในระดับพื้นผิวก็คือ มันจะมีหลายองค์ประกอบของนครเยรูซาเล็มใหม่ที่สอดคล้องอย่างงดงามกับการทรงสร้างเมื่อครั้งที่พระเจ้ากระทำการสมัยดั้งเดิมและได้ขับเคลื่อนไปข้างหน้า ดังนั้น ในความหมายหนึ่ง มันจะมีการเปลี่ยนแปลงบนขอบฟ้าที่มาพร้อมกับยุคใหม่ แต่มันก็ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงแบบสิ้นเชิงทั้งหมด มันจะยังคงเหลือร่องรอยต่าง ๆ ของการทรงสร้างที่พระเจ้าได้กระทำเมื่อดั้งเดิม ซึ่งก็ยังคงมีบทบาทมากและดำรงอยู่ ดังนั้น แท้จริงแล้ว เราจะไม่ได้เห็นความเป็นจริงหนึ่งถูกแทนที่ด้วยอีกความเป็นจริงหนึ่ง แต่เราน่าจะได้เห็นการเปลี่ยนโฉมของความเป็นจริงปัจจุบัน—การปรับโฉมใหม่ในทางใดทางหนึ่ง—ให้เข้าสู่ความเป็นจริงใหม่ และภาพพจน์ รวมทั้งสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น ต้นไม้แห่งชีวิต ก็ช่วยเน้นให้เห็นความต่อเนื่องระหว่างสองความเป็นจริงดังกล่าวนี้

—ดร. แบริดลีย์ ที จอห์นสัน

การเปลี่ยนโฉมนี้จะเป็นการรื้อฟื้นอย่างครบถ้วนทุกรายละเอียด ทำให้โลกนี้ดีขึ้นยิ่งกว่าเมื่อมันถูกสร้างเป็นครั้งแรกเสียอีก สิ่งทรงสร้างทั้งหมดจะบริสุทธิและหมดจด สมบูรณ์แบบสำหรับการที่พระเจ้าจะประทับอยู่ ทูตสวรรค์ได้ประกาศในวิวรณ์ 21:3-4 ดังนี้:

บัดนี้ที่ประทับของพระเจ้ามาอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะสถิตกับพวกเขา
เขาทั้งหลายจะเป็นประชากรของพระองค์ และพระเจ้าเองจะทรงอยู่กับพวกเขาและเป็นพระเจ้าของพวกเขา
พระองค์จะทรงซับน้ำตาทุกๆ หยดของพวกเขา จะไม่มีความตาย หรือการคร่ำครวญ หรือการร่ำไห้
หรือความเจ็บปวดครวครวอีกต่อไป เพราะระบบเก่าได้ผ่านพ้นไปแล้ว (วิวรณ์ 21:3-4)

อีกมิติหนึ่งที่สำคัญอย่างสูงในเรื่องการปรับปรุงสิ่งทรงสร้างขึ้นใหม่ได้กล่าวไว้ในวิวรณ์ 22:3 ซึ่งเราอ่านพบดังนี้:

ไม่มีการสาปแช่งใดๆ อีกต่อไป (วิวรณ์ 22:3)

ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ คำสาปแช่งที่พระเจ้าวางไว้เหนืออาดัมและเอวาในสวนเอเดนจะถูกยกออกไปในที่สุด พระวาจาหลายตอน เช่น ปฐมกาล 3:17-19, 5:29 และ 8:21 กล่าวชัดเจนว่าฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกปัจจุบันได้ถูกสาปแช่งอย่างทั่วถึงและเสื่อมทราม เพราะการที่มนุษย์ล้มลงในความบาป พื้นดินต่อสู้กับความพยายามของเราที่จะปลูกพืชอาหาร สัตว์ป่าก็โหดร้ายต่อเรา ภัยธรรมชาติต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว และพายุ นำความทุกข์ทรมานมาสู่มนุษย์ทั่วทั้งโลก และจุลินทรีย์ก็ก่อให้เกิดโรคภัยและ

แม้กระทั่งนำไปสู่ความตาย แต่เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา พระองค์จะปลดปล่อยโลกนี้ให้เป็นอิสระจากทุกมิติของคำสาปแช่งนี้ ยอห์นได้รับรายนามของสิ่งทรงสร้างที่ได้รับการปรับปรุงขึ้นใหม่นี้ในหลายแนวทาง ซึ่งรวมถึงการที่ท่านเรียกว่า “นครบริสุทธุ์” “นครเยรูซาเล็มใหม่” “สามอาณาจักรในฐานะเจ้าสาวของพระเยซู” และ “สองแสงเจดจ้าด้วยพระสิริของพระเจ้า” และหนึ่งในสัญลักษณ์ที่เพิ่มขึ้นที่สุดที่ยอห์นใช้ในบริบทนี้ก็คือภาพของแม่น้ำแห่งชีวิตที่ไหลผ่านนครเยรูซาเล็มใหม่และหล่อเลี้ยงต้นไม้แห่งชีวิตนั้น ให้เราฟังสิ่งที่ยอห์นเขียนในวิวรณ์ 22:1-2:

'แล้วทูตนั้นสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิตใสดั่งแก้ว ไหลมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าและพระเมษโปดก ลงมากลางถนนใหญ่ของนครนั้น สองฟากแม่น้ำมีต้นไม้แห่งชีวิต... และใบของต้นไม้ นั้นใช้รักษาบรรดาประชาชาติให้หาย' (วิวรณ์ 22:1-2)

ข้อพระคัมภีร์อันงดงามนี้บรรยายภาพแม่น้ำสายหนึ่ง ไหลมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าและหล่อเลี้ยงต้นไม้แห่งชีวิตนั้น อันนำการรักษามาสู่ชนชาติต่าง ๆ รายละเอียดเหล่านี้ย้อนกลับไปจนถึงหนังสือปฐมกาล โดยปฐมกาล 2:10 กล่าวถึงแม่น้ำสายหนึ่งที่ไหลจากเอเดนและหล่อเลี้ยงสวนเอเดน รวมทั้งต้นไม้แห่งชีวิต แม่น้ำสายนี้ได้รับการระลึกถึงในฐานะแม่น้ำแห่งความปิติยินดี ในสดุดี 36:8 และในฐานะแม่น้ำที่สายน้ำของมันทำให้นครของพระเจ้ายินดี ในสดุดี 46:4 และยังมีกรบรรยายเพิ่มเติมเกี่ยวกับแม่น้ำสายนี้ด้วยในเอสเสล 47:1-12 ในนิมิตของเอสเสล มีสายน้ำไหลออกมาจากพระวิหารและมีขนาดใหญ่ขึ้นจนกลายเป็นแม่น้ำที่กว้างเกินกว่าที่จะข้ามไปได้ น้ำของแม่น้ำสายนั้นนำมาซึ่งชีวิตในทุกหนแห่งที่มันไหลไป และถึงกับทำให้น้ำเค็มจืดของทะเลตาย [Dead Sea] กลายเป็นน้ำจืด ให้เราฟังว่าพระเจ้าตรัสอย่างไรเกี่ยวกับแม่น้ำสายนี้ ในโยเอล 3:17-18:

“เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราผู้เป็นพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า พำนักอยู่ในศิโยนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา เยรูซาเล็มจะบริสุทธุ์ศักดิ์สิทธิ์ คนต่างชาติจะไม่มาอำมัยนอีก “ในวันนั้นจะมีน้ำอุ่นหยดจากภูเขา และมีน้ำนมไหลมาจากเนินเขา ลำห้วยทั้งปวงของยูดาห์จะมีน้ำนองธารน้ำพุจะไหลออกมาจากพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า ให้ความชุ่มชื้นแก่หุบเขาต้นกระถินเทศ หรือหุบเขาเชิทธิม' (โยเอล 3:17-18)

ในวิวรณ์ 22 แม่น้ำแห่งชีวิตนี้ก็ยิ่งใหญ่ยิ่งขึ้น โดยไหลมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าและพระเมษโปดก ผ่านกลางนครเยรูซาเล็มใหม่ อันบ่งบอกว่าแหล่งที่มีมาสูงสุดของชีวิตและการรักษาที่แท้จริงก็คือพระเจ้าพระองค์เอง ในนิมิตของยอห์น แหล่งแห่งชีวิตอันอุดมสมบูรณ์นี้เป็นน้ำหล่อเลี้ยงต้นไม้แห่งชีวิตที่เติบโตอยู่บนแต่ละฝั่งแม่น้ำ ต้นไม้นี้เกิดผลอุดมสมบูรณ์ ซึ่งแม้แต่ใบของมันก็มีฤทธานุภาพรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย

เมื่อเราอ่านเกี่ยวกับนครเยรูซาเล็มใหม่ในตอนท้ายหนังสือวิวรณ์ เราก็เห็นองค์ประกอบมากมายที่ทำให้เราย้อนนึกถึงบทบรรยายในปฐมกาลและเรื่องสวนเอเดน และมันก็มีเหตุผลที่เป็นเช่นนั้น เหตุผลก็คือ ตามความเป็นจริงแล้ว นครเยรูซาเล็มใหม่ก็คือการฟื้นฟูสิ่งทรงสร้างตามที่พระเจ้าได้เจตนาให้มันเป็นตั้งแต่แรก และเราจึงได้เห็นพระเจ้าสร้างมนุษย์และวางมนุษย์ไว้ในสถานที่อันสมบูรณ์แบบ และมันเป็นความจริงที่ว่า ในสวนนั้น มนุษย์ถูกหมายมั่นให้เจริญขึ้นในวุฒิภาวะและน่าจะพัฒนาไปจนมีสภาพที่มีสงราฐอันสูงสุด แต่ตามที่เรารู้กันดี มนุษย์ได้ออกจากข้างทางเมื่อพวกเขาปฏิเสธวัตถุประสงค์ของพระเจ้าและหันไปจากพระองค์ แต่ในความเป็นจริงก็คือ ในสวนเอเดน เราเห็นสิ่งที่พระเจ้าตั้งใจไว้ สิ่งที่พระองค์ปรารถนาสำหรับมนุษย์ และเราจึงคาดหวังว่าในนครเยรูซาเล็มใหม่ เราจะเห็นการฟื้นฟูสัมพันธภาพอันสมบูรณ์แบบนั้นระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ตามที่เรารู้กันดี มนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีสัมพันธภาพเช่นนั้น

— ดร. มาร์ค เอล สเตราส์

เมื่อเราอ่านในหนังสือวิวรณ์ เราก็เห็นคำบรรยายภาพนครเยรูซาเล็มใหม่ เราพบว่านครนี้มีหลายองค์ประกอบจากสวนเอเดน สิ่งต่าง ๆ เช่น ต้นไม้แห่งชีวิต เหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ จากหนังสือเล่มแรกสุดของพระคัมภีร์จนถึงหนังสือเล่มท้ายสุดของพระคัมภีร์? ข้าพเจ้าคิดว่า ในส่วนหนึ่งแล้ว สิ่งที่พระคัมภีร์กำลังแสดงให้เห็นก็คือการที่มีการรื้อฟื้นแก้ไขอย่างครบถ้วนสำหรับความพิณาศที่เข้ามาในโลกเพราะความบาป และการที่พระเจ้าได้ทำทุกสิ่งให้กลับมามีอยู่ในสภาพที่ถูกต้อง ความบาปมิได้ทำลายสิ่งที่พระองค์เจตนาให้เป็น และพระองค์ก็ไม่เพียงแค่นำทุกสิ่งกลับมาสู่จุดที่มันเคยอยู่ในตอนแรกเท่านั้น แต่พระองค์ยังได้นำทุกสิ่งไปสู่ความสมบูรณ์แบบด้วย นี่คือสิ่งทรงสร้างที่จะไม่มีวันล้มลงอีก แต่จะเป็นสิ่งทรงสร้างที่จะดำรงอยู่ชั่ววันรันดร์

— ดร. จอห์น อี แม็คลินลีย์

เมื่ออาดัมและเอวาทำบาปในสวนเอเดน พระเจ้าสาปแช่งทั้งสองและขับไล่ทั้งสองออกจากสวนนั้น โดยเหตุผลสำคัญก็คือเพื่อที่ทั้งสองจะไม่สามารถรับประทานผลจากต้นไม้แห่งชีวิตและมีชีวิตตลอดไป แต่เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา แม่น้ำแห่งชีวิตก็จะหล่อเลี้ยงต้นไม้แห่งชีวิตอีกครั้งหนึ่ง และประชาชาติทั้งสี่ก็จะสามารถเข้าถึงผลของต้นไม้ นั่น มนุษย์ทั้งหมดที่ได้รับการไถ่ก็จะได้รับการรักษา จะไม่มีความบาป การเจ็บป่วย หรือโรคภัยอีกต่อไป และภัยธรรมชาติก็จะไม่เกิดขึ้นอีก ประชาชาติทั้งสี่จะปกครองด้วยตนเองในความชอบธรรมและสันติภาพ และสิ่งทรงสร้างทั้งปวงของพระเจ้าจะสำแดงพระสิริของพระองค์อย่างเต็มขนาด

พระพรในบั้นปลายแบบที่สองที่ประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้าจะได้รับในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ก็คือ โลกทั้งโลกจะกลายเป็นพระวิหารสำหรับการสถิตอยู่ของพระเจ้า

พระวิหารครอบคลุมทั้งโลก

ตลอดพระคัมภีร์เดิม พระเจ้าได้จัดสรรวิสุทธิสถานไว้ต่างหาก อันเป็นที่ที่พระองค์สำแดงการประทับอยู่ของพระองค์ในลักษณะพิเศษ ปฐมกาล 3:8 บอกชัดเจนว่าพระองค์ดำเนินในสวนเอเดนกับอาดัมและเอวา พระวจนะอีกหลายตอนในพระคัมภีร์ก็บอกชัดเจนว่าเหตุผลก็คือ สวนนั้นเป็นวิสุทธิสถานหรือพระวิหารของพระองค์ เช่น ปฐมกาล 2:15 กล่าวว่า พระเจ้าทรงวางอาดัมไว้ในสวนนั้น เพื่อให้ทำงานและดูแลรักษาสวนนั้น คำในภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ทำงาน” ในข้อนี้ก็คือ “อาวาด” (“avad”) และคำที่แปลว่า “ดูแลรักษา” ก็คือ “อามาร” (“shamar”) ประเด็นนี้มีนัยยะสำคัญ เนื่องจากในกัณดารวิถี 3:8 โมเสสใช้สองคำเดียวกันนี้เพื่อบรรยายหน้าที่ของปุโรหิตที่ปรนนิบัติในพระวิหาร กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ อัดัมและเอวาปฏิบัติหน้าที่ของปุโรหิตในสวนนั้น และสิ่งนี้จึงบ่งบอกว่าสวนนั้นก็คือวิสุทธิสถานของพระเจ้าบนโลกนั่นเอง

ยิ่งไปกว่านี้ แม่น้ำและต้นไม้ในพระวิหาร ณ วันสิ้นโลกในเอเสเคียล 47:7 ก็คล้ายคลึงกันอย่างยิ่งกับแม่น้ำที่ไหลมาจากสวนเอเดน เช่นเดียวกับต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งบรรยายไว้ในปฐมกาล 2:9-10 และเมื่อเอเสเคียล 28:13-14 เรียกสวนเอเดนว่า “ภูเขของพระเจ้า” พระวจนะตอนนี้ใช้คำศัพท์เดียวกันกับคำศัพท์ที่ใช้ในโลกยุคโบราณเพื่อกล่าวถึงภูเขาที่มีวิหารสร้างอยู่บนยอดของมัน หลังจากสวนเอเดนได้ทำหน้าที่เป็นวิสุทธิสถานของพระเจ้าบนโลกนี้ พระเจ้าก็ยังได้สำแดงการประทับอยู่แบบพิเศษของพระองค์ในพลับพลา ซึ่งเราอ่านพบในอพยพ 40:34-38 และหลังจากพลับพลา พระเจ้าก็เริ่มสำแดงการประทับอยู่แบบพิเศษของพระองค์ในพระวิหาร ตามที่เราอ่านพบในพระวจนะ เช่น 1 พงศกัณฑ์ 8:10-11 และ 2 พงศาวดาร 7:1-3 ฮีบรู 8:5 อธิบายว่า วิสุทธิสถานบนโลกเหล่านี้ แท้จริงแล้ว พระเจ้ามีเจตนาให้เป็นแบบจำลองของโถงพระที่นั่งหรือโถงราชบัลลังก์ในสวรรค์ของพระเจ้า อันเป็นที่ที่การประทับอยู่แบบพิเศษของพระองค์ถูกสำแดงอย่างชัดเจนเสมอ แต่ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ การประทับอยู่ของพระเจ้าจะไม่ถูกจำกัดอยู่ในสถานที่ที่เล็ก ๆ เช่น สวนหรือ

อาคารใดอาคารหนึ่งเท่านั้น ตรงกันข้าม พระเจ้าจะสำแดงการประทับอยู่แบบพิเศษของพระองค์ให้ครอบคลุมทั่วทั้งโลก จงฟังว่าข้อ
บรรยายนครเยรูซาเล็มใหม่อย่างไร ในวิวรณ์ 21:22-23:

'ข้าพเจ้าไม่เห็นพระวิหารในนครนี้เลยเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์และพระเมษโปดกคือวิหารแห่งนคร
นครนี้ไม่ต้องอาศัยแสงจากดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ เพราะพระเกียรติสิริของพระเจ้าคือแสงสว่าง
และพระเมษโปดกคือดวงประทีปแห่งนครนี้' (วิวรณ์ 21:22-23)

วิวรณ์นั้นคาดหวังถึงกาลภายภาคหน้าเมื่อพระวิหารจะไม่มี ความจำเป็นอีกต่อไปในนครเยรูซาเล็มใหม่ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
พระเจ้าจะสำแดงการประทับอยู่แบบพิเศษของพระองค์ทุกหนแห่ง พระองค์จะอวยพระพรคนของพระองค์โดยการสถิตอยู่ท่ามกลางพวก
เขา และประชาชาติต่าง ๆ จะดำเนินในแสงสว่างของพระองค์ เมื่อเวลานั้นมาถึง พระสิริของพระเจ้าจะเต็มเปี่ยมในโลกนี้ เหมือนดวง
อาทิตย์ส่องแสงสว่างในยามกลางวัน ตามที่เราอ่านพบในวิวรณ์ 21:3:

บัดนี้ที่ประทับของพระเจ้ามาอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะสถิตกับพวกเขา
เขาทั้งหลายจะเป็นประชากรของพระองค์ และพระเจ้าเองจะทรงอยู่กับพวกเขาและเป็นพระเจ้าของพวกเขา
(วิวรณ์ 21:3)

ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ การประทับอยู่แบบพิเศษของพระเจ้าจะอยู่กับประชากรทุกคนของพระองค์ ทุกหนแห่ง
ในโลกนี้ การรื้อฟื้นหรือปรับปรุงโลกนี้ขึ้นมาใหม่จะสร้างพระวิหารอันครอบคลุมทั่วโลกนี้ขึ้นมา อันเป็นผลมาจากราชกิจของพระเยซู
คริสต์ ในวิวรณ์ 1 พระเยซูดำเนินท่ามกลางคันประทีปทั้งเจ็ดในโถงพระที่นั่งในสวรรค์ อันเป็นสัญลักษณ์ของการสถิตอยู่ของพระเจ้า
ท่ามกลางคริสตจักรของพระองค์ แต่เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา พระองค์จะสถาปนาการครองราชย์พิเศษของพระองค์ทั่วทั้งสิ่งทรงสร้าง
ทั้งปวง เพื่อที่โลกทั้งโลกจะเป็นพระวิหารของพระเจ้า และเพื่อการประทับอยู่แบบพิเศษของพระองค์จะได้รับการสำแดงทุกหนแห่ง

พระพรในชั้นปลายลักษณะที่สามที่ขอร้องกล่าวถึงก็คือการที่พระเจ้าจะสถาปนาการครองราชย์เป็นนิรันดร์ของโลกนี้ของพระเยซู
คริสต์ในฐานะมหาภคัตริย์

การครองราชย์เป็นนิรันดร์

วิวรณ์ 21 และ 22 บอกชัดเจนว่าศูนย์กลางของแผ่นดินโลกใหม่จะเป็นนครหลวงของโลกใหม่นั้น นั่นคือ นครเยรูซาเล็มใหม่
และศูนย์กลางของนครหลวงนั้นก็จะเป็นราชบัลลังก์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองของพระองค์ในฐานะภคัตริย์ และเมื่อ
พระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะประทับบนบัลลังก์นั้นในนครเยรูซาเล็มใหม่ และปกครองเหนือทั้งโลกในพระนามของพระบิดาของ
พระองค์ 1 พะสาวดาร 29:23 ระบุว่าภคัตริย์ทุกพระองค์ในราชวงศ์ดาวิดได้มีส่วนในเกียรติยศแห่งการได้ประทับบนราชบัลลังก์ของพระ
เจ้าในเยรูซาเล็ม แต่มีเพียงภคัตริย์พระองค์สุดท้ายแห่งราชวงศ์ดาวิดเท่านั้น นั่นคือ พระเยซูคริสต์ ที่ได้ประทับบนราชบัลลังก์ในนคร
เยรูซาเล็มใหม่ และพระองค์จะเป็นเพียงผู้เดียวที่ครองราชย์อย่างไม่มีวันสิ้นสุด ทุกคนที่ได้รับการไถ่จะมีชีวิตในสิ่งทรงสร้างใหม่กับ
พระองค์ พร้อมยอมรับสิทธิอำนาจและฤทธานุภาพของพระองค์ กราบลงหน้าบัลลังก์ด้วยความเชื่อฟัง ถวายเกียรติและพระสิริแด่พระองค์
และแม้แต่มีส่วนในการครองราชย์นี้วันครั้งกับพระองค์ ตามที่เราอ่านพบในวิวรณ์ 22:5

บางคนอาจมีชีวิตถึง 70 ปี บางคน 80 ปี 90 ปี และ 100 ปี และก็สิ้นสุดเพียงเท่านั้น แต่ไม่ใช่สิ่งที่จะเกิดขึ้นใน
แผ่นดินโลกใหม่ ในแผ่นดินโลกใหม่ เราจะมีชีวิตชั่ววันรันดร์ เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? เหตุผลก็คือ พระเยซูคริสต์
พระผู้เป็นเจ้าจะอยู่กับเราตลอดเวลา บางคนกล่าวว่า “ที่จริง พระองค์น่าจะอยู่ในสวรรค์” ผิดครับ! พระองค์เป็น

พระผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์จะอยู่บนโลกนี้ชั่ววันริ้นครี่ในฐานะบุตรมนุษย์ แล้วที่นี่ ท่านปรารถนาสิ่งใดอีก? จะเลือกมีชีวิตอยู่กับพระเยซูชั่ววันริ้นครี่ หรือโดยปราศจากพระองค์ล่ะ? และด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าก็ขอกล่าวว่า ข้าพเจ้าขอมองไปข้างหน้าโดยคาดหวังว่าจะอยู่กับพระเยซูคริสต์พระผู้เป็นเจ้าชั่ววันริ้นครี่บนแผ่นดินโลกที่ได้รับการฟื้นฟูใหม่นี้

—ดร. ไชมอน เจ คิสเคอเมเกอร์

การครองราชย์ของพระคริสต์ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่จะสมบูรณ์แบบอย่างที่สุด พระองค์จะจัดเตรียมทุกสิ่งที่คุณของพระองค์จำเป็น จะไม่มีความบาปใด ๆ ความเสื่อมทรามใด ๆ การเจ็บป่วยใด ๆ หรือความตายรูปแบบใด ๆ อีกต่อไป จะไม่มีสิ่งใดพรากความสุขใจไปจากเราได้ ทุก ๆ พระพรตามพันธสัญญาของพระเจ้าจะเป็นของเราชั่ววันริ้นครี่ ในฐานะผู้เชื่อ เราควรปรารถนาให้พระคริสต์ปกครองเหนือเราในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ และในปัจจุบัน เราก็ควรดำเนินชีวิตในความภักดีอย่างสัตย์ซื่อต่อพระองค์—แม้ในยามที่เราถูกล่อลวงใจและถูกข่มเหง—เพราะเรารู้ว่า หลังจากที่เราได้พักพิงในความสัตย์ซื่อ เราจะมีส่วนในพระพรอันยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่พระเจ้าได้จัดเตรียมไว้เพื่อสิ่งทรงสร้างของพระองค์

สรุป

ในบทเรียนนี้ เราได้สำรวจหนังสือวิวรณ์โดยใส่ใจเป็นพิเศษที่ประเด็นเน้นเรื่องมหาภคัตริย์และแผ่นดินของพระองค์ เราได้วิเคราะห์แนวคิดเรื่องความเป็นภคัตริย์ ได้สำรวจเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าในฐานะภคัตริย์ ได้พิจารณาความสำคัญของความภักดีของมนุษย์ต่อภคัตริย์ และได้บรรยายผลลัพธ์แห่งพระพรสำหรับความภักดี และคำสาปแช่งสำหรับความไม่ภักดี

คริสเตียนทุกคนล้วนมีความหวังว่า วันหนึ่งมหาภคัตริย์ของเราจะเสด็จกลับมา ความหวังนี้เป็นแรงจูงใจให้เราสู้ทน และให้เราเอาชนะทุกบททดสอบที่เราประสบในชีวิต ไม่ว่าเราจะประสบความยากลำบากอย่างไรเพราะความเชื่อของเรา เรามีเหตุผลอันสมบูรณ์ที่จะสำแดงความภักดีของเราต่อพระเจ้าและพระคริสต์ของพระองค์ เนื่องจากเรารู้ว่าพระวจนะของพระองค์เป็นความจริง พระเยซูจะเสด็จกลับมาเพื่อครองราชย์เหนือเราและประทานรางวัลแก่เรา และจนกว่าจะถึงเวลานั้น เราก็วางใจในพระสัญญาที่พระองค์ประทานแก่เราในตอนท้ายของหนังสือวิวรณ์ นั่นคือ “แน่นอน เราจะมาในไม่ช้า” และเราก็จะตอบสนองเหมือนท่านขอห์น ว่า “อาเมน องค์พระเยซูเจ้า โปรดเสด็จมาเถิด!”

วิทยากร

ดร. สตีฟ บราวน์ (ผู้ดำเนินรายการ) เป็นผู้ก่อตั้งบริษัท คีย์ ไลฟ์ เนทเวิร์ค พันธกิจการสอนที่ใช้รายการวิทยุ พอดคาสท์ สัมมนา และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อแบ่งปัน “พระคุณรากฐานของพระเจ้าถึงคนบาปและผู้ทนทุกข์” ท่านเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณด้านศาสนศาสตร์เชิงปฏิบัติ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมปฏิรูป และเป็นศาสตราจารย์รับเชิญด้านศาสนศาสตร์เชิงปฏิบัติ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมนอกล์และวิทยาลัยพระคริสตธรรมเวสต์มินสเตอร์ ดร. บราวน์สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีด้านศาสนศาสตร์วิสุทธจากวิทยาลัยศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยบอสตัน และได้รับปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากคิง คอลเลจ ท่านได้รับใช้ในฐานะศิษยาภิบาลอาวุโสของคริสตจักรเพรสไบทีเรียน คีย์ บิสเคียน ที่เซาท์ ฟลอริดาเป็นเวลา 17 ปี และได้ประพันธ์หนังสือกว่า 12 เล่ม ซึ่งรวมถึง “เมื่อทำดีก็ยังไม่พอ” (“When Being Good Isn't Good Enough” จัดพิมพ์โดยเบเกอร์ พับลิชชิง กรุ๊ป 1995) “เสรีภาพที่อื้อฉาว: ธรรมชาติรากฐานของข่าวประเสริฐ” (“Scandalous Freedom: The Radical Nature of the Gospel” จัดพิมพ์โดยฮาวเวิร์ด บุคส์ 2004) และ “บาปฟรีสามประการ: พระเจ้าไม่พิโรธคุณจนกระทั่ง” (“Three Free Sins: God's Not Mad at You” จัดพิมพ์โดยฮาวเวิร์ด บุคส์ 2012)

ศาสตราจารย์อิวาน เบสपालอฟ เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรนานาชาติเพรสไบทีเรียน ณ กรุงเคียฟ ประเทศยูเครน

ดร. สตีฟ เบลคมอร์ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาปรัชญา ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเวสต์ลีย์

ดร. โรเบิร์ต บี ซิสโฮล์ม จูเนียร์ เป็นประธานภาควิชาและศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาเดิม ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมคัลลิส

ดร. แบรินดอน ดี โครว์ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาใหม่ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เวสต์มินสเตอร์

ดร. สตีฟ ดักลาส ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและประธานคณะกรรมการบริหารของ ซี อาร์ ยู และองค์กร แคมพัส ครูเซด ฟอรั โครสท์สากล

ดร. วิลเลียม เอ็ดการ์ เป็นศาสตราจารย์ด้านศรัทธาพิทักษ์วิทยา ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เวสต์มินสเตอร์

ดร. แมทท์ ฟรีดแมน เป็นศาสตราจารย์สาขาการประกาศและการสร้างสาวก ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเวสต์ลีย์

ดร. แบรินดอน ที จอห์นสัน เป็นศาสตราจารย์วุฒิคุณ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมแอสบิวรี และเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรเมโธดิสต์ เวสต์ลีย์ แชนเปลด ยูไนเต็ด ในเมืองนิโคลัสวิลล์ มลรัฐเคนทักกี

ดร. เดนนิส จอห์นสัน เป็นคณบดีฝ่ายวิชาการ และศาสตราจารย์สาขาศาสนศาสตร์เชิงปฏิบัติ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเวสต์มินสเตอร์ แคลิฟอร์เนีย

ดร. เรก เอส คินเนอร์ เป็นประธานเกียรติภูมิ เอฟ. เอ็ม. และ อคา ทอมป์สัน ของพระคริสตธรรมคัมภีร์ศึกษา ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมแอสบิวรี

ดร. ไชมอน เจ คิสเตอเมเกอร์ (1930-2017) เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคัมภีร์ใหม่ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมปฏิรูป วิทยาเขตออร์แลนโด ฟลอริดา

ดร. จอห์น อี แมคคินลีย์ เป็นรองศาสตราจารย์ด้านพระคริสตธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมทัลดอต

ดร. โรนัลด์ เจ เน็ทเทิลส์ (เกษียณ) เป็นศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์เชิงประวัติศาสตร์ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเซาเธิร์น แบปติสต์

ดร. จอห์น ออสวอลท์ เป็นอาจารย์รับเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านพันธสัญญาเดิม ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมแอสบิวรี

ดร. เกร็ก เพอร์รี่ เป็นรองประธานด้านโครงการยุทธศาสตร์ ณ องค์กร “ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม” (อดีตรองศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาใหม่และผู้อำนวยการโครงการ “การริเริ่มพันธกิจในเขตเมือง” ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมคัพเวอแนนด์)

ดร. เว็รน์ เอส พอยเธอร์ส เป็นศาสตราจารย์ด้านการตีความพระคัมภีร์ใหม่ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเวสต์มินสเตอร์ และเป็นบรรณาธิการของ “วารสารศาสนศาสตร์ของเวสต์มินสเตอร์”

ดร. ริชาร์ด พเวตต์ จูเนียร์ เป็นประธานของ องค์กร ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม (Third Millennium Ministries) และศาสตราจารย์วุฒิคุณด้านพันธสัญญาเดิม ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมปฏิรูป วิทยาเขตออร์แลนโด

ดร. สกอตต์ เรดด์ เป็นอธิการบดีประจำวิทยาเขตกรุงวอชิงตัน ดี. ซี. ของวิทยาลัยพระคริสตธรรมปฏิรูป (Reformed Theological Seminary) และเป็นรองศาสตราจารย์ด้านพระคัมภีร์เดิม

ดร. มาร์ค สเตราสส์ เป็นศาสตราจารย์สาขาพันธสัญญาใหม่ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเบ็ธเอล ซาน ดิเอโก

ดร. เอริก เค เซอนเนส เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคริสตธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์ทัลดอต มหาวิทยาลัยบิโอลา และเป็นประธานภาควิชาพระคริสตธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร. สตีเฟน ทง เป็นนักประกาศข่าวประเสริฐและนักศาสนศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงชาวจีน เป็นผู้ส่งเสริมให้จัดตั้ง “กลุ่มเคลื่อนไหวเพื่อประกาศข่าวประเสริฐแนวปฏิรูป” และเป็นผู้ก่อตั้ง “พันธกิจนานาชาติโดยสตีเฟน ทง เพื่อการประกาศข่าวประเสริฐ” ภายใต้อัครสังฆราชและวิทยาลัยพระคริสตธรรมข่าวประเสริฐแนวปฏิรูป ในอินโดนีเซีย

ดร. บิลล์ ยูรี เคยเป็นศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์เชิงระบบและเชิงประวัติศาสตร์ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเวสลีย์ เป็นเวลา 24 ปี และปัจจุบันทำหน้าที่ศึกษานิบาลของคริสตจักรอีแวนเจลิคอล เมโทดิสต์ ในเมืองเอลิซาเบธ ซีดี รัฐนอร์ธ แคโรไลนา

อภิธานศัพท์

เอเชีย้อย—พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของภาคตะวันตกของตุรกี อันเป็นพื้นที่ที่เปาโลปฏิบัติพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐเป็นส่วนใหญ่

อัสซีเรีย—จักรวรรดิอันตั้งอยู่ในตอนเหนือของเมโสโปเตเมีย ในตะวันออกใกล้ยุคโบราณ โดยได้รุกรานและยึดครองอาณาจักรทางเหนือของอิสราเอลในช่วง 722 ปีก่อนคริสตกาล

“อาวาด” (“avad”)—คำภาษาฮีบรู (ถ่ายทอดตามเสียงและตัวอักษร) หมายความว่า “ทำงาน” หรือ “ใช้แรงงาน”

บาบิโลน—เมืองหลวงของเมโสโปเตเมียตอนใต้ (บาบิโลเนีย) ในตะวันออกใกล้ยุคโบราณ ขึ้นชื่อในเรื่องวิถีชีวิตและการปฏิบัติอันกริตรีศีลธรรม กล่าวถึงในหนังสือวิวรณ์เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของทุกชนชาติและองค์กรที่ต่อต้านการปกครองของพระคริสต์

พระคริสต์—มาจากคำว่า “คริสโตส” (“christos”) ในภาษากรีก แปลว่า “ผู้ได้รับการเจิม” หรือ “ผู้ถูกเจิม” มีความเชื่อมโยงใกล้เคียงกับคำภาษาฮีบรู “เมสสิยาห์” ในพระคัมภีร์เดิม

คริสตจักร—ประชากรของพระเจ้า; ชุมชนของพระเจ้า; การสำแดงแผ่นดินของพระเจ้าให้ประจักษ์บนโลกนี้

พันธสัญญา—ข้อตกลงอันมีผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างสองบุคคลหรือระหว่างสองกลุ่มบุคคล หรือระหว่างพระเจ้ากับบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลหนึ่ง

ดาเนียล—ผู้เผยพระวจนะที่ถูกนำตัวไปยังบาบิโลนในวัยหนุ่ม ในระหว่างการกวาดต้อนครั้งแรกในปี 605 ก่อน ค.ศ. ปฏิบัติพันธกิจอย่างน้อยตั้งแต่ปี 605 ถึง 539 ก่อน ค.ศ. เป็นที่รู้จักเพราะความสามารถในการตีความความฝันและการอุทิศชีวิตแด่พระเจ้า แม้อินยามที่ถูกโยนลงไปในถ้ำสิงโต

ดาวิด—กษัตริย์องค์ที่สองของอิสราเอลตามที่บันทึกในพระคัมภีร์เดิม ผู้ซึ่งได้รับพระสัญญาว่าเชื้อสายของท่านจะประทับบนบัลลังก์และครองราชย์ตลอดไป

เอฟะซัส—เมืองในเอเชีย้อย ซึ่งเปาโลไปเยือนในการเดินทางเพื่อประกาศข่าวประเสริฐครั้งที่สาม น่าจะเป็นสถานที่ที่ยอห์นเขียนพระกิตติคุณเล่มที่สี่ และถูกบรรยายในวิวรณ์ว่า “ได้สูญเสีย” “ความรักดั้งเดิม” เสียแล้ว

ด้านอวสานวิทยา—เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือหลักคำสอนเรื่องยุคสุดท้าย

เทศกาลอยู่เพิง—เทศกาลที่กินเวลาหนึ่งสัปดาห์ของชาวยิว ตามพระบัญชาของพระเจ้าในเลวีนิติ 23 เพื่อเฉลิมฉลองการที่พระเจ้าปลดปล่อยอิสราเอลจากอียิปต์ เรียกว่า “เทศกาลอยู่ซุ้ม” หรือ “สุกกท” ด้วย

เฮเซคียาห์—โอรสของอาหัส และกษัตริย์ของยูดาห์ ครองราชย์โดยประมาณระหว่างปี 715-686 ก่อน ค.ศ. โดยเป็นที่รู้จักเพราะการปฏิรูปศาสนาของพระองค์และการที่พระองค์ได้รับการช่วยเหลืออย่างมหัศจรรย์จากการรุกรานของอัสซีเรียในปี 701 ก่อน ค.ศ.

เยเรมีย์—ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิม ในช่วง 626 ถึง 586 ปีก่อน ค.ศ. รู้จักกันในชื่อ “ผู้เผยพระวจนะที่คร่ำครวญ” ด้วยท่านเผยพระวจนะเกี่ยวกับอนาคตของยูดาห์และของพันธสัญญาใหม่ที่จะมาถึง

ยอห์น—บุตรของเศเบดีและน้องชายของยากอบ เป็นหนึ่งในอัครทูต 12 คน เป็นผู้เขียนพระกิตติคุณยอห์น, 1 ยอห์น, 2 ยอห์น, 3 ยอห์น, และหนังสือวิวรณ์ บางครั้งถูกเรียกว่า “สาวกที่พระเยซูทรงรัก”

ยูดาห์—1) หนึ่งใน 12 เผ่าของอิสราเอล 2) บุตรคนที่สี่ของยาโคบ โดยผ่านเชื้อสายของเขา พระเมสสิยาห์ที่ทรงสัญญาไว้จะเสด็จมา 3) ชื่อของอาณาจักรทางตอนใต้หลังจากประเทศอิสราเอลถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน

แผ่นดินของพระเจ้า—การปกครองด้วยอธิปไตยสูงสุดอันไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าเหนือสิ่งทรงสร้างทั้งปวง

เลาดีเซีย—เมืองในเอเชียไมเนอร์ ในหนังสือวิวรณ์ พระเยซูกล่าวหาคริสตจักรในเมืองนี้ว่า “ไม่ร้อนและไม่เย็น”

โมเสส—ผู้เผยพระวจนะและผู้ปลดปล่อยในพระคัมภีร์เดิม ซึ่งนำชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ บุรุษผู้ที่พระเจ้ากระทำ “พันธสัญญาแห่งธรรมบัญญัติ” กับชนชาติด้วย และผู้นำพระบัญญัติ 10 ประการและหนังสือพันธสัญญามาใช้กับชาวอิสราเอล นอกจากนี้ยังปรากฏตัวพร้อมเอลิยาห์เมื่อพระเยซูทรงจำแลงพระกาย

ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่—ระยะสุดท้ายของประวัติศาสตร์การทรงไถ่ เมื่อสิ่งทรงสร้างจะถูกทำให้ครบถ้วนและสมบูรณ์ แผ่นดินนิรันดร์ของพระเจ้า ซึ่ง ณ ที่นั่น คนของพระองค์จะมีชีวิตร่วมกับพระองค์ตลอดกาลในสันติสุขและสามัคคีธรรมอันสมบูรณ์แบบ

นครเยรูซาเล็มใหม่—เมืองหลวงและองค์ประกอบศูนย์กลางของการทรงสร้างใหม่ ณ ที่นั่น พระเจ้าจะสถาปนาราชบัลลังก์ในสวรรค์ของพระองค์และสำแดงพระสิริของพระองค์ต่อคนของพระองค์

เปอร์แกมม—เมืองในเอเชียไมเนอร์ โดยคริสตจักรในเมืองนั้นล้มเหลวในการต่อต้านคำสอนนอกกรีฑของพวกนิโกลาสนิยม

การพากเพียร—แนวคิดของพระคัมภีร์เรื่องการคงไว้ซึ่งความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า ทั้งในด้านความเชื่อและการกระทำ แม้ต้องเผชิญกับการล่อใจ การต่อต้าน หรือความท้อแท้

เกินธรรมชาติ—อาณาจักรแห่งการดำรงอยู่ที่เกินกว่าหรือเคียงคู่กับธรรมชาติ อันรวมถึงบรรดาวิญญาณที่ตามองไม่เห็น เช่นทูตสวรรค์และปีศาจหรือวิญญาณชั่ว

ปุโรหิต—บุคคลที่เป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับคนของพระองค์ เพื่อที่พระเจ้าจะยอมรับพวกเขาเข้าสู่การประทับอยู่ อันบริสุทธิ์แบบพิเศษของพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะอวยพรพวกเขา

คำพยากรณ์—คำประกาศหรือคำเปิดเผยที่ได้รับการคลางโดยพระเจ้า

ผู้เผยพระวจนะ—ทูตหรือผู้ที่พระเจ้ามอบหมายให้ประกาศและนำพระวจนะของพระเจ้าไปปฏิบัติ โดยเฉพาะเพื่อเตือนถึงคำพิพากษาสำหรับการกระทำบาป และเพื่อหนุนใจให้ปรนนิบัติพระเจ้าอย่างภักดี อันจะนำไปสู่พระพร

เซนาเคอริบ—กษัตริย์ของอัสซีเรียและโอรสของซาร์กอน ที่สอง ครองราชย์ในช่วงประมาณ 705-681 ก่อน ค.ศ. และได้ทำลายส่วนใหญ่ของยูดาห์ รวมทั้งปิดล้อมกรุงเยรูซาเล็มในปี 701 ก่อน ค.ศ.

“ชามาร์” (“shamar”)—คำภาษาฮีบรู (ถ่ายทอดตามเสียงและตัวอักษร) หมายความว่า “ดูแล” หรือ “ปกป้อง”

บุตรของดาวิด—ตำแหน่งของพระเมสสิยาห์ที่หมายถึงเชื้อสายผู้เป็นผู้ชอบธรรมและเป็นที่ยอมรับเป็นเวลานานของดาวิด โดยบุตรผู้หนึ่งของดาวิดจะช่วยคนของพระเจ้าให้รอด ตำแหน่งนี้บ่อยครั้งใช้กับพระเยซูในพระคัมภีร์ใหม่ (โดยเฉพาะในมัทธิว)

ผู้มีอำนาจเหนือกว่า—จักรพรรดิหรือกษัตริย์ผู้มีอำนาจมาก ซึ่งปกครองเหนือชนชาติที่เล็กกว่า ฝ่ายที่ถืออำนาจเหนือกว่าในพันธสัญญา โดยผู้มีอำนาจต่ำกว่าจำเป็นต้องยอมจำนน

พลับพลา—เต็นท์แบบเคลื่อนย้ายได้ อันเป็นที่ประทับของหีบพันธสัญญา และเป็นเป็นที่ที่พระเจ้าสำแดงการสถิตอยู่แบบพิเศษของพระองค์ต่ออิสราเอล

ธียาทิรา—เมืองที่เจริญรุ่งเรืองในเอเชียไมเนอร์ บ้านเกิดของสตรีนามว่าลิเดีย ซึ่งมาเป็นคริสเตียนโดยผ่านการเทศนาประกาศของเปาโล ในหนังสือวิวรณ์ คริสตจักรในเมืองนี้ได้รับคำตำหนิเพราะการที่ยอมอะลุ่มอล่วยกับเซเชเบล ผู้หญิงที่ชักจูงคนมากมายเข้าสู่การผิดศีลธรรมทางเพศและการบูชารูปเคารพ

ผู้ได้อำนาจ หรือ **กษัตริย์บรรณาการ**—กษัตริย์หรือชนชาติที่ต้องยอมจำนนต่อจักรพรรดิหรือกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่กว่า (ผู้มีอำนาจมากกว่า)